په ناورین پسې ناورین

Ketabton.com

درویش دُرانی

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ناورین پسې ناورین

درویش دُرانی

Published by
Sahaf Book Publishing Institution
Quetta
2005

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقوق ئې د مصنف دي

کتاب	::	په ناورين پسې ناورين
شاعِر	::	درویش دُرانے
د چاپ کال	::	۲۰۰۵ء لومړے چاپ
د چاپ شمېر	::	(۱۱۰۰) توکه
کمپوز/ ډيزاين	::	صحاف کمپيوټر کوټه
کمپوزر	::	لطف الله " صحاف"
د پښتې انځور	::	نصرت " منګي"
د چاپ ځاى	::	الحق پرېس لاهور
بيه	::	(۱۵۰) روپۍ

چاپوونکے او خپروونکے صحاف نشراتي مؤسسه کوټه

کاسي روډ نور مسجد ته مخامخ

فون ـ ٦٦٤٢٣٦ ـ ۰۸۱

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ○

نو بیان کړه (دوی ته) دغه قصې. بنایي چې دوی فکر وکړي.

القرآن (۷ـ۱۷۶)

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلق واړه د اندوه په درياب ډوب دي

کله کله له دريابه سر بلند کا

(خوشحال خټک)

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

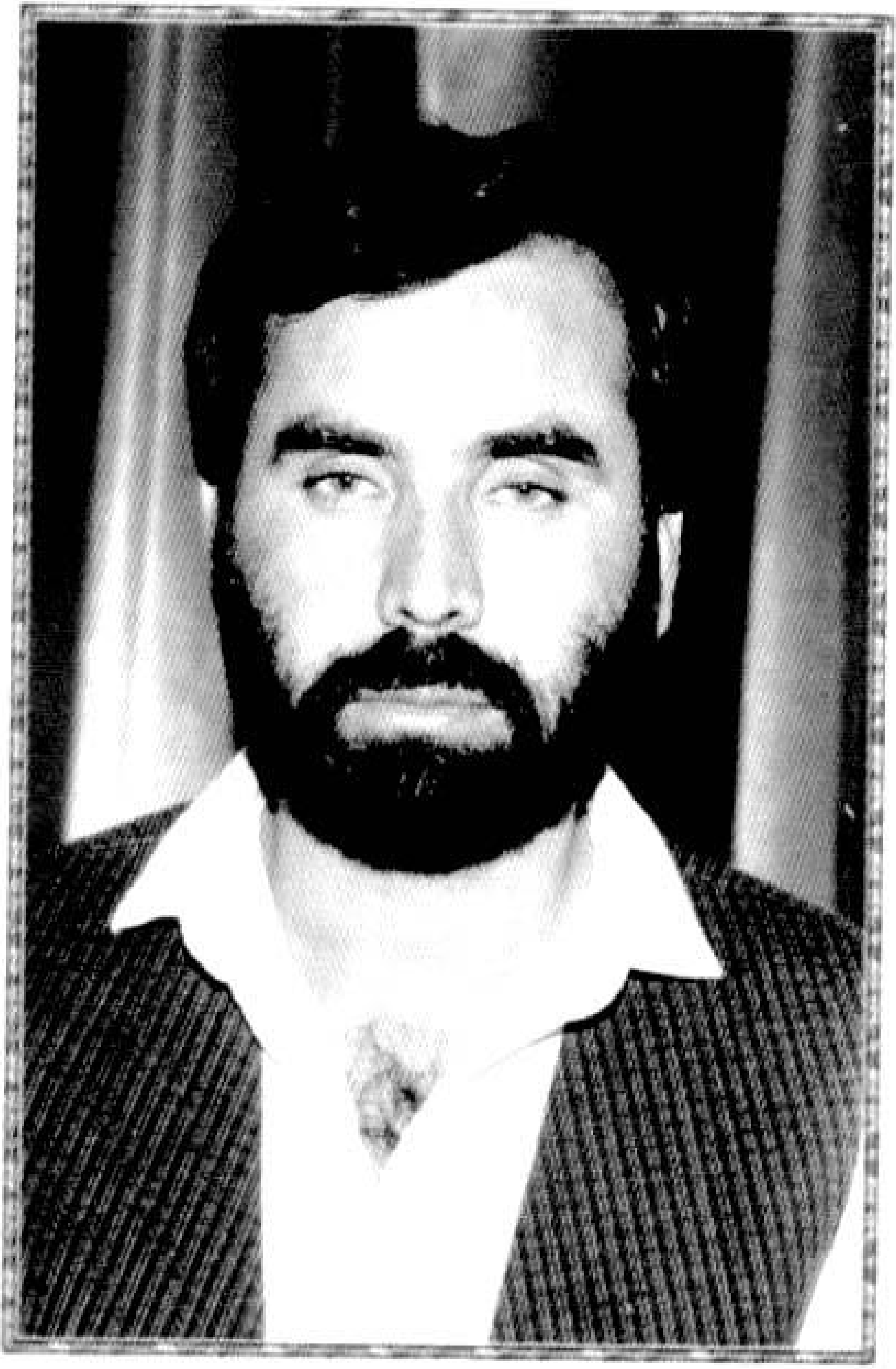

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمېره	سرلیک	مخ
۱	ویر لړلې داستان	۹
۲.	حوالې	۳۱
۳.	وور سر	۳۵
۴.	د دښمنۍ تراخهٔ	۴۱
۵.	د وني ډډ	۴۷
۶.	د مار سر	۵۳
۷.	ایره	۵۹
۸.	زړسوَے	۶۵
۹.	دریم زوی	۷۱
۱۰.	بلا پر بلا وا وښته	۷۷
۱۱.	خوب	۸۳
۱۲.	د رندو ګزار	۸۹
۱۳.	خواست	۹۵
۱۴.	عذاب	۱۰۱
۱۵.	سورسترګې	۱۰۷
۱۶.	شاګرد	۱۱۳
۱۷.	اووم سر	۱۱۹
۱۸ ـ	یو رسم	۱۲۵
۱۹.	د سرونو دوه خلي	۱۳۱

کتابتون تولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰. ګوډه پېغله ۱۳۷
۲۱. خط ۱۴۳
۲۲. آخره خاتمه ۱۴۹
۲۳. شاعِر ۱۵۵
۲۴. لعلونه او سکروټې ۱۶۱
۲۵. پر مځکه پروت زړګے ۱۶۷
۲۶. اوومه ګُنبده ۱۷۳
۲۷. د جنت اوبهٔ ۱۷۹
۲۸. دوه مړي ۱۸۵
۲۹. لاروَے ۱۹۱
۳۰. یو سر په یوهٔ غمي ۱۹۷
۳۱. خلمے سردار ۲۰۳
۳۲. ړومبے باران ۲۰۹
۳۳. د دې منظومو زنې ۲۱۷

* * *

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویرلړلے داستان

(۱)

د هلکوالي په زمانه کي ما یو ووړ غوندي کتاب لوستے ؤ. موده ډېره تېره شوې ده. اوس مي نهٔ د هغه کتاب نوم په یاد دے او نهٔ د هغه د لیکونکي. خو دا مي یاد دي چي کتاب په پښتو ژبه ؤ او د شیخ عبدالقادر جیلانيؒ سره تړل شوي کرامتونه پکي بیان شوي وو. په دغو کرامتونو کي یو کرامت دا هم شوول شوے ؤ. چي یو وخت یوه ښځه شیخ ته په چیغو راغله او ویل ئې چي زهٔ په دنیا کي هیڅوک نهٔ لرم. یو زوی مي ؤ هغه هم نن مړ شو. اوس به تهٔ کوې خدای به کوي. زما دغه مړ زوی به بېرته را ژوندے کوې. د ښځي فریاد دومره دردوونکے او اغېزه ناک ؤ چي د شیخ جیلانيؒ زړهٔ ورباندئ وسو. او غزرائیلؑ ته ئې و ویل چي د دې د زوی روح به را پرېږدې، چي هغه بېرته ژوندے شي. خو عزرائیل نته وکړه او جواب ئې ورکړ. چي داسي به هیڅکله و نهٔ شي. شیخ که هرڅو د هغه د پوهه کولو هڅه وکړه. خو عزرائیل د دهٔ په خبره خان نهٔ پوهه کاوهٔ. خکه نو ډېر دې ته اړووت چي له زوره کار واخلي. پای ئې دا شو چي د دې دواړو زورورو تر منځ د کشولو را کشولو په مهال هغه ټول روحونه د عزرائیلؑ له لاسه و وتل کوم چي دهٔ په دغه ورخ اخستي وو. او هر روح خان بېرته خپل هغه بدن ته ور ساوهٔ چي د مړي په توګه ئې تر شا پرېښي ؤ. دا ټول چي خومره خلک په دغه ورخ مړهٔ وو هغه ټول بېرته پر خپل خپل خای

(WWW.KITABTOON.COM) کـتـابـتـون پـوهـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندي په ژوندي کېدو شول چا به له رواني جنازې څخه سر را پورته کړ او ناري به ئې کړې چي چرته مي وړئ. چا به د قبر پر غاره لاس او مخ له کفنه را و ایستل. او د چا مړ وجود به لا په خپل کور کي پر خپل بستر باندي پروت وُ چي بېرته به را ژوندے شو او را کښېني به نوست. دا ډول چي په دغه ورځ هر خوک مړ وُ د هغه مړے هر چرته چي وُ په هماغه ځاى کي بېرته را ژوندے شو. لکه څنګه چي مي وړاندي و ویل دا کتاب ما ډېر پخوا لوستے وُ په دې دومره اوږده موده کي ئې قصې نورې تولي زما له ذهنه وتلي دي. دغه یوه قصه مي ئې تر اوسه پوري په ذهن کي پاته وه. چي دلته مي دا ده په خپلو تکو کي بیان کړه. او له یاده مي د هغه نورو قصو په رنګه بنایي ځکه وتلې نهٔ ده چي دا هغه وخت ما په خپل ذهن کي ډېره اړولې را اړولې وه. ولي چي په دې کي دوې خبرې داسي وې چي زهٔ به ئې په زړهٔ کي خوړولم. یوه دا چي ما به ویل چي کله چي د عزرایيل؏ له لاسه روحونو تول و وتل نو کوم خلک چي په دغه ورځ مړهٔ وو. په هغو کي خو به ډېر مړي دغه وخت قبرونو ته هم سپارل شوي وو. او دننه به په قبرونو کي بند وو. نو دغسي خلک چي په قبرونو کي را ژوندي شوي وي. څومره به په زاوال شوي وي. او بله به مي دا خبره هم بیا بیا ذهن ته را تله چي خداى؏ نو ولي انسان ته دومره واک او اختیار ورکوي چي د دهٔ په کارونو کار و لري. او که ئې ورکړي نو بیا دغه سړے چي خداى؏ دومره ښهٔ ورسره کړي دي، دے ولي خپل حد نه پېژني او د خداى؏ په کارونو کي ببخایه لاس وهنه کوي. هغه وخت زهٔ په دې نهٔ پوهېدم چي نهٔ خداى؏ چا ته دومره واک ورکوي او نه د خداى ؏ نازولي د هغه په کارونو کي د لاس وهني څهٔ شوق لري.

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خو د جوړمنو، خپلو او خکلېدلو انسانانو د تخيل دنيا ده چې دغسې ګرندي پکې ژوند کوي. کوم انسانان چې خوارېږو، دربدريو او تکسريو په مخه اخستې دي. هغو پخپله خپلې دې خيالي دنيا ته دغسې ګرندي خېژولي دي او وس ئې ورکړے دے. چې په هره تنکسه کې چې ئې دوی ونګوي نو هغوی ځان ور ته را و رسوي. او له هر ډول بلا سره چې دوی مخامخ وي له هغې څخه ئې خلاص کړي. داچې رښتيا هم دغسې کېږي که نه. په دې پسې دوی نه شي ګرځېدای. د دغو بې اسرې وګړو خو بس يوه اسره په کار ده. اسره که خيالي هم وي. د بلا تر رارسېدو پورې د دوی زړه ورباندې ډاډه وي.

د دا کومې خيالي دنيا يادونه چې ما پورته وکړه. د دې پوله تش د يوه اولس تر خلکو يا د يوه دين تر منونکو چاپېره نه ده راڅرخېدلې. په دې کې له لويه سره ټول انسانان راځي. له آدمه تر دې دمه انسان هر مهال هر چرته چې شوے دے، وېر او درد ئې دومره بېحده او بېحسابه او سختې ئې داسې يو تر بل بترې وې چې دغه اوبو اخستې بس هر ځګ ته لاس اچوي. د مځکې پر مخ باندې د خدای ﷻ دغه مخلوق خواريو او دربدريو داسې په مخه کړے وي. چې سرے به وايي په رښتيا د پنډورا هغه سندوخ ور پسې را خلاص شوے دے. چې قصه ئې د يونان په اساطيرو کې راغلې ده. د دغې قصې له رويه دا کوم رنځونه، خوارۍ او آفتونه چې په دنيا کې په انسان پسې دي. دا ټول د دنيا په لومړي سر کې په دغه سندوخڅ کې ترلي له آسمانه مځکې ته رالېږل شوي وو. چې پنډورا په ناخبرګيا کې سندوخ پرانست نو دا هرڅڅ په وتو او په دنيا کې په خورېدو شول: تر څو چې پنډورا بېرته د سندوخ د ترلو په کار کې

(www.kitabton.com) کتابتون پروژه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بريالی کېدله نو آفتونه تول وتلي وو. تش يو شے داسي وُ چي د دغو غورزو پرزو په حال کي په وتلو کي پاته راغلے وُ. او په سندوخهٔ که دننه پاته شوے وُ. دغه شے وُ اُميد (هيله). چي لاتر اوسه د انسان په زړهٔ کي دننه دے. نور تول آفتونه دباندي (بهر) دي. او په انسان پسي دي. قرار ته ئې نهٔ پرېږدي (۱).

د پنډورا په دغه قصه کي مورِ د هغو خوارېو، ويرونو او ستونزو يو په زړهٔ پوري انځور وينو. د کوم مخته چي انسان په تش لاس دروول شوے دے. دغه انسان چي په لومړي خل د مخکي پر مخ باندي پل کېښوو نو نهٔ ئې پر بدن باندي داسي څرمن وه چي د موسم سختی و زغملای شي. نه ئې په خُلهٔ کي داسي غاښونه يا په ګوتو کي داسي نوکونه وو چي د نورو ځيرونکو او داړونکو ځناورو په شان ښکار پرې وکړي. او نهٔ ئې داسي ګړندی او چابکي پښې درلودې چي د خطر په وخت په منډه خپل سر خلاص کړي. هغه په جسماني توګه د مخکي د مخ په خوارځواکه ژوو کي حساب وُ. خهٔ که ورسره وو. نو همدغه اُميد وُ. چي په زړهٔ کي ئې دننه وُ. يا بيا هغه پوهه وه چي بالا ئې په سر کي پرته وه. د دغو دوو اوزارو په مرسته هغه لګيا شو چي پر خان باندي څهٔ داسي دېوالونه را و ګرځوي چي دے پکي خوندي وي. او دغه دېوالونه بيا هغه د کور، کورنی، قبيلي او وطن په نومونو و نومول. په کور کي ئې غمخواره مور و پلار وو. قبيله پر سردار باندي راغونډه وه. او وطن باچا چلا وهٔ. او تر دې هرڅهٔ چاپېره بيا د لوی خدای ﷻ خدايي را څرخېدلې وه. له خدايه سره د دوی تړون د دين په دايره کي وُ. دا دېوالونه که څهٔ هم پر خپل خپل ځای باندي تول ګټور

(WWW.KITABTOON.COM) کـتابـتـون ټـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په خپله سمه بڼه د ارزښت وړ وو. خو زياتره داسي شوي دي (او کېږي) چي د ژغورني دغه ډېوالونه په داسي زندان بدل شي چي انسان د بلا ګانو مخته يکي ترلے ولاړ وي. او بې له خدايه بل هيڅوک داسي نهٔ وي. چي د دهٔ سترګي ور واوړي.

(۲)

هو، دا خبره ربنتيا ده. چي کله چي پر انسان باندي داسي يوه بده ورځ او سخت وخت راشي چي د پناه هيڅ ځای پاته نهٔ وي نو سترګي ئې د خدای ﷻ لور ته ور اوړي. خو په دغسي حال کي ډېر خله هغه خدای ﷻ هم خطا کړي. هغه د يوهٔ مسيحي پادري وېنا ده چي د خواشيني خبره دا نهٔ ده چي خلکو خدای ﷻ هېر کړے دے. بلکه دا ده چي د هغه ځای ئې داسي خدای ته ورکړے دے چي خدای نهٔ دے (۲) او کله چي داسي وشي نو دومره ستونزي، خواري او بدی ورسره را و بهيږي. چي هيڅ بند ور ته نهٔ شي ترلے کېدای. ځکه خو اسلام خپلو منونکو ته په کلمه کي لومړے د غلطو خدايانو انکار (لا اله) او وروسته بيا د رښتوني خدایﷻ اقرار (الا الله) ورښيي. غلط او د درواغو خدای چي له خپلو منونکو ځخه کوم څهٔ غواړي. يا ئې منونکي د هغه د راضي کولو دپاره ورته وړاندي کوي. هغه يو ډېر په زړو لړلے داستان لري. هېرلډلېم چي د لوی سايرس (کورش) په نامهٔ کوم کتاب ليکلے دے. او د خپل تخيل په مرسته ئې ډېرو خورو ورو معلوماتو ته يو ښکلے ترتيب سره ورکړے دے. په هغه کي ئې د سمرقند د هغه وخت د يوهٔ سردار له خُلې ليکلي دي. چي کومو وحشي قبايلو چي د لوټ مار دپاره هر کال پر سمرقند باندي يرغل کاوهٔ. هغه ہر کال د دغه ښار د سلامت پرښلو په عوض کي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فدیه هم نهٔ قبلوي. ولې چي د دوی سردارانو نذر منلے دے، چي خپل لوی خدای ته د قربانۍ د وړاندي کولو په نیت به دُوی د سمرقند ښار سوځي. او د دغه خای د خلکو زر آسونه او زر قیدیان به د خپل دغه وړي خدای د خوشحاله کولو دپاره ژوندي اور ته غورځوي (۳) د انسان د قربانۍ دغسي رواج په زمانو زمانو د نړۍ په بېلابېلو سیمو کي روان پاته شوے دے. یو وخت وُ چي د یونان خلکو به له خپلو ښارونو څخه د بلا ګانو د شړلو دپاره هر کال دوه داسي کسان چي له لاندنۍ طبقې سره به ئې تړاو درلود او په مالي توګه به ډېر خوار او لوېدلي وُ. د قربانۍ د پسونو په شان[۱] د سرکار په خرڅ ښهٔ ساتل. رنګ رنګ خوارهٔ به ئې پرې خوړل. دغه دوه تنه به یو د نرو او بل د ښځو دپاره وُ. چي کال به پوره شو نو نوي او پاکي جامې به ئې ور واغوستې او په ښاربه ئې روان کړل. په ښار د ګرځولو په وخت به ئې ور سره دا دعا هم کوله چي د دې ښار د ټولو خلکو بلاګاني دي په دُوی پسې شي. دا ډول چي به ئې د خلکو بلاګاني ور په شا کړې نو له ښاره به ئې و ایستل او هلته به ئې په کانو و وژل. داسي به د دوی په خیال دُوی له بلاګانو خلاص شول. هر کله چي به دوی له وچکالۍ، وبا یا څهٔ بل آسماني آفت سره مخامخ کېدل، نو دغسي ښوزله او ساتل شوي وګړي به ئې قربانول (۴).

د ربتوني خدای خای چي په بېلابېلو زمانو کي بېلابېلو اولسونو د درواغو کومو خدایانو ته ورکړے وو. هغه دومره ډېر دي چي سم شمېر ئې هیڅوک هم نهٔ شي ښوولای او دغسي خدایان هر یو هر چرته چي شوے دے. د خلکو دپاره ئې دا رنګه خواري او ستونزي زېږولي دي چي په اورېدو سره ئې د سړي زړهٔ لړزېږي.

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لكه دا چي د ونو به هم خلكو عبادت كاوهٔ. او د لرغونو جرمنيانو په قانون كي چا ته اجازه نهٔ وه. چي د يوې وني پوستكے يا خوږ واړوي كه به ئې واړاوهٔ نو د هغه دپاره په سزا دا وه چي نُو (ناف) به ئې په څهٔ خاصه توګه داسي ترې را وېوست چي كولمه به ئې ور پوري وه او د دغه وني په ډډ كي به ئې چرته ټک واههٔ. بيا به ئې دغه سړے پر دغه ونه باندي شا و خوا دا رنګه راګرخاوه. چي كولمه به ئې له خېټي راوته او د وني پر ډډ باندي به پېچل كېده (۵) خيني اولسونه بيا داسي وو چي هر سړي به ئې دا خبره د خان دپاره ډېره خطرناكه ګڼله چي يو څوک دَے د خوړلو يا څښلو په حال كي و ويني تر دې حده چي د دغسي يَوهٔ اولس باچا به هم خوراک او څښاک له هر چا پټ كول. او په قانون كي د هغه چا سزا مرګ وه چي باچا به ئې د څښلو يا خوړلو په حال كي وليد. په دې لړ كي فريزر د يوهٔ باچا حال داسي بيانوي چي يوه ورخ هغه لګياوُ شراب ئې څښل. چي دولس كلن يا څوارلس كلن زُوى ئې په نا خبرتيا كي ورباندي ورغے او دَے ئې د شراب څښلو په حال كي وليد. باچا هغه دم امر وكړ چي شهزاده ته ښكلي جامې ور وا غوندئ او خوندور خوارهٔ پرې وخورئ. كله چي دغسي وشول. نو بيا د باچا په خپل امر د دغه شهزاده بدن څلور توټې كړل شو. او دغه څلور توټې مرے بيا په داسي حال كي په ښار وګرخول شو چي دا ډمامه ور سره وهل كېده. چي دا هغه هلک دے. چي باچا ئې د شراب څښلو په حال كي ليدلے دے(٦).

د ناوړه عقيدو يو بل اړخ هم وُ او هغه دا چي خينو اولسونو به له لويو لويو آفتونو څخه د خان ژغورلو دپاره خپل باچهان قربانول. او د دغسي قربانيو په بېلابېلو خايونو او وختونو كي بېلا بېلي طريقې

کـتـابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

باته شوي دي. خيني وختونه به د باچا د قربانولو يو خاص تاكلے وخت ؤ. هسي د قرباني دغه تكے بو عجيبه غوندي زړهٔ راكښون لري. به هره زمانه كي داسي خلک وي چي د دغه تكي په اوريدو سربندني ته تيار شي. دغه باچهان به هم په خوښه سربندني ته تياريدل او د وطن او اولس د نيكمرغي دپاره به ئي خپل خاى خپل خلمي وارث ته پريښوو. خو انسان داسي دے چي خان ته د هر گران كار د اسانه كولو دپاره ورو ورو څهٔ لاره چاره لټوي. دغه دودونه هم بيا خينو باچهانو كله په زور او كله په پوهه بدل كړي دي. يو وخت د بابل خلكو په كال كي يو پنځه ورځنے اختر درلود. په دغه اختر كي تر ټولو په زړهٔ پوري خبره دا وه چي د پنځو ورځو دپاره به ئي باچهي يوهٔ داسي مجرم ته وركوله چي د مرگ سزا به بانديي ختلي وه. دغه لنډ مهاله باچا به هسي تش په نامهٔ باچا نهٔ ؤ. د هرڅهٔ واک به ورسره ؤ. تردي حده چي د اصلي باچا حرم ته به هم ور يله ؤ. او د هغه له ښځو سره به ئي هر ډول اړيكي ساتلاى شوې. او هر رنگ كټه به ئي تري پورته كولاى شوه. چي پنځه ورځي به پوره شوې. نو بيا به ئي وواژهٔ. د دغه رسم په اړه هم د بشرپاتو د عالمانو خيال دے چي دا وخت به د باچا د قربانولو وخت ؤ. اصلي باچا به خان ويوست. څوک چي به د قرباني په دغه تا كلي وخت كي باچا ؤ. هغه به ئي قربان كړ. داسي به اصلي باچا هم بچ شو. او څوک چي به و وژل شو، د هغه وژنه به هم د يوهٔ بي گناه انسان وژنه نهٔ وه (۷) هسي د بابل نوم سړي ته حضرت ابراهيم عليه السلام ور يادوي. چي زوى ئي د قرباني دپاره بولے ؤ. خو د زوى پر خاى باندي ئي پسه حلال شو. له دغي قرباني څخه داسي ښكاري چي خداى پاک د دغي قرباني په ذريعه انسانانو ته

(WWW.KITABTOON.COM) كتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا سوول غواړي چي انسان وژل یو ناوړه کار دے. د قرباني سمه طریقه دا ده چي پسونه حلالوی.

(۳)

دا خو مو تر یو حده وکتل چي ښکه خواریو په مخه اخستے انسان کله د غیبي قوتونو د مرستي په لټون منديٍ وهي او کله بیا د هغو د قهرېدلو له ویري په کندو کپرو کي ښخلي او تیدکونه خوري. اوس به لږ وګورو چي د خواریو د مخ نیوي په لړ کي پخپله انسان د انسان ځومره په ښه ورغلے دے. یا تر کومه حده په ښه ور تلای شي. د مخکي پر مخ باندي چي د خان زغورني په نیت انسان تر ټولو لویه او تر ټولو ټینګه کومه کلا جوړه کړې ده. هغې ته ئي د وطن نوم ورکړے دے. وطن د دې دپاره وي چي په دې کي اوسېدونکي خلک ټول یو بل ته لاس سره ورکړي او په ګډه خپل ټول واک او وس د ستونزو د مخ نیوي دپاره په کار واچوي. دغه کار چي د چا په مشرۍ کي تر سره کېږي هغه د زمان په اوړدو کي باچا بلل شوے دے. باچا چي خپله دنده کله په سمه توګه تر سره کړې ده. نو پر اولس باندي د وطن راخرخېدلي پُوله د او سپني دېوال ثابته شوې ده. او نهٔ یواځي دا چي د خلکو سر او مال پکي خوندي شوي دي. بلکه په مادي او معنوي توګه ټولني وده پکي کړې ده. او پر مخنګ ته ئي لاره هواره شوې ده. خو د نېکمرغۍ دغسي دورونه په تاریخ کي ډېر کم لیدل کیږي. زیاتره دا شوي دي. چي باچا د اولس مال او متي د اولس د ترټلو او سپکولو دپاره په کار اچولي دي. د تاریخ پاڼي د باچهانو له لاسه په منځ ته راغلو داسي ئي شمېره پېښو ډکي دي. لکه د ډیلي د باچا سلطان محمد تغلق

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي پر څهٔ شي باندي ددغه ښار اوسېدونکو ته خوابده شوه. کورونه ني ټول په بيه ترې واخستل او امر ني ورکړ چي ټول دي دولت آباد ته وکوچېږي او ډيلے دي خالي کړي. د ټاکلي وخت له تېرېدو وروسته د باچا خلکو ته دوه تنه، چي يو ګوډ او بل ړوند وُ په لاس ورغلل. چي لا کوچېدلي نهٔ وو. هغوی ني باچا ته ور وستل. ګوډ خو سمدستي په منجنيق والوزول شو او د ړاندهٔ په اړه امر دا وشو چي په کشولو کشولو ني تر دولت آباده پوري ورسوئ. له دغه امره سره سم د باچا خلکو ړوند تر پښه ونيو او په کشولو ني د دولت آباد خوا ته روان کړ. تر دولت آباده پوري له ډيلي څخه د څلوېښتو ورځو د مزل لاره وه. څلوېښتمه ورځ دُوی د دغه ړاندهٔ يواځي يوه پښه دولت آباد ته ورسوله. نور بدن ني ټول په کشېدو کي په خاشه خاشه دلته هلته او هلته دلته پاته شوے وُ (۸).

څرګنده ده چي دغسي خرمستي باچهان د اولس او وطن دهغو خزانو په زور کوي چي کالخوايي ني تولّه له دوی سره وي. او د خزانو په اړه ويل کېږي چي ښاماران ور پسي راځي. خکه نو په زياتره باچهانو پسي د اژدها په شان ډېر بې زړسويه يرغلګر راغلي دي. د دغو يرغلګرو له لاسه چي پخپله دغو باچهانو ته هر څه پېښ شوي دي. هغه خو پېښ شوي دي خو بده داوي چي د اولسونو هغه بې شمېره وګړي چي نهٔ په څه خبر وي نهٔ اتر. په دغسي وختونو کي تل‌په وينو لمبول شوي دي. که سرے د تاريخ په مرسته يواځي په جنګيزخان پسي پل واخلي. نو ښائي د هغه ناورين په ليدو ني زړه وچوي. چي دغه انساني بلا پر نيمه نړۍ باندي راوستلے وُ. هغه دومره ويني بهبولي وي او مخکه ني داسي په مرو ډکه کړې وه. چي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تونـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پای به د هغه هر سپايي خلکو ته د مرګ داسي يو استازی ښکارېده چي تر عزرائيل به ئې هم دبدبه زياته وه. چاته چي به ئې مخه شوه نو هغه به تر مړ کېدو مخکي لا خپل خان مړ کاڼه. کله چي دغسي يو سپايي بوه ورځ يوه کلي ته ورننووت. او هلته لګيا شو په يواځي سر ئې خلک يو يو له کورنو را ايستل او وژل ئې. نو په دغو خلکو کي هيچا هم و نه کړای شول چي د هغه په لاس له وژل کېدو څخه نته وکړي (۹) تاريخ دا قصه هم په خپلو پاڼو کي خوندي کړې ده. چي د چنګېز يوه سپايي يو سړی ونيو خو هغه وخت داسي څه شی ورسره نه ؤ چي پرې مړ ئې کړي. نو پر مځکه باندي ئې پرې يوست او ور ته و ئې ويل چي له دا ځايه به ښورې نه. هغه سړی پر دغه ځای باندي تر هغه وخته پروت ؤ چي ده توره راوړه او هغه ئې پرې و واژه (۱۰) اوس نو د يوه لښکر د عام سپايي چي دا حال وي.هلته سړی دا اندازه په ښه توګه لګولای شي چي د باچا به ئې نو څومره دبدبه وه. او د چنګېزيانو دبدبه په ژوند کي خو وه چي وه. جنازې به ئې هم د بې شمېره خلکو ميني ورسپيري کړې. په سر کي د هغو دا معمول ؤ چي د خپل باچا مړی به ئې خپل پلارني تاتوبي ته رساوه. او د داسي مړي د وړلو په وخت چي به په لاره کي هر څوک جنازې ته په مخه ورتلل نو هغه به ئې په دې عقيده وژل چي په بل جهان کي به دې مړه باچا ته په ښه ور شي. او چوپړ به ئې و وهي. يواځي د منګوقاآن د جنازې د وړلو په وخت دارنګه شل زره تنه وژل شوي وو (۱۱).

امير تېمور چي به کله په کومه درنه چاره لاس پوري کاوه نو فال به ئې له قرآنه يوست (۱۲) خو کله چي به ئې بيا دغه چاره په عملي ډګر کي پر مخ باندي بيوله نو هغه وخت به ئې هم قرآن

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون هولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېر ؤ او هم د خدای د هغه لوی استازي وېنا چې دغه قرآن باندې راغلې دے. د اصفهان په ښار کې چې ئې کله د ښاريانو د يومخ وژنې امر وکړ. او لښکريانو ئې په خلکو پسې تورې را و ايستې نو د وژنې دغه لړۍ دومره اوږده شوه چې لارې او کوڅې ټولې له مړو ډکې شوې خو دغه ناورين دغسې روان ؤ او پای ته د رسېدو نوم ئې نه اخست. په دغه حال کې چې دغه امير پر داسې يوهٔ خای باندې راغے چې ګڼ شمېر وېرېدلې او په لړزا اخته ماشومان پکې ولاړ ؤ. نو پوښتنه ئې وکړه چې دا دلته څهٔ ته ولاړدي؟ کله چې دهٔ ته و ويل شول. چې دا ټول هغه ماشومان دي چې مور، پلار، کورنی او هر څه ئې د نن په دې روانه عامه وژنه کې له منځه تللې دي. او دوی تا ته فرياد راوړے دے. د دې ښار دپاره امان غواړي. نو تيمور مخامخ خپل آس پر دغو ماشومانو باندې ور سم کړ. کوم سپارهٔ چې په دهٔ پسې وو. هغو هم دغسې وکړل. پر ماشومانو باندې ئې قيامت جوړ کړ. آسونه ئې باندې خغلول راخغلول. د ماشومانو چيغو او غلبلو د عرش کنګرې لړزولې. خو تيمور د زړهٔ په کنو غوږو هيڅ هم نهٔ اورېدل.لږ ګړے وروسته دغه چيغې ورکې شوې چپه چپتيا شوه. ماشومان ټول د آسونو تر پښو لاندې وژل شوي وو. او تيمور له خپلو سپرو سره مخته تللے ؤ (۱۳)

(۴)

انسان چه د مځکې پر مخ باندې کومو بلاګانو تر ټولو زيات خوړولے دے. په هغو کې تر ټولو لويه بلا پخپله انسان دے. په انسانانو کې تر ټولو زوروَر باچا وي. باچا چې کله د بلا په بڼه شي نو د اولس ئې بيا خبر نهٔ وي. خو لکه څنګه چې انسان له هرې بلا سره ورو ورو

(WWW.KITABTOON.COM) كتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جل زده کړے دے او هغه ئې په يو ډول بوتل کې بنده کړې ده دغه رنګه ئې دا بلا هم پای يوه بوتل ته ننه ايسته او دغه بوتل ئې جمهوريت يا اولسواکي وباله. په اولسواکي کی د واک او خواک سرچينه اولس وي. د اولس د وګړو ډيرے چي د چا پر وړه باندي لاس کښېږدي هغه د هيواد واکمن شي. خو دغه واکمن د هيواد دتورو او سپينو داسي کالخوايه نهٔ وي. چي بس څرنګه چي دے غواړي. هغه رنګه ګته ځني پورته کړي. دلته واکي د اولس په لاس کي وي. اولس چي چا ته خپله مشري ورکوي نو په دې شرط ئې ورکوي چي هغه به د دوی په خوښه ځي. ځکه نو اولسواکي د نوي انسان ډيره لويه لاس ته راوړنه ګڼله کيږي. خو دا لاس ته راوړنه ئې يواځنۍ لاس ته راوړنه نهٔ ده. نوي انسان په ډېر لنډ وخت کي نور هم دومره څهٔ لاس ته راوړي دي چي عقل ور ته حيرانيږي. او د هغه په برکت ئې يوه جنتي غوندي نوې نړۍ جوړه کړې ده. چي نورِ ور ته پر مخ تللې نړۍ وايو. خو داسي ښکاري چي په خپل دې مځکني جنت کي هم د آدم دغه اولاده له خوشحالۍ او خوند اخستلو څخه بې برخي او زړهٔ چاودون ته مخامخ ده. او کوم درد او خوږ چي باندي تيريږي هغه ئې د ډېرو مځکښو پوهانو په وېناګانو کي داسي خان ښکاره کوي لکه کرکيګارډ (۱۸۵۵-۱۸۱۳) چي وايي چي: "د لنګوالهٔ په وخت د يوې مور چيغې بغې واوره او د خکندن په شيبو کي د مرګ ځلې ته د تلونکي انسان لاس و پښې وهل وګوره او بيا و وايه چي کوم څهٔ (ژوند) چي په دا توګه پيل کيږي او په دا ډول پای ته رسيږي. آيا هغه به د دې دپاره وي چي سړے خوند پکې واخلي. (۱۴)

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورته چې موږ دا کومه د نوي انسان او نوي نړۍ خبره وکړه، دغه نوے والے ئې له هغه تحریکه سره سم پیل کیږي. چې رینیسانس (Renaissance) ورته وايي. د رینیسانس له ډیرو اړخونو څخه یو ډیر څرګند اړخ دا و. چې د کلیسا زور ئې ور مات کړ. د عسائیت تر راتګ وړاندې چې په اروپا کې خلکو له یوناني او لاطیني لارو چارو سره سم ژوند تېراوهٔ . دا وخت یو ځل بیا ژوند پر هغه ډګر باندې مخ په وړاندې ګام واخست. او پر دین نهٔ ولاړه یوه ټولنه مخ په وده شوه.او د خلکو زړه عقیده په ماتېدو او د الحاد سایه په خورېدو شوه. پر خدایﷻ باندې چې عقیده په کمېدو شوه نو د دغې سیمې خلکو ته انسان د مخکې پر مخ باندې د رڼا تر ټولو لویه او ربتونې مناره ښکاره شو او د دغې منارې مینه او درنښت تر ټولو لوی ارزښت وګڼل شو. چا چې انسان تر هر څهٔ لوړ ګڼهٔ او تر هر شي ئې زیات ارزښت ورکاوهٔ. هغه ته په درنه سترګه کتل کیدل. دا ډول د انسان دوستۍ (Humanism) په نامهٔ دغه تحریک هر لوري ته په غزېدو شو. خو دغه غزېدونکے تحریک هغه وخت د وینو په سېلاب کې لاهو شو چې نړۍ پرله پسې دوه ځله جهاني جنګ ته مخامخ شوه. په دغو دوو لویو او جهاني جنګونو کې انسان د انسان داسې یود ناوړه، کرغېړنه او په وینو ککړه څېره ولیده چې تاریخ ئې سارے نه شي وړاندې کولاے. او هغه انسان چې د انسان مینه ئې د ایمان د منځ تکے و. د انسان له نومه په ترهېدو شو. کوم انسانان چې دغه مهال د وینو سېلاب یووړل هغه خو ئې یووړل. کوم چې ژوندي پاته شول. هغه د غرونه غرونه عذاب او ویرې سره مخامخ وو. د دغه ذهني عذاب او درد ډېر لړزوونکي انځورونه د دغه وخت په ادبیاتو کې راغلي دي. چې موږ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته وربانديي د ډېر ځهٔ ويلو دپاره وخت نهٔ لرو. تش د نمونې په توګه له پوره خرواره څخه يو دوې دانې را اخلو. لومړے به همدغه د انسان له انسانه د بېزارۍ په اړه د ژان پال سارتر د يوې ډرامې خبره وکړو. چې درې کردارونه لري. يو يکي سړے او دوې ئې ښځې دي. دا درې واړه انسانان مړهٔ دي او له مرينې پس د دوزخ سزا ورکول شوې ده. دوزخ ته چې راشي نو دلته نهٔ اور شته اونهٔ ذوی ته د عذاب ورکولو دپاره ځهٔ بل شے ښکاري. بس يوه خونه ده چې د دوی د ناستي دپاره يکي درې سوفې پرتې دي. دُوی چې سره ګښېني او يو له بله سره خبرې پېل کړي. نو په دې بانديي ورو ورو پوهه شي چې خبره دومره اسانه نهٔ ده. دوی په رښتيا هم دوزخ ته راغلي دي. او له يوهٔ لويه عذابه سره مخامخ دي. خو دغه عذاب له کوم بل شي څخه نهٔ دے. پخپله د دُوی هر يوهٔ وجود د دانورو دوو دپاره عذاب دے. او دغه عذاب به دوی هر يو تل تر تله دلته زغمي. او د دوی دغه عذاب يو له بله سره په خبرو وار په وار زياتيږي. او ډرامه له دغو درو کردارونو څخه د يوهٔ په دې ويلو پای ته رسيږي. چې دوزخ په اصل کي دغه نور خلک دي (١٥) مطلب دا که يوهٔ انسان ته سزا ورکوې نو د نورو انسانانو په منځ کي ئې واچوه. ولي چې د انسانانو په منځ کي اوسېدل داسې يو عذاب دے چې د دوزخ تر عذاب په کمه نهٔ دے.

موږ پر نوي انسان بانديي په ذهني توګه د تبرېدونکي عذاب د اندازې د لګولو دپاره د الحادي وجوديت دستر استازي ژان پال سارتر د ډرامې لنډيز و لوست. اوس به يِلهِ لويه سرهِ د نوي تهذيب او نوي نړۍ په اره د يوهٔ بل داسې غربي ليکوال خبري ته غوږ شو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د پوهې او ادب په نړۍ کې ډېر لوی نوم لري. دغه ليکوال د انګريزي ژبې نامتو شاعر اوکره کټونکی ټي.ايس. ايليټ دی. چې له ديني ارزښتونو څخه د خالي نوي تهذيب او په ذهني او روحاني توګه د رنځور نوي انسان غميزه يې په ډېره زوره توګه په خپله شاعرۍ کې انځور کړې ده. په دې اړه د ده تر ټولو مشهوره نظم "شاړه مځکه" دی. په دغه نظم کې دننه پخپله د نوي تهذيب په رنګه يوه داسې ښېګڼې او سره اړه را اړه غونډي نړۍ ودانه ده چې که ورننه وزو نو بيا زړ او په اسانه بېرته نه شو تړې را وتلای. خکه نو ده چې کوم ورکوټی عبارت (Epigraph) د نظم تر پيل کېدو له مخه ورکړی دی. که موږ نن هغه و ګورو او خان ورباندي پوه کړو. نو داسې به وي لکه په پوره نظم چې تر بو حده پوهېدلي يو. دغه عبارت په لاطيني ژبه دی. زه يې دلته له يوې انګريزي ژباړې څخه پښتو ته را اړوم. په دې عبارت کې يو څوک وايي چې ما پخپله يو خل سبيل په خپلو سترګو وليدله چې په يوه قفس کې خړېده. کله چې هلکانو ورڅخه و پوښتل چې سبيل ته څه غواړې نو دې ويل زه غواړم چې مړه شم (۱٦) دغه عبارت چې سرې ولولي نو په لومړي سر کې داسې ور ته و برېښي لکه ژوند چې پخپله په يوه قفس کې ترلی وي او د خان خاتمه غواړي خو د شاعر مطلب هغه وخت نور هم سري ته زيات څرګند شي چې په دې خبر شي چې د يوناني اساطيرو له رويه سبيل خپله ليه په رنګ ډکه کړې وه او اپالو ته يې خواست کړی و چې ما ته دومره کلونه ژوند راکړه لکه دا زما په لاس کې د رېګ ذرې. او هغه يې دا خواست منلی و. خو تاوان دا شوی و چې د سبيل دې ته نه وو پام شوي چې له دغه اوږده ژونده

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره سمه خواني هم و غواړي. خکه نو د هغې ژوند خو اوږد شو مګر خواني ئې پر خپل وخت پای ته و رسېده. او هغه بیا وروسته د ژړتیا داسي حال ته و رسېده چي نهٔ مړه او نهٔ ژوندۍ وه (۱۷) تي. ایس. ایلیټ نوې تهذیب دغسي په ژوند کي د مرګ په حال مبتلا یو تهذیب بولي او د دغه په ژوند کي مړهٔ تهذیب یو ډېر زړهٔ خوړوونکې انځور په خپله شاعري کي وړاندي کوي.

(۵)

لکه څنګه چي موږ وینو، نوي انسان ډېر څهٔ لاس ته راوړي دي. خو ډېر څهٔ ئې له لاسه وتلي هم دي او دا کوم څهٔ چي ئې له لاسه وتلي دي. په هغو کي د انسان تر ټولو لوی هغه مورچل او تر ټولو غټه هغه پناه ګاه هم راځي چي موږ ور ته کور او کورنۍ وایو. کور او کورنۍ د ټولني لومړۍ خښته وي. او نړۍ ته د راتلونکي هر ماشوم ببوسي هغه شې ده چي د کور او کورنۍ بنسټ ګرځي د دغه ببوسه ماشوم روزنه او ژغورنه د پوره انساني نسل د روزني او ژغورني معنا لري. او فطرت دغه روزنه او ژغورنه د هغې مور په لاس کوي چي دغه ماشوم ئې له ویني او له غوښي څخه جوړ دې. د ول ډېورانټ وینا ده چي د نسل د روزني کار د ښځي پر غاړه وي. او د ښځي او د ماشوم چوپړ وهل بیا د نر دنده ده (۱۸) د دغه نر، ښځي او ماشومه څخه کور او کورنۍ جوړېږي. خو د نوي زماني نر د خپلي دنىي د پوره کولو پر ځای ښځه دې ته و هڅوله چي هغه هم د نر په شان خپله روزي و ګټي. او چي ښځه په روزي ګټلو پسې و وته نو څرګنده خبره ده چي په سمه توګه د خپل ماشوم خیال ساتل بیا د هغې د وس خبره نهٔ وه. دا ډول چي کومه دنده

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فطرت د مور په لاس پوره کوله. هغه حکومت ته پاته شوه. او نوے انسان چي د کومو حکومتونو په سایه کي ژوند کوي هغه د ډېر څه کولو وس لري. د ماشوم د روزني دپاره ئې "ورکتون" جوړ کړ. ماشوم چي په ورکتون کي لوی شو نو بیا ئې له مور او پلاره سره هغه تړون نهٔ وو پاته. کوم چي د زاړهٔ دور اولاد له مور او پلاره سره درلود. خکه ئې نو د هغو د مړیني تر ورځي پوري له هغو سره په یوهٔ کور کي اوسېدو ته غاړه کښېښي نهٔ بنووه. دغسي چي دغه د منځ ستون له منځه و ووت نو کور بیا هغسي ټینګ ولاړ پاته نهٔ شو چي مور او پلار د ژوند وروستی ورځي او شپې په ښېغمی سره پکي تېرې کړي ـ دوی خیال ساتل هم د حکومت غاړي ته ور و لوېد. او حکومت د دغه کار د تر سره کولو دپاره "د زړو خلکو د اوسېدو خایونه" جوړ کړل که څه هم په دغو ورکتونونو او د زړو خلکو د اوسېدو په خایونو کي د ژوند ټولي اسانتیاوي شته. خو د یوهٔ شي پکي کمے دے او هغه دا چي یوهٔ ماشوم ته چي یوه مور د خپل تن له غوښو جوړي کومي شودې ورکوي. په هغو کي چي کومه لبونی مورنی مینه ګډه وي. دغه مینه د ورکتون په پوډري شودو کي نشته. همدغه راز د زړو دپاره چي کوم سرکاري خایونه جوړ دي. په دغو خایونو کي چي کوم خلک د دغو زړو چوپړ وهلو ته ولاړ وي. هغه له دوی سره د وېني او مینې هغه تړون نهٔ لري. کوم چي په کور کي اولاد له مور او له پلاره سره لري. دا ډول چي دوی دلته د یواخیتوب، ناهیلی، بېچارګی او دغت د کوم ذهني حالته سره مخامخ کېږي. هغه د یوهٔ امریکن ډاکټر پال ارنسټ اډولف په دې وینا کي موږ کتلای شو چي وائي چي ما په روغتون کي د بوي داسي بوډۍ دارو درمل کول

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د تن يوه برخه ئې تپي شوې او هډ ئې مات ؤ. زما له دارو درملو سره هغه مخ په ښه کېدو شوه. چي پر خپلو پښو باندي د ګرځېدلو وړ شوه نو زموږ د روغتون مشر ما ته و ويل چي دا سپين سرې اوس دلته نوره پاته کېدو ته اړتيا نهٔ لري. په شواروز کي دننه ئې پکار ده چي فارغه کړې. ما هغې ته مبارکي ورکړه او چي لور ئې راغله نو پر هغې باندي مي هم زېرے وکړ. لور ئې د مور خوا ته ور تېره شوه. او هغې ته ئې و ويل چي ما او زما مېړهٔ وخت نهٔ لرو چي په کور کي ستا خيال وساتو. مور پرېکړه کړې ده چي تابه د زړو خلکو خاى ته بيايو. د دې خبري په اورېدو بودۍ دومره خواشيني شوه چي تپ او مات هډ ئې بېرته په خرابېدو شول او په شواروز کي دننه مړه شوه. نوموړے ډاکټر وائي چي د دغي بودۍ مرګ که څهٔ هم په څرګنده د مات هډ له کبله ؤ خو که رښتيا پوښتې نو د مرګ اصل سبب ئې مات زړهٔ ؤ، نهٔ چي مات هډ (۱۹).

له موره سره د نوي انسان د ميني دغه سوروالي ته که مور اړ نور هم خير شو نو پوه به شو چي دغه دايره نوره هم فراخه ده. دا خبره ښځايه نهٔ ده که څوک وائي چي له لوبه سره مځکه د تول انسانيت مور ده. انسان له دې زېږي، د دې په غوښو پائي او چي مړ شي نو هم دا په خپله سينه کي بېرته هغه ځايېوي. خو نوي انسان د خپلي دغي مور وجود له داسي وسلو ډک کړے دے چي هره شېبه هغه د تباه کېدو خطر ته مخامخ ده. خو داسي ښکاري چي د دغي مور د آزارو له کبله نوے انسان هم پر ښه باندي نهٔ دے پېښ شوے دا خپله وسله دهٔ ته هم بلا ده. ولي چي وسله د بدمرغى داسي يوه مرغى ده چي وي به ستا په کور کي خو اکي به ستا د دښمن کره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پوليه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اچوي. او د دغي مرغی اگی ده وبره. که ستا کره وسله راشي نو ستا د دښمن په کور کي به ارو مرو دا وېره پېدا کېږي چي دا وسله به د دوی خلاف کارول کېږي. ځکه نو دغه وېره ستا د دښمن په کور کي ستا خلاف وسله پېدا کوي. ستا د وسلې د مخ نیوی دپاره هغه هم وسله اخلي یا ئې جوړوي. چا چي اتم بم جوړ کړ نو دښمن ئې هم اتم بم جوړ کړ. او د دغه اتم بم له وېري بیا بل چا هم دغه کار وکړ. او د هغه له وېري بیا بل چا وکړ. دا ډول د اتم بم نسل مخ په زیاتېدو دی. نوی انسان په دې لګیا دی چي د انسانانو زوکړه په قابو کي وساتي او په خپلو هېوادونو کي ئې ساتلې هم ده حو د اتم بم د زوکړي مخه داسي ښکاري چي هغه نهٔ شي نیولای. دعي بلا اوس د یوځ داسي لیوني سپي بڼه اخستې ده. چي نوي انسان ترلکی نیولې دی که ئې تیکوي نو تینګولای ئې نه شي او که ئې پرېږدي نو دی بخپله داړي. ښاني چي له همدغي وېري هغه لګیا دی چي له مځکي خان و باسي. او په آسمانونو کي خان له کور جوړ کړي په دغه لټون ئې د سپوږمۍ، مریخ او زحل دښتي وکتې. نور به هم مخته خي. خو که چرته دی په خپله دغه هڅه کي بریالی هم شي. او د آسمان کومه سیاره په خپله غېږ کي خای ور کړي. نو هلته به هم خدایﷻ خبر چي خان له جنت جوړوي. ولي چي د پنډورا کوم سندوخ چي له آسمانه مځکي ته پسې راغلی ؤ هغه له مځکي ور پسې آسمان ته هم رسېدلای شي. هلته به بیا دی وي او دغه آفتونه، ستونزي او خواری به وي.

هو، په دې دنیا کي دا خبره شوني نهٔ ښکاري چي انسان دې خان لره چرته داسي یو جنت ودان کړای شي چي دی به د خپل

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند ورځې او شپې په ښېغمۍ سره پکي تېروي. داسي برېښي لکه د مخکې د مخ دغه زوے چې له اصلي جنته هم په دې را ایستل شوے وي چې د ښېغمي په حال کي دے وده او په بره تګ نهٔ شي کولای د دغه کار دپاره همدا دنیا مناسب ځای ښکاري، ولي چې دلته انسان هر وخت، هر ځای چې شوے دے، بلا ته مخامخ پاته شوے دے، خو بلا هر څومره چې لویه او زوروره وي. دهٔ نهٔ یواځې دا چې له هغې ځخه د ځان ژغورلو هڅه کړې ده. بلکه په پرله پسې توګه ئې دا کوښښ کړے دے چې خپل زور دومره زیات کړي چې د بلا سر و وهلای شي. خو د بلا سر چې ئې وهلے دے. د هغې پر وجود باندې دوه نور سرونه را پېدا شوي دي. او دغو دوو سرونو که هرڅو دهٔ ته خطر یو په دوه کړے دے. بلا بیا هم توانېدلې نهٔ ده چې دے له منځه یو سي. بلکه ورو ورو دهٔ خپل وس دومره ورته زیات کړے دے چې د بلا دغه دوه سرونه ئې هم وهلي دي. او چې وهلي ئې دي نو د بلا سرونه بیا څلور شوي دي. دا ډول د انسان ستونزې او خوارۍ چې څومره زیاتېږي. هغه د دهٔ د زور د زیاتېدو سبب ګرځي او چې د دهٔ زور څومره زیاتېږي. هغه په هغه اندازه د دهٔ ستونزې او خوارۍ زیاتوي. داسي د دهٔ زور او د دهٔ خوارۍ یو د بل په مقابل کي تل په زیاتېدو پاته شوي دي. او دا وخت چې انسان په خپل دې مخ په بره مزل کي څومره پورته ختلے دے. د خپل زخم زخم وجود پر زینه باندې په داسي حال کي ختلے دے. چې له یوهٔ زخمه پښه اخلي. پورته ئې په بل زخم کي ږدي. او له بله ئې اخلي بیا ئې‌پر په بل کي ږدي. په دغه په وینو لړلې لار کي چې پر دغه اتل باندې څهٔ تېر شوي دي. په دې کتاب کي همدغه غمېزه په داستان

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسې د داستان په شکل نظم شوے ده. دغه داستانونه که څهٔ هم هر يو پر خپل ځاى باندې يو پشپړ داستان دے. مګر له لويه سره دا ټول داستانونه د هغې لويې غميزې ببلا ببلې ننداري دي. چې ورانديې ئې يادونه وشوه. او زهٔ ئې دلته تاسي ته وړاندې کول غواړم. بله دا چې دې هر يوهٔ داستان ته ما د داسې يوې منظومې شکل ورکړے دے چې سل مصرعې لري. او زهٔ غواړم چې د دې منظومو شمېر هم تر سلو پورې ورسوم. داسې به دا ټوله غميزه ۱۰۰×۱۰۰ يا لس زره مصرعې شي. خو دا وخت په دې لومړي کتاب کې تش ديرش منظومې راغلې دي. که خداى ﷻ ژوند او وس راکړل، نو د دغه کار پاته برخه به په نورو دوو کتابونو کې وړاندې کوم. دا وخت خو دا يو کتاب تيار دے. دا تاسې ته در سپارم او زهٔ په خپل کار پسې مخته ځم. د خداى په امان

درويش دراني
پوسټ بکس نمبر ۵۳۱
جي. پي. او
کوټه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوالې

په دې حوالو کې ځينې حوالې داسې دي چې ما له ځېلو ماخذونو څخه تکے په تکي نهٔ دي را ژباړلي. بلکه را اخستي خبره مي په ځېلو تکو کې داسې بيان کړې ده چې ترجماني ئې هم سمه وشي. او عبارت زما په دې ليکنه کې هم سم ځاى شي. له دا چې د حواله ورکولو په وخت ما د کتاب او د هغه د ليکونکي د نومونو تر څنګ پواځې د باب شمېره ورکړې ده. مطلب دا چې حواله مي په هغه ډول نهٔ ده ورکړې. څنګه چې نن سبا دود دے. ولې چې ما ته د ځېلې دې ليکنې دپاره دغه لنډه غونډې حواله زيانه پر ځاى ښکارې.

باب		د ليکونکي نوم		د کتاب نوم	دحوالې شمېره
دويم باب		L.S Hyde		Favorite Greek Myths	۱
شپاړسم باب		Leo Tolstoy		What is Art	۲
څلورم باب		Harold Lamb		Cyrus the Great	۳
اتهٔ پنځوسم باب		J.G. Frazer		The Golden Bough •	۴
(۵)نهم (٦) نولسم (۷) خلرويشتم باب		//		همدغه کتاب	۵-٦-۷

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځم باب (دويم جلد)		د مولوي محمد حسين اردو ژباړه		د ابن بطوطه سفرنامه	۸
لومړے فصل		محمداحمد پناهي		چنگيزخان چهرهٔ خون ريز تاريخ (فارسی)	۹-۱۰
يو اويايم بيان		Aldo Ricci		The Travels of Marco Polo	۱۱
مقالت اول Book the first		ابوطالب حسيني MaJor Davy		تزوکات تيموري (فارسي انگريزي)	۱۲
۲۲م عنوان		ابن عرب شا / محمدعلی نجاتی		عجائب المقدور فی اخبارالتيمور / (فارسي ژباړه) زندگی شگفت آور تيمور	۱۳
خلرويښتم باب (شپږمه برخه)		T.Z. Lavine		From Socrates to Sartre	۱۴
لومړی درامه		Jean – Paul Sartre Tran: Stuart Gilbert		No Exit and Other three Plays	۱۵
اوولسم باب		Wallace Gray		Homer To Joyce	۱٦
دو دبرشـــم باب		Thomas Bulfinch		The Golden Age Of Myth and Legend	۱۷
اتم باب		Willduarant		The Pleasure of Philosophy	۱۸
وروستے باب		مولانا وحيدالدين		مذهب اور جديد چيلنج	۱۹

کتابتون تولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

منظومې

(WWW.KITABTOON.COM) كـتـابـتـون ټـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووړ سر

قاضي کوږ دستار تړلے او روان وُ
پر لار باندي، په جګ سر په لکه غاړه
ابونصر نې د لاري څنګ ته ناست وُ
دهٔ نهٔ پام او نهٔ سلام هغه ته وکړ
لکه څوک چي د يو کاني سره تېر شي
دغه رنګه بې پروا ور څني تېر شو
دا په دا چي هغه نيم غوندي سړے وُ
سر نې ووړ، ونه نې ټيټه، تن خوارځواکه
د پوره سړي په سترګه ور ته خلکو
کله هم کتلي نهٔ وُ په دا بنار کي
او هغه له چا ګِله هم کړې نهٔ وه
مګر نن نې په قاضي پسې غږ و کړ
چي ته ما کړې په دې چي سر مي ووړ دے
خو سرونه د آدم د اولاد واړه
په يو رنګ د درناوي او عزت وړ دي

کـتـابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صورت به ځيني لوی ځيني به کم وي
خو په بيه همه واړه سره سم وي

* * *

د قاضي سر که تر سر د ابونصر
په بغداد کي ؤ اوچت په هره لاره
خو د دهٔ تر سر بيا بل يو اوچت سر ؤ
را روان د دغه ښار پر طرف باندي
دغه سر د بې زړسويه تېمور سر ؤ
چي جهان ني تول په مخه ؤ اخستې
په لامبو لامبو په وينو کي روان ؤ
د بغداد خلک نې ډېر و مخته تينګ شول
خو سېلاب په دېوالونو نهٔ را ګرځي
هغه ننووت په قهر دغه ښار ته
لښکريانو چي نې کړې وه مېړانه
دهٔ هر يو نازول غوښت په سمه توګه
ور ته و نې کړ دا امر چي خوارهٔ شئ
د بغداد په دغه ښار کي هر طرف ته
تول سپايان دي د دي ځای د اوسېدونکو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوِ یو سر له خپله ځانه سره راوړي
دا سرونه به باچا له تاسي اخلي
سمدلاسه په ښلوېښت ښلوېښت دیناره
ده نن ورځ د اختر ورځ ستاسي دپاره

* * *

د تېمور د لښکریانو دا اختر نن
بغدادیانو لره کم تر قیامت نهٔ وُ
په تول ښار کي سر وهنه شوه روانه
هر سپاني وُ په دې هڅه چي سر پرې کړي
دا ئې نهٔ کتل چي سر دي څنګه سر وي
نن د سر او سر تر منځ فرق پاته نهٔ وُ
هر رنګ سر چي به په لاس ورغے چا ته
د هغه ښلوېښت دیناره به کړه شول
ځکه هر سپاني بس لاس رساوهٔ سر ته
چا د ښځي سر اخستے وُ په غېږ کي
چا د نر سر پرې کاوهٔ په زور او جبر
چا تېرهٔ تېغ وُ د ځوان پر غاړه ایښے
چا اخستې په زاړهٔ پسې وه تُوره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عذاب او د آزار په دغه وخت کې
بغداد لاندي ؤ تر غرونه غرونه وېره
غلبلې پورته کېدې له هره ځايه
بغداديان واړه په چيغو په غوغا وو
او بل لور ته ؤ غرومبې د تېموريانو
د هيچا دپاره ځای د امان نهٔ ؤ
تش يو خو تنه پوهان او عالمان وو
ګوره خنکه تر تېموره رسېدلي
قاضي هم په دغو خلکو کې شامل ؤ
ګوډ تېمور که ؤ هر څومره ډېرزړے
ؤ نې دُوی و ته امان بيا هم ورکړے

✲ ✲ ✲

هم قاضي، هم نې ملکري هلته ناست ؤ
د بغداد د خزانې خلهٔ چې شوه خلاصه
را ايستل د تېمور خلکو دينارونه
او سپايانو د خرڅلاؤ دپاره دُوی ته
يو په بل پسې راوړل دلته سرونه
خوشحالي د هر سپائي به د کتو وه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ور خرڅ به په خلوښت دیناره سر شو
د قاضي تر زړهٔ به و ووت یو بل غشے
چي بل سر به بل سپاني د دُوی په مخکي
د سرونو و غونډۍ ته ور غوزار کړ
او په زړهٔ کي به ني بیا بیا وَیل داسي
چي وښنا د ابونصر نن رښتیا شوه
ککرۍ ګوره وړې دي او که غټي
همه واړه په یَوه بیه خرڅېږي
په دا حال کي ني یو ووړ غونډي سر ولید
د دا سر په زړهٔ چوونکې ننداره ني
سترګي و ترهېدې دواړي او شوې پټي
له کتلو ني عاجز د دهٔ نظر وٌ
دغه سر د ابونصر غریب سر وٌ

* * *

قاضي پټي سترګي ناست وٌ تر څه وخته
بیا ني غلي غونډي زېږمي کړلې پورته
ورو ني کسي هغه سر ته مخامخ کړل
سر ني ولید خو له دغه لیدو پرته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون هوتنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وخت دهٔ ته دا رنګه ښکارېدله
لکه غوږ چي نې هم غږ د هغه اوري
او هغه دهٔ ته وېنا کوي لګیا وي
چي نن زهٔ هم د بل هر يَوهٔ سر غوندي
په بازار کي په ځلوېښت دیناره خرڅ شوم
په صورت که تر دا نورو سرو ووړ یم
خو په بیه له همه وو سره سم یم
ګوره تهٔ خپل سر له ما سره کښېږ نهٔ ږدې
ستا سر نهٔ راځي په شمېر کي د سرونو
لکه نن چي د سرونو بازار تود دے
بل هیڅ وخت به هم دا رنګ تود شوے نهٔ وي
خو په دې تاودهٔ بازار کي هم خرڅ نهٔ شو
دغه ستا مغروره سر په دوه دیناره
بس وېرېا دي د تېمور په پښو کي کښېښوو
په تش لاس اوس د هغه دوکان ته ناست نې
ګوره څه وخت دي ایمان ور باندي خرڅ کړې
او هغه به هم ارزان ور باندي خرڅ کړې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دښمنۍ تراخه

کوندي مور چي د خپل زړهٔ په وینو لوی کړ
هغه ځوان اوس د پنځو د مخ سرے ؤ
خو د دهٔ دا سرلوړي د ډېرو خلکو
خوښه نهٔ وه او همېش به ئې دا غوښتل
چي ئې چرته څهٔ بلا ته مخامخ کړي
پای ئې دَے په دښمنۍ باندي اخته کړ
د بل مړے پسې واوښت او ژوندون ئې
له دې وروسته مخامخ ؤ لوی خطر ته
خو دَے پوه ؤ چي له پېښي تېښته نشته
او چي نشته نو که خُلهٔ بیا د زمري وي
په هغې کي هم همت کول پکار دے
مګر مور ئې سختي ویري وه اخستې
زُوی ئې نهٔ پرېښوو دې ته چي په شپه کي
پر یوهٔ ځای باندي پرېوزي تر سهار
وه د زړهٔ ناقراري ئې ... دومره زیاته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې کېږدی نې وه له خپله ځایه کښلې
درولې نې په منځ کې وه د بېتې
ترې چاپېره به وه سپینه رمه پنډه
په رمه کې به دې یو له بله لرې
دلته هلته کړل هوار ډېر بسترونه
په دې نیت چې د دې زوی د خوب دپاره
تر سهاره څو څو واره ځای بدل کړي
پر کوم ځای چې به خطر تر تولو زیات ؤ
په هغه کې به دا پرېوته پخپله
په دې هیله چې تر زُوی نې ځان قربان شي
خو د دومره ځهٔ کولو پس به بیا هم
د دې کونډې زړګے نهٔ ؤ پر قراره
کله کله چې به دا په خوب ویده وه
د رمې سپے به نې هسې په غپا شو
دې غپا به دا په رنګه یو حال کې
کړه را وېښه چې تول تن به نې په کپ شو
شوه له ځایه به په بله بنه پورته
لېونو غونډې به سر شوله په منډو
(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او وېل به ني په چيغو په بغارو:
اے د کلي خلکو تاسي لا ويدهٔ ياست
دښمنان هغه دي راغلل زما کور ته
خلمے زوی زما په تورو باندي وژني
د خدای پار دے څهٔ کومک را سره وکړئ
په دې چيغو به ني زوی له خوبه ويښ شو
ور ولاړ به ني شو مخي ته په منډه
په غوځي کي به ني و نيوله تينګه
او وېل به ني هيڅوک راغلي نهٔ دي
زهٔ روغ جوړ دا يم ولاړ يمه ستا مخته
ساعت وروسته چي به دا په حال کي راغله
کړه ورو ورو به ني خوله د تندي وچه
له داپس به ني کړه تنډه د زوی مچه

* * *

دغه کونډه، دا چي تل به ور سره وه
د دې خپل يواځيني زوی د سر وېره
يوه شپه دې بيا د نورو شپو په رنګ وو
په رمه کي پستروڼه هوار کړي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپل لاس ئې پر یَوهٔ باندي زُوی پرې یوست
او پخپله د رمې پر یَوه ځنډه
یَوهٔ بل بستر ته ورغله او هلته
یو ګړے پټه خُلهٔ ناسته وه او بیائې
خپل سر و لګاوهٔ پاس پر بالښت باندي
ښه تر ډېره وه پرته په ځای کي ویښه
بیا یو وخت ور باندي راغله د خوب اېښمه
سره ورغلې ئې سترګي او ویده شوه
خو په خوب کي د پخوا په شان نن شپه هم
دې لیدل چپه ړبه غوندي خوبونه
وېروونکي ننداري ئې راتلې مخته
پای په دغو وېروونکو ننډارو کي
راغله دا نندارہ هم د دې په وړاندي
چي د زُوی د ککری ځو دښمنان ئې
د رمې تر بېتي پوري وُ راغلي
او د دې د زُوی بستر ئې وُ موندلے
دغه ځوان ئې په ډېر زور وُ قابو کړے
لاس وُ ښې او خُلهٔ ئې تول وُ ور ترلي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پوهنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ ني وُ د قبلې لور ته ګرځولے
په دې نيت ني وه چارهٔ باندي را کښلې
چي په شان ني د اختر د پسه حلال کړي
دغه خوب و لړزوله دا په خوب کي
شوه په بله بنه پورته له بستره
له جهانه او له ځانه بې خبره
د برېښنا غوندي په بيړه شوه روانه
چي په مخ کي ني پرته وه کومه تيږه
په دوه لاسه ني له مځکي کړه اوچته
د دښمن پر طرف باندي شوه ور سمه
دغه وخت تر زمري نهٔ وه دا په کمه
چي ور و رسېده، تيږه ني کړه پورته
دومره پورته چي تر سر ني بنه بالا شوه
بيا ني زور د تول وجود سره راغوند کړ
دغه زور ني له دې تيږي سره مل کړ
او دا تيږه ني کړه خپل دښمن ته سمه
پر دښمن باندي ني بنهٔ دروند ګُزار وکړ
دې ګُزار چي په پوره توګه کار وکړ

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه وخت نو کونډه هم په حال کي راغله
چي ني وکتل دښمن چرته هم نهٔ وٕ
سر د خپل ښکلي، غښتلي، ځلمي زوی ني
تر دې توره تېره لاندي وٕ کوتلې
په دا هسي لړزوونکي ننداره ني
تر خُلهٔ وختله داسي یَوه چیغه
چي ني و لړزول لاندي او هم باندي
عرش و فرش او اووهٔ واړه آسمانونه
ویدهٔ کلې تول راویښ په دې ناوړین شو
زړهٔ د هر یَوهٔ وګړي په غم شین شو
شوه په هر زړګي کي ماته د تېغ خو که
هر طرف ته شوه غوغا او کانه کوکه
شو په حال ني خبر کور د دښمنانو
ژړېدهٔ وړباندي مور د دښمنانو

✲ ✲ ✲

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ونې دړ

د یاغي علي مراد د خنجر څوکه
نن د خپل کور نازولو ته وه سمه
وو ملګري ئې په ښار ولاړ دباندي
دهٔ د خپل کور ښځې کړې په غار دننه
او په غار کي ئې تر نور هرڅهٔ له مخه
په خنجر د خپلي مور غاړې ور پرې کړې
د هغې د وینو داري شولې پورته
دَے شو تېر د خپلي ښځې و طرف ته
او ډېر ژر ئې د هغې پر ښارګ باندي
تېره څوکه د خنجر کړله ورتېره
بیا ئې لونې د ناوړین په دغه وخت کي
کړلې دا رنګه حلالي لکه دَے چي
پرې کوي د خپل زړهٔ غوښې نبغ په نبغه
او ژور زخمونه خوري له خپله تېغه

❊ ❊ ❊

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یاغي علي مراد د کور دې ښځو
غاړه ایښې وه په خوښه دې ناورین ته
دا په دا چې دُوی وو تول دښمن ګبر کړي
له دې غرۀ نې د وتلو لاره نۀ وه
وېره دا وه چې دا ښځې که دښمن ته
روغې پوغې او ژوندۍ په ګوتو ور شي
نو کېدای شي چې ناموس نې تاواني شي
پت نې لاړ شي د غلیم په لاس پایمال شي
او دا کار دُوی په هیڅ رنګ زغملای نۀ شو
نو په دا نې ښځې تولې شوې را وړاندې
چې ځان پټ کاندي د مرګ تر څادر لاندې

✻ ✻ ✻

ښځې و وتې په دا توګه له میانه
خو یاغي علي مراد پخپله ګبر ؤ
له دا غرۀ نې د وتلو لاره نۀ وه
د دښمن لښکر له څو ورځو راهسې
ور ته لاندې وه لمن د غرۀ نیولې
او دښمن نې څۀ ورکوتې دښمن نۀ ؤ

(www.kitabton.com) کتابتون تولنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د قهر او غضب هغه طوفان وُ
چې جهان بالهٔ نادر او دهٔ هغه ته
په دې نیت وُ سر اخستے چې په تُوره
پر دا هسې زورَور کاندې مور بوره

✲ ✲ ✲

چې نې مور پر نادر باندې بورَوله
نن هغه علي مراد له بده مرغه
د نادر په لاس ژوندَے وُ ورغلے
او نادر کاوهٔ پر دې باندې اوس غور
چې دا هسې خطرناک غوندې یاغي ته
داسې کومه لړزوونکې سزا ور کړي
چې عبرت ور څني واخلي نور وګړي
په دې حال کې یو څهٔ خلک ور ته راغلل
دغو خلکو په فریاد و ویَل دهٔ ته
چې زمونږ ډېر نازولي او خپلوان دي
دې ظالم علي مراد نیمه خوا کړي
نن که دَے مونږ ته په ګوتو را له را کړې
چې ځانونه نې په سره وینه اُوبهٔ کړو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تونیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دا بنۀ به دي تمام عمر هېر نۀ کړو

✲ ✲ ✲

نادر و مانۀ دا خواست د دغو خلکو
خپل دښمن علي مراد ئې په لاس ورکړ
کوم بوډا چي وُ د دغو خلکو مشر
هغه اوسپني تودې کړلې په اور کي
وو ملګري ئې ولاړ اوس په قطار کي
دۀ به يو يو را بالۀ د دې دپاره
چي په خپل خپل وار غچ واخلي له غليمه
او تر تولو ئې له مخه يَوۀ ځوان ته
ور کړ وار چي د تېرۀ خنجر په څوکه
کړي ور پرې د دې ترلي دښمن ژبه
له دا پس ئې اجازه بل کس ته ورکړه
او هغه ئې په بني لاس باندي لګيا شو
په ډېر جبر ئې ترې و ايستل نوکونه
بند پر بند ئې ور قلم کړې توليي ګوتي
بل يَوۀ بيا په وره کي لاس ور پرې کړ
په دې ډول په يوبل پسې دې خلکو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ډولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوځول د دې دښمن له تنه غړي
او په اور سره کړې اوسپنه به وروسته
پر هر زخم باندي دوی ایښووه داسي
چي پخه به ئې وربانديي کړله غوښه
په دې توګه به نې وینه شوله بنده
ور ته مست به شول دوی تول له ډېره خونده

* * *

وُ نادر په ننداره د دې مستانو
چي ئې مخته یوه ښکلې پېغله راغله
هغې و ویل چي دې علي مراد دي
زما پلار او چنغول دواړه را وژلي
زما زړهٔ هم له سرهٔ اوره ور ته ډک دے
په سزا کي د دهٔ زهٔ هم ونډه غواړم
دغه وخت که څهٔ هم ډېر څهٔ پاته نهٔ وو
د دښمن غړي تول نورو وو غوڅ کړي
خو دوې سترګي ئې لا پاته وې په سر کي
دغه سترګي شوې د دغي پېغلي ونډه
د نادر هسي هم سترګي ایستل خوښ وو

WWW.KITABTOON.COM | کتابتون پولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو دا کار چي يَوې پېغلي کړ تر سره
نو دا پېغله بس د دهٔ د زړګي سر شوه
پر ناترسه ځوانی باندي ئې مېن شو
په عزت ئې ورکړ ځای په خپل حرم کي
دا رنګ دَے په خوشحالی لاړ له دا ځايه
او تر شا علي مراد شو داسي پاته
چي په سرکي ئې نهٔ سترګه وه نهٔ ژبه
نهٔ ئې پښه وه، نهٔ ئې اړخ شو بدلولای
نه ئې لاس وُ په تن پوري چي ځان سم کړي
پروت وُ داسي لکه دړې د يوې وني
چي بناخونه ئې وي واړه چا رېبلي
خو دننه ئې روان وو په وجود کي
د دردونو او د خوږو دريابونه
پوره دوې ورځي دوې شپې دغسي پروت وُ
تردې غرونه غرونه غرونه عذاب لاندي
پای مرګے په شان د مور ورلره راغے
ترې چاپېره ئې په مينه کړل لاسونه
دے ئې خلاص کړ له دا هسي زړهٔ چاودونه

(WWW.KITABTOON.COM) کـتـابـتـون تـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مار سر

نهٔ ځراغ ؤ، نهٔ ډیوه وه هلته بله
خلوت ډک ؤ په تیارو او توره شپه وه
شبخ وې خپلي دواړي سترګي پټي کړي
سر ئې ؤ پر ځنګنونو باندي ایښے
نهٔ ئې ژبه خوځېده او نهٔ ئې شونډي
پام ئې تول ؤ د خپل هغه زړګي خوا ته
چي نعره د الله هو به ئې له منځه
دم په دم را رسېده د دهٔ تر غوږه
د دا هسي پټو سترګو په دوران کي
ور ته و ایسېده داسي لکه وي چي
په خلوت کي ځهٔ رڼا را پېدا شوې
چي ئې سر له ځنګنونو کړ را پورته
یوهٔ ځوان ؤ یو مشال ور ته بل کړے
او ولاړ ؤ په ادب د دهٔ په وړاندي
ککري ئې وه سر توره او پښې لوڅي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون مولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو په غاړه نې ښحده ښکلے هار ؤ
هر غمے نې لکه ستورے د سهار ؤ

❊ ❊ ❊

دغه ځوان، دغه چې هار نې ؤ په غاړه
دے د شېخ په حېرانتيا دغه وخت پوهه شو
پر سينه باندي نې کښېښوول لاسونه
او لومړے نې په درنو او ښکلو تکو
د شېخ ښه ستاينه و کړله او بيا نې
د خپل ځان په اړه و وېل هغه ته
چې د کوم سړي چې ستاسي په وطن کي
دغه وخت فرمان چلېږي او باچا دے
زهٔ د دغه باچا زوی يمه او دلته
راغلم ځکه چې زياتره باچهان هم
باچهي د ملنګانو په دُعا کړي
ملنګان دي هغه څوک چې په نظر نې
ورانه چاره د سړي شي سمبدلای
او د دا رنګ ملنګانو تهٔ باچا نې
نو په دا لړمه زهٔ هم له تا هيله

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په غشي به د خپلې دُعا ولې
هغه مار چې پروت زما پر خزانه دے
که زما خزانه راغله زما لاس ته
نو هغه دم به دا هار له غاړې خلاص کړم
په خپل لاس به نې کړم تا ته در په غاړه
شکرانه زما به وینې خلک واره

* * *

دغه هار، دا چې په غاړه د دې ښوان وُ
د دې نهٔ وُ هیڅ ارزښت د شېخ دپاره
خو دا ځوان، دا چې پخپله یو غمے وُ
دے د هغه مهربانه باچا زُوی وُ
چې اولس ور ته کتل د پلار په سترګه
او پر شېخ باندې هم ګران لکه ایمان وُ
نو په دا ور ته دا نهٔ ښکارېده سمه
چې د دغسې باچا د زُوی زړهٔ مات کړي
کړل نې ځکه هغه دم لاسونه پورته
په اخلاص نې ووَیل دا چې لویه خدایه
دا کوم مار چې د دې ځوان دپاره خنډ دے
(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه خند کړې تهٔ د دهٔ له مخه لري

دَے خو نهٔ لري دا وس چې په خپل لاس نې

سر ور و کوټې او ځان ور ځني خلاص کړي

تهٔ قادر نې، ته سبب ور ته پیدا کړې

د دې خوار دغه دښمن ور نیمه خوا کړې

❋ ❋ ❋

دا دُعا چې پاى ته و رسېده بیا نو

د باچا زوی په ډاډه زړهٔ لاړ تر کوره

او په کور کې نې شمېرلې شپې او ورځې

وه نې دې ته تلوسه چې څهٔ به کېږي

او چې کېږي نو هغه به کله کېږي

په دا خیال کې وُ دَے ورک چې په وطن کې

یوه داسې لړزوونکې پېښه و شوه

چې په غم نې د اولس د هر وګړي

تر زړهٔ و ښخېدې سرې کوتلې وینې

پېښه دا وه چې د دې خلکو له سره

سیورے پورته شو د هغه ستر وګړي

چې باچا وُ په خرګنده د دې خاوري

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو اولس ور ته کتل د پلار په سترګه
دغه پلار، دغه باچا د دې وګړو
خپل ډېر مست تکني آس د ښکار په ځای کې
ډېر په بده توګه و غورځاوهٔ لاندې
ککرۍ ئې برابره شوه پر کاڼي
چې نور څوک ور رسېدل نو دَے بیا مړ وُ
په ماغزو ئې نزدې هر کاڼي ککړ وُ

* * *

ککرۍ چې د باچا کړه اجل ماته
نو اولس په یَوه خُلهٔ د دهٔ پرځای کړ
د دهٔ زُوی د باچهۍ دپاره غوره
چې کوم شېخ وه دې خُلمي ته دُعا کړې
وُ هغه را غوښتے دُوی د دې دپاره
چې د تللي باچا دغه ځوان وارث ته
پر سر باندي پاته شوے تاج ور کښېږدي
او اعلان د باچهۍ ئې دلته وکړي
د باچا زُوی چې د شېخ مخي ته راغے
نو په غاره ئې همانغه ښکلي هار وُ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم چي شېخ په خپل خلوت کي وُ لیدلے
شېخ چي تاج د دهٔ پر سر باندي ور کښېښوو
او په لوړ آواز ئې دغه اعلان وکړ
چي له ننه پس به دا زموږ باچا وي
نو دې نوي باچا هار له غاړي خلاص کړ
او په خپل لاس ئې کړ شېخ ته ور په غاړه
شېخ چي سترګي پر دې هار کړلې کراري
تن ئې و لړزېد له سره بیا تر نوکه
د تېر وخت هغه دُعا ئې شوه ور یاده
چي ئې کړې په اخلاص وه دغه ځوان ته
هغه وخت دَے په دې نهٔ وُ پوهېدلے
چي د ځوان په وړاندي اصل خنډ څهٔ شے دے
مګر نن چي د خپل تاج په خوشحالۍ کي
باچا دغه شکرانه ورکړه نو پوه شو
چي دا دهٔ چي د دُعا په هغه کاني
کوتل غوښت نو هغه سر نهٔ وُ د مار سر
دې د تاج وړي ته خنډ وُ د خپل پلار سر

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایره

د وګړو وه وړه شان یَوه ډله
دا وړه شان یَوه ډله ګوره څنګه
وه تر هر یَوهٔ ځنګل ور تېره شوې
او د هر ځنګل په ها خوا چې ځنګل وُ
تر هغه پورې نې ځان وُ رسولے
په دا هسې یَوهٔ دِبر لرې ځنګل کې
چې اباد کوم ډول ډول ځناور وو
رنګ رنګ ژوي او رنګ رنګ بلا بتر وو
وو له دوی سره هغه د جنګ په حال کې
او د جنګ په دغه حال کې داسې حال وُ
چې هغو هم ځان ساتهٔ د دُوی له واره
دُوی به هم کول همېش تر خپله وسه
له هغو د ځان ژغورنې تدبيرونه
په دا هسې تدبيرونو کې يو دا وُ
چې په دُوی کې چې به ملر چرته چا مړکړ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له وژلو پس ئې اچاوهٔ په اور کې
په دې نیت چې په سوځلو ئې ایره کړي
او ایره ئې بیا په پښو پوري مښله
په دې رنګ به نو د دُوی په عقیده بیا
د مار خُلهٔ پر دغه چا باندې وه بنده
که په کور که په ځنګل کې به روان وُ
یو خو شپې به له مارانو وو بېغمه
مګر دا بېغمي هم بېغمي نهٔ وه
د مار وېره که به لږ غوندې شوه کمه
نور به وو ډېر ژوندي سرې داسې پاته
چې د دُوی و ژوندانهٔ ته به بلا وو
په دا هسې ژوندي سرو کې تر ټولو
تاواني د دُوی دپاره انسانان وو
انسانان که څهٔ هم دلته نږدې نهٔ وو
خو ناڅاپه به ئې خدای خبر له کومه
کله کله په دې خوا پېښه را وکړه
مخامخ چې به شول دُوی ته نو به جنګ وُ
هم به دُوی هم به هغوی په وینو رنګ وُ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له انسانه چې دا خلک داسې تنګ شول
نو تول خپل هغه سپین رېږي لره راغلل
چې نیکهٔ به بالهٔ دلته نر او ښځې
په دې هیله چې هغه به دا وخت دوی ته
د انسان د مخنیوي څهٔ چل ور زده کړي
نیکهٔ و وېل چې دا خو ګرانه نهٔ ده
چې کوم کار تاسې د مار له ایرې اخلئ
د انسان له ایرې هم هغه کار واخلئ
وژل شوے انسان و سوځئ په اور کې
بیا ایره د هغه کړئ سره را غونډه
په خپل تن پورې ئې و مږئ نو دا به
د انسان لاسونه و ترې درباندې
بیا به نهٔ وي څهٔ خطر ستاسې په وړاندې

✲ ✲ ✲

د انسان د مخنیوي چل چې ئې زده کړ
نو دوی غوښت چې اوس ایره کاندې تر لاسه
یَوه ورځ بیا د همدې خلکو له میانه
درې وګړي وو په ښکار پسې وتلې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پتولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُوی یوکس ولید چې سپور وُ پر آس باندي
له ملګرو ګوره خندګه وُ ببل شوے
وه نې مخه چپه شوې او روان وُ
نهٔ ګودر ور ته معلوم وُ او نهٔ لاره
چې د دُوی ورباندي و لګېدې سترګي
ور ته سم نې کړل خپل غشي او هغه نې
رنګ په وینو داسي واچاوهٔ له آسه
چې د ژوند مرغۍ نې والوته له لاسه

* * *

چې ښکاریانو ته په لاس ورغے مرے
ژر نې وسواځهٔ په اور کي او ایره نې
یو ځهٔ پټه کړه د بل مهال دپاره
او دا نوره نې همدغه ساعت دلته
په ځانونو پوري و مُښله تــولـه
دُوی لا دلته په ایرو لړلي ناست وو
چې د دغه وژل شوي کس په لټه
تر دې ځایه پوري نور وګړي راغلل
هغو ولیدل چې سر نې د ملګري

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یَوهٔ اړخ ته دے پروت او تن نې نشته
آس نې دے په یوهٔ ښاخ پورې تړلے
په لېدو د دې ناورین اور باندې بل شو
کوم درې تنه چې وو ناست دلته ایرو ته
شول هغو ته لېونې له ډېره قهره
پرې ور سمې نې کړې زر خروړې تُورې
دوه نې کړل په هغه ځای کې نوکې نوکې
خو دریم په تېښته کړه ککرې خلاصه
هغه یووړ دا خبر تر خپلو خلکو
خلک واړه د خبر په اورېدلو
په تازېله د نیکهٔ مخته را غونډ شول
او نیکهٔ ویل چې موږ وو تېروتلې
د انسان ایره د مار تر ایرې پوه ده
هغه فرق کوي په خپل او په پردي کې
دے زموږ وګړو سر ځکه خوړلے
چې مبتلې نې په ځان پورې وه هلته
د دښمن د تن ایره او له هغې نو
هیله نهٔ وه چې د دوی ژغورنه وکړي

کـتابـتـون تـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژغورني کار ایره د خپلو غواړي
خپل د خپل ننګه کوي هم باندي ژاړي

✽ ✽ ✽

که د خپلو په ایره کېده ژغورنه
نو د دُوی اوس د چا خپل ایره په کار وه
دا په دا چي شا څلمي ئې تلو روان وو
په لتون د خپلو هغو دښمنانو
چي دوه تنه ئې په دُوی کي وو وژلي
پرېکړه وشوه چي د دغه کار دپاره
د نیکهٔ له ایرې کار اخستل غواړي
چي ئې هسي هم خپل عمر دے خوړلے
بس بیا ژر وٌ نیکهٔ خوار قرباني شوے
د سوځلي تن ایره ئې هر څلمي وه
په ښه توګه په وجود پوري مښلې
په دې زغره کي په لُوی زړهٔ اوس روان وٌ
سر راوړل د خپل دښمن ئې لُوی ارمان وٌ

✽ ✽ ✽

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړ سوے

چنګېز اورېده په خوند، په مینه مینه
چې د دهٔ د لښکريانو يَوهٔ مشر
په سرو وينو سره قصه ور ته کوله
او وېَل ئې چې زما تر کمان لاندې
چې سرتېرې وو هغه واړه لګيا وو
ککرۍ ئې د وګړو ور کوټلې
په وژلو هر يو پرانګ وُ يا زمرے وُ
خو په تولو کې دا رنګه يو هم نهٔ وُ
چې ئې لاس زما د لاس په شانې دروند وې
په دا وخت چې وو لګيا خومره لاسونه
زما لاس تر هر يوَهٔ زيات ورانے وکړ
د نېزې په ګام روان ومه په وړاندې
دا مې نهٔ کتل چې دا مهال مې مخته
د چا سر دے، که سينه ده، که لړمون دے
بس ايسته مې تر هر څهٔ د نېزې څوکه

(WWW.KITABTOON.COM) کـتـابـتـون پـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مستی او د سرور په دغه حال کې
تلمه تلمه مخ په وړاندې تلم روان وم
تر دې حده چې بنهٔ غټ غوندې یو کور ته
ور دننه شومه سره نېزه په لاس کې
دغه کور چې وړاندې هم په وېره ډک ؤ
اوس له ما سره یوځای شوه ور دننه
نوره غرونه غرونه غرونه غرونه وېره
د کور لُوی او واړهٔ ټول په یَوهٔ ګوټ کې
یو له بله سره دا رنګه وو غلي
لکه سا چې وي د هر یَوهٔ ختلې
پلار ئې ؤ خو ماشومان ئې بې اسرې ؤ
مور ئې وه مګر وزرې ئې وې ماتې
وس ئې نهٔ درلود چې خپل دغه بچوړي
له شهبازه کړي خوندي تر سینې لاندې
ما ئې پېل له ماشومانو شخه وکړ
خومره خوند، خومره مزه وه په دا کار کې
شوه نېزه به د ماشوم په تن کې ډوبه
زور زخم به د مور په زړهٔ کې جوړ شو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بچي ورکوټي سر به نې سورَے شو
ښځېده به نې د پلار تر مغزو وينه
په دې رنګ چي مي اولاد واړه ور مړ کړ
نو مي مخ کړ بيا د مور او پلار طرف ته
دوُی مي هم د خپل خپل تن په وينو سرهٔ کړل
په ناوړه طريقه مي دواړه مړهٔ کړل

❋ ❋ ❋

چنګېز اورېده په خوند، په مينه مينه
چي د دهٔ د لښکريانو يَوهٔ مشر
په سرو وينو سره قصه ور ته کوله
او وېَل نې چي مي کار کله تمام شو
نو ما ژبه کړه پر هغه وينه تېره
چي پرته وه د نېزې پر څوکه باندي
او روان په اراده شوم د وتلو
چي وتمه نو يو بل لور ته مي پام شو
پروت يو ووړ غوندي ماشوم مي هلته وليد
دې ماشوم کتل زما پر طرف باندي
او خوره نې وه مسکا پر ورو شونډو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون نوملړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما زړهٔ ئې شو وژلو ته لېواله
د دا نوي ښکار په لور باندي ور غبرګ شوم
ور ته و مي کتل ښهٔ د دې دپاره
چي په کوم ځای ئې نېزه کړمه ور ښخه
چي د زيات نه زيات خوند واخلمه ورباندي
په بدن کي ئې تر ټولو ښکلې برخه
وړه خُلهٔ دغه مهال ما ته ښکاره شوه
او نېزه مي دغي خُلې ته کړله سمه
په ورو ورو مي ئې تېره او نرۍ څوکه
د ماشوم تر وړو شونډو پوري ور وړه
ماشوم و ګڼله دا چي د مور تےِ دے
د نېزې څوکه ئې وينوه په خُلهٔ کي
سمدلاسه ئې لګيا شو په رودلو
په دې او سپنه کي وې شودې له کومه
مګر دَے ئې په څېښلو باندي بوخت وُ
دغه هسي نندارې مې زړهٔ نرے کړ
دا لومړے ځل وُ زما په ژوندانهٔ کي
چي مي زړهٔ پر يو ببوسه باندي وسو
(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال مې راغے چې ژوندے نې دلې پرېږدم
مګر دا زړسوے تر ډېره پاته نۀ شو
په دا بله شېبه ببرته په غضب وم
پر نېزه باندې مې راوړ زور د متو
شوه نې څوکه د ماشوم په ځله دننه
او تر څټ نې پورې و وته بې ځنډه
بس قصه د ژوندانۀ مې کړه ور لنډه

* * *

چنګیز اورېده په خوند قصه تر ډېره
مګر اوس د لښکریانو د دې مشر
په خبره باندې وسو په دا رنګه
لکه چا چې وې سور اور پورې نیولے
په دې نۀ چې دا ماشوم نې ولې مړکړ
چنګېز دې خبرې و لړزاوۀ دومره
چې د دۀ د لښکریانو د یو مشر
زړۀ د چا پر بېوسې څۀ لره خوږ شو
چې د چا پر بېوسۍ نې زړۀ خوږېږي
په لښکر کې هغه څوک لکه ناسور وي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړ سوي د دغه جرم سزا داسي
چنگېز ور کړله دا وخت دغه سړي ته
چي نېزه ئې د هغه له لاسه وکښه
تېره څوکه د هغې ئې د دهٔ خُلې ته
کړله سمه او ورو ورو ئې ور نژدې کړه
کړه دننه ئې د دهٔ د شونډو منځ ته
ور ته و ئې وَيل دا چي اوس نو تهٔ هم
داسي و ګڼه چي دا دي د مور تې دے
سمدلاسه ئې لګیا شه په رودلو
او هغه چي په رودلو باندي بوخت شو
نو چنگېز بیا خپل قوت سره را غونډ کړ
پر نېزه باندي ئې ور ورړ زور د متو
نېزه شوه د دا سړي په خُلهٔ دننه
او تر څټ ئې پوري و وته بې څنډه
شوه قصه د ژوندانهٔ ئې داسي لنډه

* * *

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

درېم زوی

کومي پېغلي چي ؤ زړهٔ ور څخه وړے
دهٔ و دې ته رَے واههٔ چي په څهٔ چل به
هغه بنکلې نازولې کاندي خپله
په دې حال کي يو ملنګ ور باندي راغے
هغه تم شو او د دهٔ تندي ته ځير شو
بيا ئې و وېَل چي ځوانه ډاډه اوسه
چي دا کوم کار ته ئې تهٔ انديښنو وړے
دغه کار به دي ژر و رسېږي سر ته
ځوان په دې خبره باندي شو خوشحاله
ورو ئې و وېَل له ځانه سره داسي
چي د دې خلکو نظر تر آسمان وزي
هغه څهٔ په سترګو ويني کوم چي پورته
د تقدير پر تخته باندي دي ليکلي
دا چي څهٔ ئې اوس وېَل زما په باب کي
همداغه رنګه به کيږي که خداي کاندي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د خدای و کړو ته ګوره چې دهٔ غوښته
هغه پېغله نې ربنتیا د کور مېرمن شوه
څهٔ وخت وروسته ئې په کور کي زُوی هم وزوو
دغه زُوی چي ئې روان شو په خاړپوڅو
نو د ژوند پر لویه لار باندي بیا دهٔ ته
چرته هغه ملنګ ورغے په مخه
هغه بیا یو ځل د دهٔ تندي ته ځیر شو
او ویَل ئې چي اے ځوانه تهٔ پوهېږې
چي د هر سړي د مرګ یو څهٔ سبب وي
ستا د مرګ سبب به ستا خپل زُوی جوړېږي
تهٔ به مرې کله د خپل بچي له لاسه
دې خبري سَړے و غورځاوهٔ اور ته
د جنت په رنګه کور ئې جهنم شو
خپلي ښځي که به هر خومره داډ ورکړ
د دهٔ زړهٔ دا رنګه نهٔ وُ چي داډه شي
تل به ناست وُ پرېشانه پرېشانه
او په دا پرېشانی کي باندي راغله
هغه شپه چي د دهٔ زُوی وه ګوره څنګه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون هوتــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سا ور کړې او مړ پروت وُ په ځانګو کې

په لیدو ئې و خوړ مور پر زړګي غشے

خو د پلار غم ئې تر مور لا هم سیوا وُ

چې له ژونده ئې دَے ځومره وُ په وېره

په مرګي ئې تر هغه هم زیات خوږمن شو

دغه خوږ ئې ایله هغه مهال کم شول

چې یو بل زُوی غني خدای ور لره ورکړ

دغه زُوی ئې تاریک کور لره څراغ شو

مګر دغه څراغ هم د دُوی په کور کې

بل تر ډېري مودې پوري پاته نهٔ شو

دا هلک هم د خپل مشر ورور په رنګه

یَوه شپه وه په ځانګو کې سا ور کړې

او د دهٔ ښځه چې بیا شوله زُوی مړې

نو به دې ته وه همېش اندېښنو وړې

چې دا کوم یَوهٔ آفت دغسې سمه

ده د دې د ځانګو لاره پېژندلې

او بیا کله چې دریم زُوی هم خدای ورکړ

اندېښني ئې نوري هم نهٔ زیاتېدو شوې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تېلتنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه شپه بیا شپه وه ډېره تېره شوې
شو خاوند د دې را ویښ له خپله خوبه
چې ئې اړخ بدلاوهٔ په دغه وخت کې
اندېښنه شوه ور پیدا چې نن تر اوسه
په ځانګو کې د دهٔ زوی ژړلي نهٔ دي
هسې نهٔ د خپلو دوو ورونو په رنګه
د مرګي په خوب ده هم وي ویدهٔ شوے
په دې نیت ئې و ځانګو ته ور ولاړ شو
چې دا و ګوري چې مړ او که ژوندے دے
چې ور چوغ شو نو په لږ وخت کې دننه
درونه ګزار د شا له خوا ورباندي و شو
یو خنجر ئې د وږو په منځ کې ډوب شو
د خنجر دغه ګزار دا هسې درونه وُ
چې را ولوېد دے پر مځکه باندي لاندي
کړ ئې ښځې غراغ بل په دا تیارهٔ کې
او پخپله شوه را وړاندي د دهٔ مخته
په سرو وینو سور خنجر ئې وُ په لاس کې
دهٔ نیمزالي غوندي سترګې کړې ور پورته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هغې ور ته ویَل چې په دې کور کې
تا زما دوه ماشومان وُ را وژلي
او اوس بیا په دې تیارهٔ کې و ځانګو ته
لګه غل وې ور روان د دې دپاره
چې دریم زوی ته مې هم کړې سا ور بنده
مګر دا ځل نو زهٔ وم در ته بېداره
ستا خپل سر دغه دے لاړ په دغه لار کې
خو دا سر دې د خپل زُوی له لاسه نهٔ ځي
د ملنګ خبره و ګوره درواغ شوه
نهٔ زما له لاسه دروميې بل جهان ته
په جواب کې نې مېړهٔ په ماته ژبه
دا ویَل ور ته چې تا ته خو غریبي
دا وړه خبره هم معلومه نهٔ ده
چې ستا یو زُوی لا هم ما وژلے نهٔ دے
نهٔ به څهٔ د ملنګانو په حال پوه شې
ملنګان خو د خدای هغه بندګان دي
چې نظر ئې تر اووهٔ آسمانه وزي
هغه څهٔ په سترګو وینې کوم چې پور ته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تقدیر پر تخته باندي دي لیکلي
چي زما په باب ني هر څهٔ وو وَیلي
هغه تول دا دي رښتیا شول ته نې وینې
زهٔ که مرم نو ستا له لاسه دا وخت نهٔ مرم
ستا خو زهٔ د سترګو تور د زړګي سر وم
څوک خنجر وهي د خپل زړګي په سر کي؟
زما خپل زوی که دا وخت په منځ کي نهٔ وای
نو زما وینه تا چرته بهبوله!
که هر څو هغه خنجر دے ستا په لاس کي
چي زما د تن په وینو دے لړلے
مګر زهٔ په دې پوهېږم چي دا ویني
په سبب زما د خپل زوی دي رواني
تهٔ په دې کي ګرمه نهٔ ني زما ګراني

❋ ❋ ❋

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا پر بلا واوښته

نادر څکه ناقراره وُ چې نن نې
د خنجر او غوښې لوبه کړې نهٔ وه
نهٔ جلاد د یو ژوندي انسان له تنه
د هغه پوست وُ ایستلے د دهٔ مخته
نهٔ پخپله دهٔ د خپل خنجر په څوکه
د چا دوې سترګې را کښلې وې له سره
نهٔ نې دغه رنګ په سرو وینو لړلې
کومه بله چاره وه تر سره کړې
په دا هسې پیکه ورځ، یې خونده وخت کې
په ژړا یو فریادي دهٔ لره راغے
چې حاکم د کرمان ډېر وُ خوړولے
مال او مځکه نې په زور وو ترې اخستې
دا نې هم ور ته ویلې وو په ډاګه
چې که څرته پاس پر خپلو وړو باندې
نادرشاه افشار هم سیوره راولي ـ دلته

(WWW.KITABTOON.COM) کـتـابـتـون ټـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ به بیا هم له ما شے نهٔ کړې تر لاسه
که د ځان په ښه پوهېږې نو ځان باسه

❋ ❋ ❋

د نادر چي شوه تر غوږ دغه خبره
نو پر تن باندي ئې اور د قهر بل شو
ژر ئې واړوله پښه پر خپل آس باندي
او له دغه فريادي سره روان شو
بې له ځنډه د کرمان پر طرف باندي
چي کرمان ته ور نزدې شو نو له آسه
شو را کوز او د يو عام سړي په رنګه
ور دننه شو په ښار او ساعت وروسته
سپور د هغه فريادي پر وږو باندي
د کرمان د حاکم مخي لره راغے
د حاکم چي باندي و لګېدې سترګي
پنډ بدن او لنډ مغزے ئې په خولو کي
شول لاندهٔ خيشتهٔ او ډېر زيات وارخطا شو
زړهٔ ئې کانړے وُ خو دا وخت په درزا شو

❋ ❋ ❋

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي نادر د فريادي له وږو خوږ شو
نو تر شا ئې سرې هم ور پسې راغلل
سرې راغلل خو چا سپوږ وهلاى نهٔ شو
تول غوږ غوږ وُ د نادر د خلې وينا ته
چي ويَل ئې جلادانو ته په زوره
چي حاکم د کرمان څان دے بنهٔ چاغ کړے
چي اخستے ئې له خلکو دے په زوره
هغه مال ورباندي بنهٔ دے لګېدلے
ډېره شوې ئې هم وازګه ده هم غوښه
ور ته و ګورئ وجود ئې څومره پنډ دے
په څهٔ چل ئې دغه وازګه کړئ ور ويلي
په څهٔ رنګ ئې دغه غوښه کړئ ور کمه
دغه پنډه بدنه ئې تراشل غواړي
دا وَر و تراشئ او دے يو څهٔ نرے کړئ
اوس خو سمدم غوښے بنکاري، دا سرے کړئ

❊ ❊ ❊

دے نادر وينا چي و رسيده پاى ته
جلادان په يته خُله په کار لګيا شول

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو نادر ته چي کوم کس وُ فرياد وړے
هغه وَ غوښت اجازت د څۀ ويلو
او دا هسي اجازت چي ور ته و شو
نو ئې و ويَل په ډېر ادب باچا ته
چي که دا حاکم رښتيا سړے کول وي
نو دا سر ئې هم ورو ته ډېر نژدې دے
د بدن او سر تر منځ ئې مغزے ورک دے
که ئې سر او بدن کړې لږ سره لري
نو ښکلا به ئې بالا او يو په دوه شي
تۀ به و ګورې ډېر زيات به ښايسته شي

✲ ✲ ✲

نادر واورېده د دې سړي خبره
خو پر ځاى د دې چي دۀ ته جواب ورکړي
دَے د هغو جلادانو کار ته ځير شو
چي سورَے ئې په دېوال کي وُ جوړ کړے
د سوري له جوړولو پس ئې هلته
دوه ښۀ مست غوندي غوايي وو راوستلي
دا غوايي وو د دېوال يَوۀ طرف ته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل طرف ته ئې حاکم د کرمان ناست وُ
او لوېدلي ئې وو سر ته تناوونه
تناوونه تر سوري وو ایستل شوي
په غویو پسي حاکم وُ ترل شوے
په دې نیت چي د غویو په زور به دَے اوس
تر دې تنګ سوري د دې دپاره باسي
چي زیاتي غوښي ئې ژیٔ د سوري یوسي
دغه حال چي حاکم ولید په فریاد شو
خو غوایي په فریادونو څهٔ پوهیږي
شول روان او دَے ئې هم ور پسې کش کړ
په تناو ترلے سر ئې برابر شو
د دېوال هغه سوري ته او ترې و ووت
خو ورېې ئې تر سوري وې زیاتي پلني
هغه نهٔ شوې په سوري ننوتلای
غوایي ډېر زیات زورَور وو او روان وو
د دهٔ سر ئې کشاوهٔ او د دهٔ غاړه
اوږدېدله، اوږدېدله، اوږدېدله
تر څو پوري چي ئې پلې، پوست او رګونه

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوړدېدے شول تر هغو پوري اوږدهٔ شول
چي ئې پاى د اوږدېدلو حد تمام شو
نو په ډېره لړزوونکې غوندي توګه
دغه سر له خپله تنه را جلا شو
بدنه ئې د دېوال شا ته شوه پاته
سر ئې ولوېد د نادر د سترګو مخته
نادر وينو او پرې شوو پوست او پلو ته
په خوند خوند يو ساعت و کتل او بيا ئې
سترګې پورته کړې د هغه کس طرف ته
چي فرياد ئې وُ تر دهٔ پوري ور وړے
او هغه ته ئې ويَل چي زما کار خو
لکه ما چي غوښت هغه رنګه و نهٔ شو
پنډ بدن يې شو هغه رنګه پنډ پاته
مګر ستا د زړهٔ ارمان دا دے پوره شو
سرئې دا دے له بدنه شو را لرې
تا چي غوښت په هغه رنګه ښايسته شو
ور ته و ګوره ښايست ئې يو په دوه شو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب

د غرو منځ دے، نرے باد او سړه شپه ده
موږ رتلي تول تر اور چاپېره ناست يو
په رڼا کي د دې اور بڼۀ سره وينو
مخامخ يَوه بوډۍ ده ما ته ناسته
مخ ئې واړه لاندي شوے دے تر ګونجو
تول وېښتان د سر ئې سپين لکه وړۍ دي
اندامونه ئې په تن دي داسي پوري
لکه وي درانۀ لرګي پوري تړلي
د مجلس د نورو غړو په شان دا هم
مخامخ ده مدام غم ته پاته شوې
زړۀ د دې و مخته ګورمه او وايم
چي خداى واک د جهان ځله زورَور ته
په هر حال کي ورکوي چي دا هم ويني
چي هغوى په زړۀ تر کاني لا هم سخت دي
ختي ويني د خوارانو د زخمونو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د دوی پر ځای د دغه جهان واکي
داسي خلکو ته په لاس ور لره ور کړي
چي د دغي بوډۍ رنګه وي خوارځواکه
نو دا مځکه به شي ډکه له زرسويه
هم به زور هم به زياتې له منځه ورک شي
د ځپلو انسانانو بار به سپک شي

* * *

مورې رتلي تول تر اور چاپيره ناست يو
زما شا ته چي پرته ده کومه تيږه
ما هغې ته لګولې ده اوس ډډه
د بوډۍ دې ګونجي ګونجي مخ ته ګورم
او ورو ورو مي را درنيږي دواړي سترګي
پای مي خوب رسوي داسي يوهٔ ځای ته
چي په ژبه ئې بيان کېدلای نهٔ شي
انسانان د جهان تول په يو ميدان کي
دي ولاړ لاس پر نامهٔ د خدای په مخکي
دوی ئې اوري ډېر په شوق چي پاک رب وايي
بـدلـيدونکي دي ځايـونـه د وګـرو

کـتـابـتــون پـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوروَرو ده ډېر وخت باچهي کړې
اوس به ځای د دُوی ېبوسه خلک نیسي
د جهان تخت چي دا وخت ورکول کیږي
هغه چا لیدلي ډېري ټک سرۍ دي
ګُزارونه ئې خوړلي ککرۍ دي

✽ ✽ ✽

چي پېغام د ښتن واورېدل شو بیا نو
زهٔ او خلک یو ولاړ انتظار باسو
چي و چا ته به اوس واک ور سپارل کېږي
دغه وخت را څرګندېږي پر تخت باندي
هماغه بوډۍ چي اوس اوس د اور ښنګ ته
مخامخ وه ما ته ناسته په مجلس کي
دې خوارځواکه شان وجود ته خلک واړه
خوشحالېږي تر حد زیات او هر یو وائي
چي رښتونې انقلاب دغه دے راغے
هم به زور هم به زیاتے له منځه ورک کړي
د ځپلو انسانانو بار به سپک کړي

کـتـابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې خوارځواکه شان بوډۍ ته اوس خدای وايي
چې ما واک له زوروره دا دے واخست
د جهان واکې مې تا ته په لاس درکړې
وي دا خلک به اوس ستا تر فرمان لاندي
ستا د نوري اسانتيا دپاره دا هم
زهٔ کولای شم چې دُوی که په دا شکل
په قابو کې چرته نهٔ شي را وستلای
نو بيا تهٔ چې نې په هره بنه غواړې
زهٔ به دُوی کړمه هغسې همه واړه
باچهي باندې کوه په هسکه غاړه

✲ ✲ ✲

بوډۍ اوري د لوی خدای وېنا په غور
او بيا وائي: تر تا جار شم پاکه ربه
زهٔ چې غواړمه دا خلک په کوم شکل
هغه دا دے چې په خپل قدرت دُوی واړه
کړه بدل په رنګا رنګ بشکلو کوترو
قادر خدای کړي ور پوره بې له څه ځنډه
د بوډۍ دغه ارمان او سمدلاسه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کوترو انسانان واړه بدل شي
په الوت تول ګرځي په هوا کي
زهٔ هم رب کوتره کړے یم خو ناست یم
تر پښو لاندي مي بې ساریه مناره ده
آسمان وینم، مځکه هم را ته ښکاره ده

✲ ✲ ✲

چي وګړي په کوترو تول بدل شي
له دا پس بوډۍ ته بیا قادر خدای وایي
چي اوس تهٔ خوښوې کومه بڼه ځان ته
بوډۍ وایي چي بس ما داسي پیشو کړه
چي هر نوک او هر یو غاښ نې د زمري وي
او لري داسي درنې کلکي وزري
چي الوت ته نې بازان وي حېران پاته
خدای د دې دغه خواست و مني او دا شي
سمدستي وزر لرونکې پیشو جوړه
زهٔ حېران شم چي په څهٔ خوارځواکه تن کي
وه څه ډول یَوه ستره بلا پټه
تر زمري نې لا هم مزې ښکاري څټه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا بودۍ چې شي دا هسې پيشو جوړه
نو ژر ټک وهي خپل دواړه وزرونه
په الوت الوت شي پورته په هوا کې
د کوترو په سېلونو شي ور ګډه
ور غوټه شي اوس پر دې کوتره باندې
اوس په هغې پسې و غورځي په قهر
دا تر سر، هغه را و نيسي تر غاړه
د دا بلې په سينه نوکونه ښخ کړي
په دې توګه تول سېلونه تِت پرک شي
غم اخستې وي د ځان هره کوتره
ويني ښاخې او ښکې لاندې لوېږي
په دې حال کې پيشو مخ کړي زما لور ته
خُلهٔ کړي وازه او نوکونه را ته سم کړي
او له ما د الوتلو چل هم هېر شي
کړمه چيغه او تر اور چاپېره خلک
ژر را و غورځي او ټول تر ما چاپېر شي
زهٔ شم ويښ، بدن مې ټول په خولو لوند وي
هر اندام مې لکه غر دا هسې دروند وي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ړندو ګزار

دا همه واړه کارونه د نصیب دي
چي ته ناست ئې د سرو زرو پر تخت باندي
خو زما پښې او لاسونه دي تړلي
او پر غاړه باندي پروت يم د دې کندي
لږ ساعت پس به ژوندے دلته کي ښخ شم
له جهانه به مي پتي شي دوې سترګي
ته به پاته ئې د دغه تخت د پاسه
چي څه وخت وړاندي په دې وُ خالي شوے
چي څښتن ئې وُ تول عمر بې اولاده
کومه ورځ چي له فاني دنيا روان شو
نو تر شا ئې څهٔ ولي او وارث نهٔ وُ
تخت ئې پاته شو خالي او وارث نهٔ وُ

* * *

بې وارثه چي باچا تر دنيا تېر شو
او اولس ته دا خبره شوه ور پاته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي پخپله ځان له و ته‌اکي خپل مشر
نو نې خلک په دې نيت سره را غونډ شول
چي پر دغه چاره باندي غور وکړي
خو دا چاره څهٔ اسانه چاره نهٔ وه
تر ډېر غور وروسته هم د دې وکړو
جوړه را نغله پر دغسي سر باندي
چي په وياړ سره دوی تاج وای باندي ايښے
په دا هسي يوهٔ حال کي نو بيا خلکو
د خپل دود او د رواج له مخه ورکړه
خپلو ته‌ولو نجوميانو ته بلنه
چي هغوي دي د خپل علم په رڼا کي
بيان وکړي چي تمام اولس نې واوري
ده په څهٔ کي نېکمرغي د دغي خاوري

❊ ❊ ❊

چي خبره نجوميانو ته شوه وړاندي
هغو و لګول خپل خپل حسابونه
تر حساب وروسته نې و ويل اولس ته
چي د شپې په وروستي برخه کي به نيسئ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون هوټلنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د ښار دروازې لاندې تر څارنې
سهارګاه چې کوم سرې تر تولو وړاندې
د دې ښار په دروازه شي را دننه
هغه راولئ او تاج پر سر ور کښېږدئ
په درنه توګه نې و خېژوئ تخت ته
واک ور و سپارئ د خپلې پاکې خاورې
باچهي نې په اخلاص کړئ تول قبوله
په امان به شئ له غمه او له نوله

✻ ✻ ✻

چې وښا د نجوميانو نې تر غوږ شوه
نو بيا خلک هغه شپه سترګې په لار وو
دروازې د ښار وې لاندې تر څارنې
د سهار سپېدې چې کله په چاودو شوې
ته په حبث د لاروې لومړنے کس وې
چې د ښار په دروازه شوې را دننه
پر وږو باندې دې بار د ستومانې ؤ
تر پښو لاندې دې راوړې وې تناکې
دا تناکې اے ستومانه لارويه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې قسمت په ملغلرو در بدلې
د سهار د پلوشو سره نن یو ځای
ستا په ژوند کې هم رڼا شوه را څرګنده
د خوارۍ تاریکه شپه دې شوه تمامه
بې لښکره، بې یرغله درته اېل شو
یو سر تېرے شان اولس او په اخلاص ئې
تاج و تخت د وطن و سپارل و تا ته
که ئې سرۀ وو که ئې سپین، که ئې لښکري
د همه وارو اختیار ئې تا ته درکړ
د خپل تول کاروان مهار ئې تا ته درکړ

❊ ❊ ❊

چې مهار د خپل کاروان ئې په لاس درکړ
تۀ په دې نۀ پوهېدې تر ډېره وخته
چې دا هر څۀ دې یو خوب او که رښتیا دي
په ورو ورو چې دې یقین ور باندې راغے
نو بیا تا هم شاهانه لاره کړه غوره
تر هر څۀ وړاندې دې و کړ دغه امر
چې یو داسې محل جوړ شي ستا دپاره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي نې سارے چرته نهٔ وي په جهان کي
ستا د دې باچهي امر په رنا کي
ستا اولس د دې درنې چارې په اړه
یو ځل بیا له نجومیانو تپوس وکړ
نجومیانو هم په کار کړې ګوتې پورې
تولو و لګول خپل خپل حسابونه
د حساب د لګولو تر کار وروسته
هغو و ویَل چې دا محل که تاسې
درول غواړئ پر تینګو بنیادونو
نو سبا د سهارګاه په وخت چې بنار ته
کوم سړے شي وار له واره را دننه
هغه راولئ دې ځای ته لاس تړلے
په بنیاد کي د دې ستري ودانۍ نې
ژوندے ښخ کړئ په مثال د یوې خښتې
بدمرغي به بیا له دغه ځایه تښتې

* * *

سهاړګاه چې کوم سړے تر تولو وړاندې
را دننه شو دي بنار ته هغه زهٔ وم

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه زهٔ وم چي مي ناست په انتظار وو
ستا عسکر او په ليدو مي شول خوشحاله
سمدلاسه ني را و تړل لاسونه
را ته و ني کړه خبره سر تر پايه
بيا ني راوستم دې ځاى لره په زوره
په دې ځاى کي بنيادونه د محل ستا
کيندل شوي دي زما تر راتګ وړاندي
په دې کندو کي به زهٔ ژوندے بنخېږم
او دېوال د دغي ستري ودانى به
پاس زما پر وجود باندي پورته کېږي
چي دا ستره ودانى شي کله جوړه
نو راځي چي سپلانيان له هره لوره
په دې نيت چي ننداره د دې ځاى وکړي
د هغو پر ژبه باندي به ستا نوم وي
ټول به دغه ودانى ستا محل بولي
دا وينا به څوک په هېره هم و نهٔ کړي
چي يو کس دے دلته بنخ دا ني مزار دے
دهٔ خورلے د رندو د لاس ګزار دے

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواست

آس ولاړ ؤ د ژور خندق پر غاړه
ګوډ تېمور ئې پر زين باندي پورته ناست ؤ
په ځير ځير ئې دې خندق ته کتل لاندي
په خندق کي وو څلور زره وګړي
دا څلور زره وګړي دا وخت واړه
وو په چيغو، په فرياد او په بغارو
په يوه خُلهٔ تولو خواست کاوهٔ و دهٔ ته
چي د خداى دپاره اے لويه اتله
خپل لښکر ته اجازه ور لره ور کړه
چي زموږ سرونه و وهي په تُورو
يا خپل غشي په سرو وينو زموږ سرهٔ کړي
او په غوښو مو کارګان دلته ماړهٔ کړي
✲ ✲ ✲
دا څلور زره وګړي، دا چي بند وو
په دي لُوى او په دي ډېر ژور خندق کي
(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا وکړي واړه هغه جنګیالي وو
چې ئې مخه د تېمور د لښکریانو
وه په زور د خپلو متو ګرځولې
او تر ډېرو ورځو پورې ئې په نره
وه ساتنه او ژغورنه د ښار کړې
د دُوی غشو وې په شانې د بازانو
ډېرې غوښې د دښمن د بدن ورې
خو دښمن ئې داسې هسې دښمن نهٔ وُ
دا تېمور وُ او تېمور خو بس طوفان وُ
د طوفان مخه په غشو چرته ګرځي
دُوی که څهٔ هم دا طوفان تر ډېره تم کړ
خو ورو ورو ئې وس او زغم په لړېدو شول
پای ئې کښېښووه وسله پر مځکه باندې
او خپل ښار ئې هغه وخت تېمور ته پرېښوو
چې هغه په خپله خُلهٔ ور سره وکړه
د لُوی خدای په نامهٔ دغه کلکه لوړه
چې یو څاڅکې به هم ستاسې د سرې وینې
څوک پر مځکه باندې نهٔ څڅوي دلته

(WWW.KITABTOON.COM) کـتـابـتـون پـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهٔ به زهٔ په خپل تېرهٔ تېغ تاسي وژنم
نهٔ به دغه کار زما لښکريان کاندي
حق به نهٔ لري زما هيڅ يَوه تُوره
چي په تاسي کي د چا مور کاندي بُوره

✲ ✲ ✲

چي تېمور ته وسله کښېښنو وه دې خلکو
او دا ښار او د دې ښار شا و خوا سيمه
شوه د دهٔ تر رېبدونکي بېرغ لاندي
نو بيا دهٔ دا امر وکړ خپل لښکر ته
چي تر ښار د باندي ډېر لوی خندق جوړ کړي
او د دهٔ لښکر دا رنګه يو لښکر وُ
چي که غواړې ئې حساب نو دا به وايم
چي بس وو لکه ملخ را رمېدلي
لښکريان چي د ملخو رنګه ډېر شي
بيا نو يو خندق کيندل څهٔ ګران کار نهٔ دے
ځکه امر د تېمور دستي پر ځای شو
چي دهٔ غوښت تيار هغه رنګه خندق شو
دا وکړي، دا ځلور زرهٔ سرتېري

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې اوس اوس نې وه و دهٔ ته وسله ایښې
دا نې یو په بل پسې بې له څهٔ څنډه
د خندق ژورې کندې ته ور کوز کړل
او دا نور خلک ترې لاړل بېرته بنار ته
دُوی نې پرېښوول دلې د تل دپاره
له دې ځایه د وتو نهٔ وه هیڅ لاره

* * *

چې دا نور خلک ترې بېرته بنار ته لاړل
او دُوی شول په دې ژور خندق کې پاته
هله پوه شول چې دې څهٔ ور سره شوي
وُ خندق دومره ژور او دومره لاندې
چې د بېرته ختو هیڅ هیله هم نهٔ وه
تش یو څو لویشتې آسمان پورته ښکاره وُ
نور نو ټول جهان د دوی له سترګو پټ وُ
په دا هسې رنګ وړه غوندې دنیا کې
نهٔ اوبهٔ وې چې به دُوی پرې اوبېدلو
نهٔ خوارهٔ وُ چې دُوی ځان وای پرې موړ کړے
تنها وخت داسې یو شے وُ په دا وخت کې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د هر ځای په شان دلته هم روان ؤ
او د وخت له تېرېدو سره نو ورو ورو
د دوی لوږه تنده هم په زیاتېدو شوه
چې خبره رسېدله ورځو شپو ته
لوږې، تندې دغه خلک کړل بېواکه
دغه وخت نې تېمور راغې نندارې ته
آس نې تم کړ د خندق پر غاړه باندې
د دې خلکو چې نظر ور باندې پرېووت
نو په چیغو، په فریاد او په ژړا شول
په یوه خُلهٔ تولو خواست کاوهٔ هغه ته
چې د خدای دپاره اے لویه اتله
خپل لښکر ته اجازه ور لره ور کړه
چې زموږ سرونه و وهي په تورو
یا خپل غشي په سرو وینو زموږ سرهٔ کړي
او په غوښو مو کارګان دلته مارهٔ کړي

✲ ✲ ✲

د تېمور چې د دې خلکو خواست تر غوږ شو
نو ویل نې چې زما لاس دې ترلي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما له تاسي سره کړے دا قسم وُ
چي يو ځاځکے به هم ستاسي د سرې ويني
څوک پر مځکه باندي نۀ څخوي دلته
نۀ به زۀ پخپله تُوره تاسي وژنم
نۀ به دغه کار زما لښکريان کاندي
اوس که دغه قسم ېږته ماتومه
نو په مځکي د خپل خداى مخ تورے کېږم
ځکه تاسي ټول پرېږدمه هغه رب ته
چي وختي يې لا په دغه لوى خندق کي
په وژلو ستاسي لاس دے پوري کړے
لکه پخه تُوره، لوږه ني لګيا ده
په ورو ورو تاسي هر يو پر خپل ځاى وژني
تنده نۀ ده دا ني هغه پخ خنجر دے
چي په تاسي کي د هر يَوۀ پر غاړه
له دنني خوا چليږي را چليږي
په ورو ورو به مو د ژوند ډېوه در مړه کړي
زۀ نو ځم دَے به دا ستاسي خواست پوره کړي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

عذاب

ډېر پخوا د یَوهٔ کلي پر وګړو

دا لازمه وه چي یو ځل به په کال کي

یَوه پېغله دُوی عذاب ته ور سپارله

په دې توګه ډېر کلونه باندي تېر شول

په دې رنګ نې ډېري پېغلي نیمه خوا شوې

او چي پاته وې تر اوسه په هغو کي

یَوه پېغله وه رنا به دُوی بلله

په دې کال کي د هغې نوم وُ ختلے

او و دې ته چي سزا چا ور کوله

هغه څوک په کارِي وارِي وجود راغے

مخ تک شین، د تن خرمن نې تکه شنه وه

تنګي سترګي نې په مخ وې ننوتي

په خېرو نې وې پندي ګوتي پوري

غټو پښو، پې توله سر نې خوروَله

ځ ځلور طرفه باندي سخته وېره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدلاسه نې په خپله پنده ژبه
د رڼا په بابت و کړه دا خبره
چې د دې عذاب زهٔ لږ څهٔ ځندومه
ځم چې داسي يو خنجر يا تُوره راوړم
چې ګُزار نې رسي نبغ د زړګي ميان ته
زور به و ښيم هم دې او هم جهان ته
✻ ✻ ✻
د بې توله پښو او سر دغه ښتن چې
لاړ په تُوره او خنجر پسې نو بيا به
د رڼا سره د کلي هر وګړي
د هغه د بيا راتګ لاره کتله
مګر کله چې هغه بېرته را ستون شو
نو حېران پاته شو هر وګړے دې ته
وه د تُوري او خنجر خبره پاته
ور سره ډول ډمامې وې، لويه ورا وه
چې رڼا د خپل آنګڼ ډېوه کړي جوړه
په همدې، نيت نې دا ناوې کور ته يو وړه
په دا هسې وادهٔ باندې وو خوشحاله

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رڼا خواخوږي تول خو دښمنان ني
وو خواشيني او وَيل به بې په ډاګه
چي دا څرنګه عذاب، څنګه سزا ده
نه ئې و لوېده سينې ته د تېغ څوکه
نه ئې خوړين، نهٔ ئې ګزک شو د زړهٔ زخم
نهٔ ئې سم په زوو ډک شو د زړهٔ زخم

* * *

د بې توله پښو او سر دغه ښتن چي
رڼا خپل آنګڼ ته يو وړه نو هغې هم
په اخلاص د دهٔ شډل وجود قبول کړ
د دهٔ شين او پتير مخ به ئې وُ مخته
کله هم دې له هغه کرکه و نهٔ کړه
نهٔ ئې و کړل د دهٔ درانه ورنونه
نهٔ ئې چرته پر هغو نيوکه و کړه
دَے که شين وُ که پتير وُ، که شډل وُ
دې ګڼلے د خپل سر دپاره تاج وُ
په دې رنګ ئې خوشحالي شوه د کورزياته
بيا د وخت په تېرېدو سره خدآی دُوی ته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر ګل ښکلي ماشومان هم ور له ور کړل
لور ئې کټ مټ په وېنا لکه مېنا شوه
د زُوی ژبه ئې توتي رنګه خوږه وه
خو د دغو دوو ورو ورېې خبري
یَوه ورځ شولې تر هغه وېنا لاندي
چي ئې پلار په خپله پنډه ژبه وکړه
هغه و وېَل د دُوی دوارو ادې ته
چي بس وخت د انتظار دے را لنډ شوے
چي به تا ته پرې عذاب زۀ درکومه
ده زما هغه وسله زیاتي تیاره
تُوره هم شته او خنجر هم را سره دے
خو جوړښت دے د دې دوارو په بېل ډول
نۀ له اوسپني دي جوړ، نۀ له فولادو
دواړه ستا د زړۀ له غوښو دي جوړ شوي
راشه راشه، ښۀ ئې و پېژنه تۀ هم
ستا وړه ملاله لور ده زما تُوره
ستا کوشنے ګلالے زُوی زما خنجر دے
و دې دواړو ته ستا زړۀ نن برابر دے

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې تو له پښو او سر دغه څښتن چې
په دا خپله پنډه، پلنه، درنه ژبه
په کرخت او کرغېړن آواز رڼا ته
دا د زخم او عذاب خبره و کړه
نو دا هسې یوه تشه توکه نهٔ وه
دهٔ ژر خپلې دې ناوړه ارادې ته
د عمل جامه ور واغوستله داسې
چې تردې وخته چې دلته وو دُوی دواړه
د وادهٔ په کوم ترون سره تړلي
نو هغه نې د طلاق په بیاتې غوخ کړ
دا نې و شړله تش لاس، تشه غېږه
د ګلونو په شان ښکلې ماشومان نې
ترې را و ګرځول دواړه په دا دول
لکه دَے چې د هغې له سینې بېرته
خپل تېرهٔ او زهرجن خنجر را باسي
لکه دے چې د هغې تر زړهٔ وتلې
سیینه تُوره کړې را کش په دواړه لاسه
په دې توکه د رڼا د زړګي غوښې

(WWW.KITABTOON.COM) کـتـابـتـون ټـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې د دغه ډبرزړي کره پاته
دې په وينو سور کوګل ور سره يوور
ګرځېده به دلته هلته لالهانده
له دې حاله به ئې تل تنکيو پېغلو
پناه غوښته او وَيل به ئې چې دلته
هر عذاب له ګلَولو دے وتلے
خو رښا چې مبتلا په کوم عذاب شوه
داسې سخت عذاب به بل چرته هم نۀ وي
د جهان ظلمونه ډېر دي مورِ ليدلي
تر بل هر ظلم ئې دغه ظلم سخت دے
چې په زور له ماشومانو کړي مور بېله
دا بېلتون په لړو شپو کې پر زړۀ باندې
جوړې کړي دا رنګه داغونه او زخمونه
چې هر يو په لړو ورځو کې نا سور شي
په سرو وينو ئې کوګل ور سره سور شي

❊ ❊ ❊

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سورسترګے

هغه ځوان د خپلي مور يکي يو زوی وُ
لوی ښخبتن ور کړې ډېره بنه ځواني وه
غتي غتي غوندي سترګي ني وې دواړي
په دا هسي سوربخونه رنا ډکي
چي سورسترګے به بالهٔ د کلي خلکو
دغه شپې نو د نادر د ظلم شپې وې
دا خبري به کېدې په هر مجلس کي
چي نادر هره ورځ باسي يو من سترګي
کومه ورځ چي دا د دهٔ ايستلي سترګي
تر من کمي شي نو هغه شپه بيا دهٔ ته
سم خوب نهٔ ورځي او ويښ وي تر سهاره
د سورسترګي پر مور باندي دې خبرو
وُ دا هسي تاثير کړے چي په خوب ني
يوه دا سي بلا هره شپه ليدله
چي د دې د زوی په سترګو به پسي وه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ئې هغه وه چې دغه سترګې يو سي
او آخر به ئې له سترګو سره سر هم
د سورسترګي له وړو کړ په زور پورته
او بدن به ئې و مور ته شو ور پاته
شوه به اړه هغه چيغو او ژړا ته

❊ ❊ ❊

چې نادر په وينو سره تُوره کړه پورته
په دې نيت چې اولسونه په زور ابل کړي
نو لښکر ئې ورځ په ورځ په زياتېدو شو
چې ئې خوښ وُ شرنګهار د سپينو تُورو
هغه هر سړے په دهٔ باندې پسې شو
د زړهٔ زور وُ، د ځوانۍ مسته نشه وه
چې سورسترګے ئې هم ګډ په دا لښکر کړ
خو سورسترګے داسې هسې يو څوک نهٔ وُ
هغه سم د جنګ په کار کې يو طوفان وُ
چې به چرته هم د دهٔ تُوره شوه پورته
بيا نهٔ اړه وه په سپر او نهٔ په زغره
پرې کول ئې له فولاده سره يو ځاى

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوست او غوښه او په غوښه پټ هډونه
په هر وار به نې د تُوري يو سر پرېووت
د نادر هم پردهٔ باندي نظر پرېووت

✽ ✽ ✽

تر نادر له مخه هم په دا جهان کي
بې زړسويه باچهان وُ ډېر تېر شوي
د نادر د هغو دغه يو دود خوبښ وُ
چي په شوق به نې په هر يوهٔ مېدان کي
جوړول د ککريو منارونه
دغه دود پخپله دهٔ هم وُ خپل کړے
دهٔ هم ډېر ځله تر جنګ ګټلو وروسته
د سرونو منارونه وو جوړ کړي
چي شو سيمي د کرمان ته ور دننه
لکه باد چي د خزان رژوي پاڼي
دغه رنګ نې ککرې و رژولې
او سورستړګي ته نې ور کړ دغه امر
چي له دغو ککريو منار جوړ کړه
هغه لار او چي نادر ته تېرته راغے

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ویل نې چې منار خو نور تیار شو
بس یَوه ککرۍ شوه را سره کمه
که یَوه ککرۍ بله وای نو بیا به
دا منار وای په سم ډول بشپړ شوے
د نادر دغه د کم تکے خوښ نهٔ وُ
هغه غوښتله پوره هره خبره
ژر نې و ګمارل نور سړي و دې ته
چې پخپله د سورسترګي سر قلم کړي
په دا سر باندي منار پوره او سم کړي

✲ ✲ ✲

د نادر امر پر ځای شو بې له ځنډه
د سورسترګي سر هغه ساعت قلم شو
په وینستانو کي نې تینګي کړې چا ګوتي
کړ نې پورته او په رپ کي نې د سترګو
د سرونو تر مناره پوري یووړ
دا منار وُ په هنر هنر جوړ شوے
وو سرونه یو پر بل باندي وړلي
ښخ د هر یَوهٔ سر پته وه دننه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ نې وُ د بهر خوا ته را وتلے
خلُهٔ او سترګي نې کتونکو ته ښکاره وې
دې يې شمبره خلُو او سترګو خوروله
داسي وېره چي بيان نې کېداى نهٔ شي
دا د وېري خلے نور ښخي پوره وُ
د يَوهٔ سر ځاى نې وُ په سرکي پاته
هغه ځاى دُوى د سورسترګي په سر ډک کړ
او وېَل نې چي دا سر د دې ځاى وړ دے
دروا‌غ نهٔ وايو، په خداى د دې ځاى وړ دے

✻ ✻ ✻

نادر و ووت له کرمانه مخ په وړاندي
منار پاته شو خو امر د دهٔ دا وُ
چي هيچا ته هم د دې اجازه نشته
چي نزدې ور شي او لاس ور لره ور وړي
په ژړا خلکو کتل ور ته له لري
د سورسترګي بُوره مور هم يو وخت راغله
کنګرې د عرش نې چيغو لړزولې
ښَا و خوا ير منار ګرځېده په ړندو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل زوی مخته نې نه رسېدې شوندي
وه ببوسه، د ببوسو کار ښېرا وي
په ډېر درد به دې هم دا ښېرا کوله
چې دا خلے چې دے کوم انسان جوړ کړے
له هغه سره دې هم خدای داسې و کړي
چې نې سر وي له بدنه جلا شوے
د سرونو د منار په سر کې پروت وي
بُوره مور نې شا و خوا ور باندې ګرځي
په فریاد او په ژړا ور باندې ګرځي

✽ ✽ ✽

د دې بُورې دا ښېرا اورېده خلکو
خو هیڅا ور ته وېلای داسې نۀ شو
چې دا ستا د خلې ښېرا خو نر وخت وړاندې
د لُوی خدای په در کې ده قبوله شوې
دا منار هغه سورسترګې دے جوړ کړے
چې نې سر اوس همدالته پکې پروت دے
ته نې مور نې شا و خوا ور باندې ګرځې
په فریاد او په ژړا ورباندې ګرځې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پښتو

✽ ✽ ✽

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاګرد

زهٔ يواځې د کښتۍ په انتظار کې
د اوبو پر کناره باندې ولاړ وم
چې له ورايه راښکاره شو يو وګړے
دا وګړے داسې روڼ، داسې تازه ؤ
لکه وې چې لمبېدلے په کوثر کې
او اوس اوس وې له جنته را وتلے
چې ورو ورو شو را نژدې نو دواړه لاس نې
د روغبړ دپاره ما ته را اوږدهٔ کړل
زما خُوی دے چې لاس ور کړم کله چا ته
د هغه پر بته ګوته باندې را وړم
لړځهٔ زور، چې دا معلومه کړمه ځان ته
چې هډ شته په دغه ګوته کې که نشته
خو رښتيا خبره دا ده چې تر نه
ما بې هډه ګوته نهٔ وه پېدا کړې
دا لومړے ځل ؤ چې دا سې ښوک مې و موندې

(WWW.KITABTOON.COM) کـتابـتـون ټـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په لاس نې وه بې هده ګوته پوري
زهٔ چي پوه شومه چي خضر دے نو زړهٔ مي
را ته و ویل چي اوس به خدای رښا کړي
د جابر خلاف به ډے موږ ته لاس را کړي

✲ ✲ ✲

زهٔ او خضر په کښتۍ کي سره ناست وُ
په اوبو کي مو وهله خپله لاره
ما د خپل وطن قصه ور ته کوله
او ویل مي چي باچا کله ظالـم شي
د هغه هر یو چارواکے بیا لېوهٔ وي
چي په مخه څهٔ ورځي هغه د دهٔ وي
دې لېوانو دي له موږه ډېر څهٔ وړي
تر دې حده چي کوتوال زموږ د سیمي
چي سوارلي کوي پر کومه اسپه باندي
ده هغه نې هم په زور له ما بیولې
په رښا وه دې مختور له ما بیولې

✲ ✲ ✲

زهٔ او خضر په کښتۍ کي سره ناست وُ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واکمنو خلاف دَے دې ته تیار شو
چې دا خپل هنر پوره ما ته را زده کړي
په دې نیت ئې د لومړي سبق په توګه
یو تبرهٔ غوندې اوزار په ګوتو را کړ
را ته و ئې ویَل تهٔ له هرې سترګې
دا وخت پټ ئې و هیڅچا ته نهٔ ښکاریږې
دا کښتۍ په دې تبرهٔ اوزار سورۍ کړه
د استاذ په خُلهٔ ما دغه کار خو وکړ
مګر خوند ئې را له را نهٔ کړ په زړهٔ کې
خضر هم زما په دې ناخوښي پوه شو
را ته و ئې ویَل تهٔ ښائي پوه نهٔ ئې
چې ښښتن د دې کښتۍ یو ووړ یتیم دے
دا کښتۍ که وای دغسې روغه پاته
نو له هغه چا به دې ته خطر پېښ وای
چې له تا ئې په زور اسپه ده بیولې
چې سورۍ شوه نو اوس دغه خطر ورک شو
د یتیم مال شو خوندي له دا اوړسترګو
تا که هم وای خپله اسپهٔ داغي کړې
(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون هوټلنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د دغو ظالمانو په کار نهٔ وه
د دُوی خوښ وي داسي شے چي وي بې داغه
وړي د سر مبوه له هره یَوهٔ باغه

✻ ✻ ✻

د اوبو سفر وُ پاى ته رسېدلے
زهٔ او خضر مېلمانهٔ وو په یو کور کي
په دا کور کي مو شپه څکه ښه شوه تېره
چي کوربه د ویدېدو دپاره موږ ته
د چندنو پالنګونه وُ را کړي
چي سهار سپېدې را و چاودې نو موږ هم
شوو را ویښ خو کوربانهٔ مو لا ویدهٔ وو
د هغو تر ویښېدو وړاندي موږ دواړه
وو چمتو د دې دپاره چي بس لاړ شو
خو تر تګ وړاندي استاذ و ویَل ما ته
چي د دې سیمي کوتوال ښهٔ سړے نهٔ دے
دا وخت ما ته دا خبره ده څرګنده
چي دې کور ته به راځي هغه او وړي به
د چندنو دغه دواړه پالنګونه

کتابتون تولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو تر داسي کېدو وراندي په خپل لاس کړه
تهٔ د هر يَوهٔ پالنګ يَوه پښه ماته
د هغه له ښې به ووزي خو ښتن نې
په خپل کور کي بيا هم کار ترې اخستے شي
د استاذ دغه وينا چي ما پر ځاى کړه
نو بيا ژر و واتو دواړه له دا کوره
دَے وُ وراندي او زهٔ وروسته ور پسې وم
په تګ تګ کي به راتلې زما و خيال ته
د استاذ په اړه دا رنګه خبري
چي که چرته د يو چا ښځه وي ښکلې
او کوتوال د هغه ځاى ښهٔ سړے نهٔ وي
نو استاذ ښائي چارهٔ په کوتو را کړي
چي د دغي ښکلي ښځي پزه پرې کړه
په دا شان به نې ګلبڼ د ښايست وران شي
له نظره د کوتوال به په امان شي

✲ ✲ ✲

زهٔ او خضر يو دېوال ته سره ناست وو
ما ويَل ور ته چي زهٔ خَو دومره وايم

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پالنګ د پښې پر ځای باندې پکار وه
چې د هغه کوتوال لاس وای قلم شوے
چې د دغه پالنګ وژل ئې ؤ په نیت کې
دې خبرې مې استاذ ته خوند ور نهٔ کړ
او وېل ئې په دا کار کې خو سر تلای شي
سر بښندل که وای زما د وَس خبره
نو دا تل تر تله ژوند مې غوښت بیا ځله
په خوندی سر که چوېړ وهې د خلکو
نو په ما پسې په پټه خُله را درومه
خو که ئې و سر بښندنې ته لېواله
نو ما پرېږده او شاګرد د موسیٰ جوړ شه
چې جابر ته تل په جار کوې خبره
بس بیا زهٔ هم په موسیٰ پسې روان شوم
یا به شم د ذکریا نبي په رنګه
بند پر بند باندې اره په دغه لار کې
یا به نر په نره خپل اولس آزاد کړم
د فرعون سر او لښکر به ور برباد کړم

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پښتو ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووم سر

چې کوم چا به د خپل مټ په طاقت نهٔ وُ
په روا یا ناروا یو څوک وژلے
له هغه سره به هيڅ يَوه نجلۍ هم
راضي نهٔ وه چې وادهٔ ور سره و کړي
هلته هغه ځوان د مستو پښتو خوښ وُ
چې په ښکار به د سرونو ګرځندے وُ
دغه هسې ځوان په دا غوښت هرې پښتې
چې له دهٔ نې ګوندي داسې زامن و شي
چې په ښکار کې د سرونو مړنې وي
په خوی بُوی وي شنهٔ زمرې، په رنګ سرې وي

✻ ✻ ✻

چې د هرې پښتې داسې ځوان په کار وُ
د سردار لُور خو نو وه د پښتو ميره
د هغې ولور بيا نور هم دلته زيات وُ
چې نې وخت د ورکولو کله راغے

(WWW.KITABTOON.COM) كتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرتیا نې شاوخوا سیمو ته ور کړه
چې د قام هر ننګیالے دې حساب راوړي
چې خو تنه نې په خپل لاس دې وژلي
که جرګې ته کوم خلمے کړي دا ثابته
چې تر هر سړي دهٔ کړي دي زیات مړي
نو هغه به د اولس د سردار زوم وي
خو د دې خبري خیال به هم ساتل وي
چې د مړو شمېر به کم تر پنځهٔ نهٔ وي
تر پنځهٔ که نې بالا کړي لا به ښهٔ وي

✲ ✲ ✲

د سردار د لور غوښتلو ته چې راغلل
دې ځوانانو هر یَوهٔ د جرګې مخته
د پنځو کسو وژونکے ځان ثابت کړ
خو په دُوی کې یو ځوان داسې هم پیدا شو
چې تر اوسه نې شپږ سره وو وهلي
دغه ځوان، دا چې وژونکے وُ د شپږو
دَے هم ښکلے وُ په رنګ تر دغه نورو
هم په ونه تر هغو ټولو بالا وُ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سرو سترګو په یوهٔ کاږهٔ کاتهٔ نې
د سردار د لور په زړهٔ کې خپل ځای جوړ کړ
د سردار د لور زړګے اوس په درزا وُ
ور پېدا شوه اندېښنه چې هسې نهٔ وي
چې بل دا رنګه یو ځوک له کومه راشي
چې تر شپېږ نې لا هم زیات مرې وې کړي
او دا ځوان د دې له لاسه بېرته ووزي
دا لا ډوبه وه په دغو اندېښنو کې
چې د پلار یو تور مرییَ نې را څرګند شو
دا مرییَ ګوره له کومه را روان وُ
را اخستے نې وُ دروند غوندي یو پېټے
دغه پېټے نې د خلکو مخته کښېښوو
او ویَل نې چې ما کړے پوره وس دے
دا ولوَر وګورئ کم دے او که بس دے

❊ ❊ ❊

بېټے پروت وُ دا مهال د جرګې مخته
او مرییَ هم مخامخ ور ته ولاړ وُ
په سرو وینو نې وو شا او مخ لړلي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په خنګ ئې ځرېده د سردار تُوره
دغه تُوره دهٔ د خپل بادار له کوره
وه له خپله مخه ورېږ او په دې ئې
د سردار بده غوښتونکے يو وګړے
له اولاده سره يو ځای وُ وژلے
او سرونه د هغو ئې تر دې ځايه
د دې ېښې په صورت کې په شا را وړل
دغه ېښې چې دې خلکو کله پرانست
نو په دې کې هم پراتهٔ وو شپږ سرونه
دا سرونه چې ئې و شمېرل نو بيا ئې
دې مرَيي ته هغه بل ځوان هم ور و ښوو
چې قاتل وُ لکه دَے د شپږو کسو
او په دې خبره باندې ئې هم پوه کړ
چې د شپږو سر وهونکي دا وخت دوه دي
ځکه پېښه ده ارتيا اوس اووم سر ته
کوم اتل چې اووهٔ سره ور پوره کړي
نو سردار به لور هغه ته ور سپره کړي

(WWW.KITABTOON.COM) کـتـابـتـون تـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي خبره د اووم سر ئې تر غوږ شوه
د سردار لوړ خپلي سترګي برابري
کړې د هغه شا ځلمي پر سترګو باندي
چي ئې اوس اوس وُ په زړهٔ کي ځاى ور کړے
هغه هم په سترګو کي داډ ور کړ
چي غم مهٔ کوه ډېر ژر به دا هم و کړم
خو مريي خپل دې رقيب ته وخت ور نهٔ کړ
کومه تُوره د سردار چي ئې تر خنګ وه
په هغې ئې باندي پېل کړل ګُزارونه
چي د خلکو پام کېدل ور ته نو دهٔ بيا
وُ هغه په خپلو وينو لمبولے
او په چيغو ئې وېل چي هر يو واورئ
زهٔ اوس غړے د سردار د کورنۍ شوم
څوک حق نهٔ لري چي ما ته شي را مخته
څه پوښتنه يا حساب را سره و کړي
او په دغه شور ماشور کي ئې په تُوره
د دې خپل رقيب سر بېل کړ له بدنه
دغه سر ئې د سردار لوړ ته ور واخيست

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړ هغې ته نې په دواړه لاسه وړاندي
د هغې لېمۀ په اوښکو باندي ډک وو
تت نظر نې د دۀ مخ ته کړ ور پورته
او کتل نې پته خُلۀ ور ته تر ډېره
بیا د خیال په وزرونو له دا ځایه
داسي والوته راتلونکي زمانې ته
لکه دا چي په رښتیا په هغه وخت کي
خپل زوی ویني چي ایستلې نې ده تُوره
د خپل پلار په شانې کاندي ګُزارونه
او دښمن نې سور په وینو مخته رغړي
ساعت وروسته چي د خیال له دا جهانه
راستنه شوه نو نې بیا هغه سر ولید
چي ؤ هغه چا په لاس ور ته نیولے
چي ډېر ژر د دې ښتن ؤ جوړېدونکے
دغه سر چي دې په دواړه لاسه واخست
په نڅا نې وو وادۀ ته بیا وکړي
اووۀ سره نوي زوم وو پوره کړي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو رسم

هلته خلک وو له حده زيات سپين زړي
سينې ډکي وې د خدای په پاکه مينه
هر چا غوښت چي تر رسول نې سر قربان شي
تر خپل پلار او خپلې مور هم پر ډُوی باندي
اولاده د محمد ﷺ وه زياته ګرانه
چي پاک نوم به د سيد ور باندي پروت ؤ
هغه هر سړے د ډُوی د سترګو تور ؤ
دا وخت تول اولس په دې ؤ پرېشانه
چي په سيمه کي نې يو سيد هم نهٔ ؤ
له سيده خالي خپله دغه سيمه
ښکارېدله ډُوی ته خاص لکه يتيمه

✲ ✲ ✲

ښکارېدله چي دې خلکو ته يتيمه
يو سهار بيا دغي سيمي ته را پيښ شو
يوے ستومانه لاروَے له بلې خاوري

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا سَرے روان وُ لري يَوهٔ ځای ته
وُ موسم په دغو شپو کي دومره گرم
چي د ورځي ئي مزل کولای نهٔ شو
ورځ به دهٔ کړه په سایه کي چرته تېره
او د شپې په بیا روان شو مخ په وړاندي
چي دې سیمي ته را و رسېد او دلته
دا خبره شوه وگړو ته څرگنده
چي دا کس دے د رسول پاک له اولاده
د دهٔ ختهٔ هسي عامه ختهٔ نهٔ ده
دَے سید دے هم په ختهٔ هم په وینه
نو ئي لاس بیا بنکلول هر چا په مینه

✼ ✼ ✼

دا چي لاس ئي بنکلول هر چا په مینه
وې په خوب باندي درنې د هغه سترگي
زړهٔ ئي غوښت چي چرته و لگوي سر خپل
شي ویدهٔ او ورځ په خوب باندي کړي تېره
خو د سیمي خلکو پرې نهٔ بنوو دې کار ته
هغوُ ویوست دَے یو وېر غوندي مېدان ته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس و پښې ئې تینګ ور و ترل په پړي
او دالته ئې ترلے پرېښوو لمر ته
وخت روان وُ د غرمې پر طرف باندي
پلوشې د لمر تېرې شوې لکه غشي
تر بدن د دهٔ وتلې پوري ووري
رسېدې ئې زړهٔ ته، سږي ته، اینې ته
دواړي شوندي ئې کړې تندي تکي توري
له ګرمی ئې ژبه وچه، ستونے سپین شو
پر بدن ئې د تناکو فصل شین شو

❊ ❊ ❊

چي دا هسي ایشېدونکي لمر ته پروت وُ
دا سید په دغه تکنده غرمه کي
په رګونو کي ئې وینه ایشېدله
تر خرمن لاندي ئې غوښه پخېدله
نو پوه نهٔ وُ چي دا ولي داسي کېږي
دهٔ دې خلکو ته پېښ کړے کوم تاوان دے
چي سزا ئې دغه هومره سخت عذاب دے
څو نږدي ور ته دا رنګه هېڅوک نهٔ وُ

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د دهٔ د خلې دا سوے فریاد واوري
او د دهٔ د دې پوښتني جواب ور کړي
دهٔ ته داسي ښکارېده لکه هر چا چي
دَے هېر کړے وي د تل دپاره دلته
چي ژوندے وي تر هغو به دلې پروت وي
په دا لمر به نې هم سا هم بدن سوځي
خو چي لمر د آسمان منځ ته کله راغے
ګرمي و رسېده خپل آخري حد ته
دغه وخت دهٔ لره راغے یو سپین ږیرے
او دهٔ ډېر په غرېو او درد وېل هغه ته
چي زما په دې رګونو کي چي سوځي
دغه وینه ده د پاک رسول له وینې
او رسول دے د خدای هغه نازولے
چي که لمر دے، که آسمان دے، که دا مځکه
پیدا کړي نې دي تول د دهٔ له رویه
نو چي چرته د دا هسي نازولي
پر اولاد باندي دا رنګه تېرے و شي
پر دا خلکو به د خدای قهر و نهٔ شي؟

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سيد د دې وېنا په اورېدلو
د سپين ږېري ږېره شوه لنده په اوښکو
شو لګيا په ژړغوني آواز دهٔ ته
چي په تا چي نې بېحده خوا بدېږي
هغه خداى زموږ له سيمي مرور دے
دربچې د خپل آسمان نې دي تړلي
نهٔ وربځ راځي، نهٔ سپيني اوبهٔ اوري
وچ تبرېږي په يو بل پسې کلونه
بارانونو ته مو سترګي دي ختلي
څاڅکے نهٔ را لوېږي مځکي ته له پاسه
د سپرلي ورځي او شپې درومي را درومي
مګر چا ليدلے نهٔ دے زرغون بوټے
چينې ورکي شوې، وياليې وچي ولاړي
ورشوګاني په غبار باندي دي ډکي
نهٔ رمه ښکاري، نهٔ چرته ګورم څري
لاس و پښې وهو موږ ټول چي په څهٔ توګه
له دې حاله د وتلو لار پيدا کړو
په دې لړکي دا وخت ټول اولس لګيا دے

[www.kitabton.com] کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په يو بل مېدان کي ژاړي و خپل خداى ته
تهٔ نې دلته په دې هيله نې ترلے
چي ستا وينه پر لوى خداى باندي ده ګرانه
په دا هسي ايشوونکي سرې ګرمۍ کي
چي دا وينه بنه په زور په ايشېدو شي
ستا، د تندي د زغملو وس شي ختم
په اينې، سړې او زړهٔ کي چي دي بل دے
دغه اور تر وروستي حده پوري تېز شي
دا عذاب او دا زاوال ستا د وجود به
د لوى خداى مينه هم راولي په جوش کي
ستا دپاره به آسمان وريځ وريځ کړي
هري خوا ته به خنک غوندي باران شي
ستا له تندي و چي شوندي به لندې کړي
ستا په لمر سوځلي غوښې به سړې کړي
دا وطن به هم له تا سره اوبهٔ شي
ستا له رويه به پر مورږ هم باران وشي

❊ ❊ ❊

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سرونو دوه ځلې

هغه پیر او د هغه مرید چې دواړه
په څهٔ کار پسې ور و رسېدل هلته
نو که ګوري هغه ښار واړه ویجاړ دے
او د دغه ویجاړ ښار په لمرخاتهٔ کې
د وګړو د سرونو ځلے جوړ دے
په دې ځلې کې په ډېر هنر ودلې
دي پوره پنځهٔ ځلوېښت زره سرونه
او دا کار دے د تېمور په امر شوے
تېمور پیر او مرید دواړو ته معلوم وُ
چې په سرکې د خوانۍ وُ ډېر ناداره
یو غیران بهٔ نې لا هم په جیب کې نهٔ وُ
یَوه ورځ نې د خوارۍ په دغه حال کې
وې د تن جامې په بیه خرڅې کړې
او په دا پیسو نې وه بزه اخستې
دا بزه چې په کوم پرې وه تړلې
(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه دا بل سر دهٔ په خپلو گوتو
هغه دم په خپله غاړه کي کړ غوټه
داسي دَے او دا بزه غاړه په غاړه
له يو بل سره ترلي له دا ځايه
شول روان د هغه پير و آستانې ته
چي دا اوس له خپل مريده سره يوځاى
د سرونو دغه خلي ته ولاړ وُ
خان نې و غورځاوه هلته د پير پښو ته
او وَيل نې دا بزه په شكرانه كي
له ما ومنه او ما ته دُعا و كړه
چي لُوى خداى مي باچهي كاندي په برخه
پير چي و كتل د دهٔ دې سپيځلتيا ته
نو له زړهٔ نې ور ته و وَيل چي ځوانه
تا ته گرانه ده خو خداى ته گرانه نهٔ ده
موړ دُعا كوو چي ستا دغه ارمان دي
لُوى خښتن په لړو شپو كي در پوره كړي
مريدانو امين و وايهٔ ورباندي
د تيمور هيله له دې سره شوه زياته

(WWW.KITABTOON.COM) كتابتون پښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بزه پرېښووله دهٔ په آستانه کي
او پخپله په خپل کار پسې روان شو
له دې وروسته د بري شوه ور ته مخه
ورځ په ورځ ئې واک او وس په زیاتېدو شول
لویه سیمه ئې تر تُوره لاندي راغله
تر ببرغ لاندي ئې تلې درنې لښکري
دې لښکرو به نیول یاغي ملکونه
که هر څو د خدای په کار څوک خبر نهٔ دي
دا هر څهٔ چي دي روان په دې جهان کي
د هغه په اړه څوک وېلای نهٔ شي
چي په دې کي د قادر خدای څهٔ حکمت دے
خو سره له دې د پیر د مریدانو
سل په سل کي وُ باور په دې خبره
چي د دُوی پیر په یَوه بزه تېمور ته
دومره لویه باچهي ور لره ور کړه
باچهي چا و تېمور ته وه ور کړې؟
اړتیا نشته چي په دې سرے سر خوږ کړي
په زړهٔ پوري دلته ده دغه خبره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون رولیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې تېمور باچهي غوښته او باچا شو
لور په لور ئې د لښکرو غرومبهار وُ
ښکارېدې ئې په هوا کې هر طرف ته
ځلېدونکې، چلېدونکې تُورې داسې
لکه پاس چې په ورېځو کې برېښنا وي
اورول ئې د سرو وینو بارانونه
هبوادونه په سرو وینو وو لړلي
بدلېدل په کنډوالو باندې ښارونه
جوړېدل د ککریو غټې غلې
تر دې حده چې ور ننووت سبزوار ته
هلته وشو جنګ تر ډېره وخته پورې
وینې توئې شوې، بې شمېره خلک مړهٔ شول
چې ښار ورغے تېمور لره په ګوتو
نو کوم خلک چې ژوندي وو پکې پاته
و هغو ته امر وشو چې لګیا شئ
د خپل ښار د مړو ټول سرونه پرې کړئ
دغو خلکو لره بله لاره نهٔ وه
ټول سرونه ئې د خپلو مړو غوڅ کړل

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا سرونه چي کوم وخت واړه حساب شول
شمېر ئې و رسېد پوره تر نيوي زره
دا بيا و وېشل دُوی واړه په دوو برخو
په دې نيت چي جوړوي به ترې دوه ځلي
نيم ئې واخستل د ښار لمرپرېواتهٔ ته
له دې نيمو ئې د ښار په لمرخاتهٔ کي
دغه لُوی او وړووکي ځلي جوړ کړ
چي دا پير او دا مريد ئې دا وخت دواړه
دغه هسي زرهٔ چوونکي ننداري ته
د بتانو په شان پته ځلهٔ ولاړ وو
او د دواړو دا چُپيا ډېره اوږده شوه
پای مريد دغه درنه چُپيا کړه ماته
دا پوښتنه ئې له خپله پيره و کړه
چي که دا سوداګري زموږ دغسي
له ښهٔ مرغه مخ په وده شي روانه
د تخت نور هوا لرونکي هم پېدا شي
او لهِ موږه د دُنيا په دې بازار کي
په يوه يوه بزه سرونه اخلي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو تبمور ته چي مو ؤ ور لګولے
د هغه نرخ له حسابه که را خرڅ شي
د نړی د انسانانو ټول سرونه
ستا څۀ خيال دے چي په دې توګه به مونږ ته
په حساب څومره بزې په ګوتو را شي؟
د پير زړۀ په دې پوښتنه باندي خوږ شو
مخ ئې کوږ کړ د مريد پر طرف باندي
کړه ئې ژبه د هغه جواب ته سمه
او وَيل ئې چي په دا رنګه سودا کي
چي راځي کومي بزې زمونږ په ګوتو
دا که ډېري وي نو هم دومره به نۀ وي
چي پوره کندک ترې جوړ شي، ته ئې پيايې
لکه شپون هسي ئې غرۀ راغۀ ته بيا يې

* * *

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوډه پېغله

خړ سهار د ښکار په نیت له خپله کوره
شوم پر آس باندي روان زهٔ د ښکار ځای ته
هلته ګرځېدم را ګرځېدم تر ډېره
هیڅ یو شے چرته هم رانغے په مخه
خو ما ښبین مي چرته لري شوه تر سترګو
یوه ګوډه شان هوسۍ په دامانه کي
که څهٔ هم دا را ته نهٔ ښکارېده سمه
چي په روغ وجود دا ګوډه هوسۍ ښکار کړم
خو په تش لاس بېرته تګ مي هم خوښ نهٔ وُ
بس په دا مي هغه وخت بې له څهٔ ځنډه
په هوسۍ پسې را و ګرځاوهٔ آس خپل
دا وه وړاندي او زهٔ وروسته ور پسې شوم
خیال مي دا وُ چي په حال کي ئې د منډې
کړم را پورته د نېزې په خوکه آس ته
مګر دغه کار دا هومره اسان نهٔ وُ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هوسی که څهٔ هم ګوره وه خو ځان نې
د ښکاري له هره واره او ګزاره
په چل ول شو په اسانه خلاصولای
که به ما ور ته هر څو په هنر سمه
کړه د خپلي ګلبدونکي نېزې څوکه
خو چي وار به مي کاوهٔ وربانديي، دا به
هغه وخت بیا پر هغه ځای باندي نهٔ وه
یا به څو قدمه وړاندي وه وتلې
یا به پاته وه یو څو ګامه په وروسته
دغه لوبه مو تر ډېره وه روانه
کله دې خوا به زما پسې غوټې وې
کله ها خوا به زما ور باندي وار وُ
خو هیڅ وار پرې برابر نهٔ شو تر پایه
آخر ما د وجود ځواک سره را غونډ کړ
په دې نیت چي بس وروستې وار باندي وکړم
که دا وار هم خطا لاړ نو بیا به بېرته
شا ته ګرځم او تش لاس به کور ته ځمه
خو د دغه کار په وخت پینه دا و شوه

کـتـابـتـون پـوڼـه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زما د آس پر مخ باندي زور وخوت
وئې نهٔ کړای شول چي ځان بېرته راتېنګ کړي
د شا دوې پښې ئې ور واوښتې له زوره
پر سر باندي او ډېر بد لاندي را پرېووت
په دا حال کي چي په ځان زه پوهېدمه
نو بیا لري وم له آسه غورځېدلے
دغه وخت که څهٔ هم ډېر ومه خوږ شوے
خو هیڅ هډ مي د بدن مات شوے نهٔ وُ
پر خوږمنو وړو پاس مي مغزے روغ وُ
بنه لا داوه چي د آس مي مغزے روغ وُ

✲ ✲ ✲

چي په خاورو خړ را پورته شوم له مځکي
ژر مي و کتل و شا ته او بیا مخته
په لاسونو مي ځان و څاندهٔ له خاورو
آس مي ونیو او ورباندي مي زین سم کړ
پښه مي واړوله بیا پر نیلي باندي
خیال مي دا وُ چي کرم کوده هوسۍ هېره
او په دوه لاسه روان شمه خپل کور ته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو چي و مي کتل مخته نو حېران شوم
چي د خاورو پر سپېرۀ غوندي يو څلي
ده هغه هوسی ولاړه هسکه غاړه
ما ته ګوري په ځير ځير، په غټو غټو
چي د ټول جهان ښايست پکي راغونډ دے
هغه دوې سترګي ئې دا رنګه ښکارېږي
لکه ما ته چي پېغور را کوي وائي
چي دا تۀ خټکه ښکاري و ځان ته وايې
چي له ښکاره په تش لاس بېرته روان شوې
دې پېغور زما پر تن باندي اور بل کړ
په هوسی پسې را و ګرځېدم بېرته
تر تيارۀ ماښامه پوري مي ور باندي
وې هغه رنګه غوټې، هغه وارونه
خو هيڅ وار هم برابر ور باندي نۀ شو
تر هغو چي شين ځنګل مخي ته راغے
ونو ونيول زما مخته لاسونه
او په غبږه کي ځنګلۀ هوسی کړه پټه
ما کتل ور ته چي دۀ هوسی کړه پټه

(WWW.KITABTOON.COM) کـتـابـتـون ټـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي هوسۍ ځنګله په غېږه کي کړه پټه
زما مخته تکه توره شپه شوه پاته
ومه سترې او دا هومره توان مي نهٔ وٌ
چي د دې توري بلا سره په جنګ شم
ځکه شومه د پناه د ځای په لټه
چرته لري مي رڼا شوله تر سترګو
دې رڼا ته چي مي و رساوهٔ ځان خپل
څهٔ کورونه وو چي بل ئې وو اورونه
بس همدغلته ما خپله شپه کړه تېره
سهار ژر شومه لګیا چي پر آس باندي
زین کړم سم او د خپل کور په خوا روان شم
خو چي زهٔ روانېدم، دغه مهال مي
د دې خپلو کوربنو د کور له مخه
یَوه ګوډه غوندي پېغله شوه تر سترګو
دغي پېغلي ته ما دومره پام و نهٔ کړ
پښه مي واړوله بیا پر نیلي باندي
او روان شومه د خپل بورجل پر لوري
چي یو څو قدمه لاړمه په وړاندی
(WWW.KITABTOON.COM) کیتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته شوم دې نندارې ته هک پک پاته
چې د خاورو پر سپېرهٔ غوندې یو څلي
ده هغه پېغله ولاړه هسکه غاړه
ما ته ګورې په ځیر ځیر په غمو غمو
چې د ټول جهان ښایست پکې را غونډ دے
په وېنا د هغو سترګو ئې زهٔ پوه شوم
چې بلنه را کوي د بلې منډې
مګر ما ته خپل زړهٔ و وېل په کلکه
چې د ښکلو غمو سترګو په بلنه
که پښه ګوډه هم وي مهٔ ور سره ځغله
ضروري نهٔ ده چې ستا آس به بل وار هم
تیندک خوري او پر سر باندې به درېږي
ستا مغزے به بیا هم ستا پر ورېو روغ وي
او خبر دا ستا د مړینې به دروغ وي

✽ ✽ ✽

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

نیمه شپه وه او رڼا چرته هم نهٔ وه
په تیارهٔ باندي وې تولي خېمې ډکي
دَے ورو ورو پکي روان ؤ پټ په پټه
یو ځای داسي خېمه هم ور ته ښکاره شوه
چي ترې لاندي څهٔ رڼا معلومېدله
نادر ژر دغي خېمې ته ور نږدې شو
یو سورَے ئې کړ پیدا او له هغه ئې
ور ته و کتل او و ئې لید په سترګو
یو خلمے، چي یوهٔ تت څراغ ته ناست ؤ
په قلم ئې څهٔ لیکل پر کاغذ باندي
له لیکلو چي اوزګار شو نو قلم ئې
لاندي کښېښوو او کاغذ ئې کړ ور پورته
چي کوم څهٔ ئې په خپل لاس ؤ پرې لیکلي
شو لګیا چي هغه و لولي په زوره
خبر نه ؤ چي د باندي ئې څوک اوري

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې توګه شوه نادر ته دا څرګنده
چې لبکلے ئې دے خط و خپلي مور ته
دي په خط کي ئې هغې ته دا لیکلي
چې نادر ته هیڅ دښمن تیښک شوے نهٔ دے
چې د دهٔ په زړهٔ د دهٔ تر بېرغ لاندي
دا ځل هم مورې مېدان و ګټو نو بیا به
د خوښۍ او اوزګارتیا په دغه وخت کي
ما ته هم اجازه و شي چي بیا در شم
ستا د پښو د ښکلولو په نیت کور ته
ته زما وادهٔ ته ډېره ئې لبواله
لور زما د ترهٔ دي ما لره ده غوښتې
د خپل ترهٔ دا لور زما هم د زړهٔ سر ده
زهٔ چي کله را وادهٔ کړمه دا حوره
وي زما په شان به دا هم ستا مزدوره

✽ ✽ ✽

د نادر چي شوې تر غوږ دغه خبرتیا
پر بدن باندي ئې سرې لمبې شوې بلې
په غرومبا لکه زمرے شو ور دننه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځلمي وجود په رپ باندي اخته شو
چي باچا په قهر دا و وېل دهٔ ته
چي وه خپله ورسته مور خو دي په زړهٔ کي
پېغلتوب د ترهٔ د لور دي هم په یاد ؤ
د نادر فرمان دي ؤ مګر هېر کړې
د دې هېري چي به کومه سزا مومې
په دې خط کي هغه هم و لیکهٔ مور ته
ځلمي هم بله و نهٔ کړه او لګیا شو
په وېنا د خپل باچا ئې ژر تر ژره
د مور خط ته دا خبره کړه ور زیاته
چي زموږ لښکر ته ؤ دا وېل شوي
چي هیڅا ته هم د دې اجازه نشته
چي نن شپه دلته یا اور یا څراغ بل کړي
دغه امر ته هر چا وه غاړه ایښې
تنها زهٔ وم چي پروا مي ئې و نهٔ کړه
چي مي تا ته دا یو څو کرښې لیکلې
نو څراغ مي ؤ خپل ځان ته لګولې
دې خبري ته مي و نهٔ کړ هیڅ فکر

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زما د دې څراغ په رڼا باندي
زموږ ځای معلومېدلای شي دښمن ته
او هغه د خوب په حال کي پر موږ باندي
شي کولای سخت يرغل او په دې توګه
سرې کولای شي زموږ په وينو تُوري
خو زموږ باچا ډېر وېښ او سترګوَر دے
هيڅ خطر له هغه پټ پاتېدای نه شي
زما تت غوندي څراغ ئې هم معلوم کړ
په دې نيمه شپه خېمې ته دا دے راغے
دے ولاړ ايستلې تُوره زما مخته
دا وروستی کرښي و تا ته په دې خط کي
د هغه په فرمان زهٔ دا يم ليکمه
چي دا و ليکم نو دَے به سمدلاسه
د خپل تېغ په قهرېدلې تېره څوکه
زما تن توته توته کړي سر تر نوکه
❊ ❊ ❊
چي ځلمي دغه خبري پکي ځای کړې
هغه خط په خپل يوهٔ لاس نادر واخيست

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دا بل لاس نې د دهٔ پر وجود باندي
په خروړې تُوره پېل کړل ګُزارونه
او توته توته نې پرېښوو په خېمه کي
خو په دې نې لا خوا سمه سړه نهٔ شوه
نيت نې وکړ چي د دهٔ د مور تر زړهٔ هم
سمدم و باسي په زهرو ککړ غشے
او د زوی په لاس ليکلے هغه خط نې
د استازي په لاس وا ستاوهٔ هغې ته
هغه شوه په خط تر حد زياته خوشحاله
هغه زوی چي د دې زړهٔ د دې نظر وُ
د هغه د راتګ دې خوږو خبرو
د هغه د وادهٔ دې پستو خبرو
د دې سترګي کړې په نوې رنا ډکي
خو ناخاپه د خط ژبه شوه بدله
وروستی برخه نې وه دومره لړزوونکې
چي کوم چا چي دغه خط اوراوهٔ دې ته
دې ته داسي شوه ښکاره لکه هغه چي
وي لګيا د دې زړهٔ ژوبې په غابښونو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر يو تکے چي د دې خط د لوستونکي
تر خُلهٔ ووت هغه تر دې رسېدهٔ دا سي
لکه سره توته د دې د زُوی د غوښي
چي ور غورځوي يو ښوک او دا پرې ولي
دې ناورين ور ځخه هوښ او عقل يووړل
وه به ناسته بيا پر لويه لاره باندي
او وَيل به نې نادر دے جنګ ته تللے
چي بَرے پر دښمن باندي خاوند ور کړي
هغه وخت به زما زُوی کور ته را پرېږدي
زما زُوی به ښکلې ناوې کور ته را وړي
په دې ناوې به دا کور لکه جنت شي
دا جنت او ټول وطن به په امان وي
د نادر تر رېبدونکي ېرغ لاندي
د دهٔ تېغ به د اولس وي ساتندويه
ښوک به، نهٔ شي ېبلولای مور له زويه

✽ ✽ ✽

(WWW.KITABTOON.COM) کـتـابـتـون ټـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

آخره خاتمه

د هغه کره بل نر ځناور نهٔ وُ
دغه يو ښکلے کبلے ئې وُ ساتلے
د وسی دغه بچے د دهٔ ډېر خوښ وُ
نن چې ووت د جنګ په نيت له خپله کوره
نو همدې کبلې ته وُ لږ پرېشانه
دا په دا چې د دُوی دا. سې عقيده وه
چې سړے چې کله جنګ لره وي تللے
نو تر څو چې بېرته خپل کور ته را نهٔ شي
تر هغو به چا ته دا اجازه نهٔ وي
چې د دهٔ د کور يو نر ځناور مړ کړي
که ئې مړ کړي نو به دغه جنګيالے هم
بيا په تېغ د دښمنانو وژل کېږي
او د دې صفا صفا دغه مطلب وُ
چې که دا کبلے د دهٔ تر راتګ مخکې
څوک د ښو او يا د بدو په نيت مړ کړي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو به دَے هم مري په لاس د دښمنانو

خوري بهٔ تېغ پر سینه پاس د دښمنانو

✽ ✽ ✽

دَے چي جنګ لره روان شو اوس له کوره

نو د دَوی د عقیدې او دین له رویه

د همدې کبلي په سا کي د دهٔ سا وه

دهٔ دا سا د خپلي ښځي په لاس ور کړه

ښځي غوښته دغه ورځ له لویه خدایه

دې خپل زرهٔ وختي وُ بل چا ته ور کړے

تش بدن ئې وُ بندي د دهٔ په لاس کي

اوس وُ وخت چي زړهٔ او تن سره یو ځای کړي

بس د شپې ئې د کبلي پر غاړه باندي

وه تېره چاړهٔ په پټه تېره کړې

او پر غوښو ئې اشنا وُ مېلمه کړے

ناروا یار ئې په غلا وُ مېلمه کړے

✽ ✽ ✽

کبلے ورک شو، بیا د چا په سترګه نهٔ شو

وه مېرمن به ئې د ورځي کور یواځي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د شپې په حال نې خلک خبر نۀ وُ
چا و چا به وي شک هم ور باندې کړے
خو د دې په داسې خلکو پروا نۀ وه
دا اوس وه سترګې په لار و هغه چا ته
چې خبر نې د مېړۀ د مړينې راوړي
او دا خلاصه شي د بل وادۀ دپاره
مګر دا خلاصون نې خداى په برخه نۀ کړ
جنګ چې مات شو او سرتېرې را ستانۀ شول
نو چې دا نې وه د مرګ په هيله ناسته
هغه څوک هم روغ رمټ راغے خپل کور ته
دغه وخت هر طرف زوږ وُ او غوغا وه
چا ماتم کاوۀ د کور سرے نې مړ وُ
څوک وُ خوښ چې جنګيالے نې ژوندے راغے
خو د دوى کور په کورونو کې وُ داسې
چې نۀ زوږ شو پکې پورته او نۀ شور وُ
عجيبه وارخطائي پکې خوره شوه
وه ـ مېرمن نې وېرېدلې وېرېدلې
د مېړۀ نې په خبره سر خلاص نۀ وُ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبلے هم ور ته په کور کي ښکاره نهٔ شو
سم جواب د هيڅ پوښتني ئې و نهٔ موند
پای ئې تُوره پرېږ را و ايسته له تېکي
وارخطا ښځي ته نهٔ وه بله لاره
حال ئې تول و دهٔ ته و وايه له ډاره

* * *

حال چي تول د کور ښځتن ته ور معلوم شو
دې خبري ته حېران شو چي کبلے ئې
وژل شوے دے او دَے بيا هم ژوندے دے
د دا هسي حېرانتيا په دې شېبه کي
ور ته هره عقيده درواغ ښکاره شوه
دين، مذهب او ديني مشر په دا وخت کي
درواغجن وو په نظر کي د دهٔ واړه
او تر تولو د ناورين خبره دا وه
چي د دهٔ پت او غېرت وُ داغي شوي
دغه تاوُ ئې وينه داسي ايشَوله
لکه اور چي ئې په رګ رګ کي بهيږي
د دا هسي جوش په حال کي ئې په تُوره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر د خپلي ښځي ښل کړ له بدنه
د هغې د وینو پورته شوې ځلکي
او دے و ووت چي په خپله تېره تُوره
د ښځايه عقیدو ربنه هم پرې کړي
او د دې ځاى د ديني مشر په وینه
کړي خبره د همېش دپاره سپینه

❊ ❊ ❊

په لتون چي ئې دَے تُوره په لاس و ووت
ديني مشر وُ لا مخکي غورېدلے
او ایستلے ئې وُ ځان د دهٔ له مخه
چي ئې دغه سرے کښې نهٔ ووت په ګوتو
نو په خپل هغه دښمن پسې روان شو
چي په ژوند کي ئې د دهٔ پت او غېرت ته
وُ په بد او په خیرن نظر کتلي
خو هغه بیا د بدی په چل ښه پوه وُ
داسي تُوره ئې په کور کي تل ساتله
چي په زهرو کي به وه ښه ایشېدلې
نن ئې هم په دغه رنګه توره تُوره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پلوشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګ له دهٔ سره تر ډېره پوري و کړ
او آخر ئې په داغه تُوره زخمي کړ
ور نژدې ئې وازي خلُې ته د مرګي کړ

❊ ❊ ❊

اوس چي دَے د مرګي ژامو ته روان وُ
ديني مشر وُ خپل ځان را رسولے
دا وخت سر ته د دهٔ ناست وُ او ويَل ئې
چي زموږ پر عقيده او پر دين باندي
تا ببځايه هسي شک وُ څرګند کړے
ستا کبلے چي ستا تر شا وُ وژل شوے
نو زموږ له عقيدو سره سم ته هم
دا ئې مرې آخر د خپل دښمن له لاسه
دهٔ هم و منله دغه تېروتنه
توبه ګاره شو د تولو خلکو مخته
وُ په دې توبه له حده زيات خوشحاله
او ويَل ئې دا دُنيا مي شوه خرابه
خو هغه دُنيا مي دا ده په امان شوه
چي آخره خاتمه مي پر ايمان شوه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پښتو

❊ ❊ ❊

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعِر

پر مېدان باندي د برخو وېش روان ؤ
یو به بل پسې را تلل ور ته وګړي
پر خپل وار باندي به هریو ور پر مخ شو
ور ښکاره به ئې وښونکي ته کړه تُوره
او هغه به خپله برخه په لاس ور کړه
دهٔ به واخسته او و به ووت له مخه
ژر تر ژره به ئې ځای بل ته ور پرېښوو
په دا حال کي د وښونکي مخته راغے
یو سړے او خپله برخه ئې طلبَ کړه
دهٔ وېَل ور ته چي تُوره دي ده چرته
هغه ژبه ور ښکاره کړله چي دا ده
ماته کړې ما په دې د دښمن ملا ده

✽ ✽ ✽

د وښونکي چي تر غوږ شوه دا خبره
پام ئې تول د دا سړي خوا ته ور واوښت

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ور ته و نې کتل پورته او هم کښته
ښې لستونړې نې خالي ور ته ښکاره شو
حېرت يووړ چې دا لاس نې ولي نشته
خو بيا پوه شو چې همدا هغه سرے دے
چې د جنګ په وخت په مخ مخ کې روان وُ
چلوله نې تبره روښانه تُوره
مور د ډېرو دښمنانو نې کړه بُوره
پاى پر دهٔ هم برابر د چا ګُزار شو
دې ګُزار نې ښے لاس داسې ور قلم کړ
چې له تُورې سره يو ځاى لاندې و لوېد
دے کرياب شو نور نې جنګ کولاى نهٔ شو
په دې لته شو چې ځان و باسي شا ته
چې را و ووت نو د خپل لښکر په پاى کې
خپلو هغو جنګيالو ته مخامخ شو
چې وه دلته يوه چار ور سپارل شوې
هغه دا چې کوم وګړے چې له جنګه
پر شا را شي، لتوي د تېښتې لاره
دُوى دې سر د هغه و وهي په تُوره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چي دَے په نظر ورغے نو واړه
لکه وږي زمري هسي پرې ور مات شول
دا ني غوښت چي ککرۍ د دهٔ قلم کړي
دهٔ بې لاسه وږه کړه ور ته را مخته
او وېَل ني چي ما لاس دے قربان کړے
نور که جنګ کوم په څهٔ به ني کومه
دُوی وېَل ور ته چي کيڼ لاس خو دي روغ دے
په دا کيڼ لاس پر دښمن کوه وارونه
چي کوم وخت دغه هم بېل شي له بدنه
نو بيا خُلهٔ لرې له خُلې څخه کار واخله
ور توکه د دښمنانو پر مخ لاړي
چي دي خلاصي شي د خدای په مخکي غاړي

✲ ✲ ✲

د سرتېرو د وېنا په اورېدلو
دې سري ته خپله خُلهٔ شوله ور ياده
ژر ني و وېَل له ځانه سره داسي
چي په خُلهٔ کي خو يواځي لاړي نهٔ وي
چي سرے به ني توکي پر دښمنانو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دې لاړو سره ژبه هم پرته ده
دغه ژبه په رښتيا هم د کار شے ده
بيا په تېره چي سَرے يو ښهٔ شاعر وي
او خداى دروند او خوږ آواز هم وي ورکړے
بس بيا ژر دغه شاعر هغه بل اور ته
شو ورسم چي د مېدان په يَوهٔ ګوټ کي
پکي اوسېني ځهٔ خلکو تودَولې
دهٔ د خپلي وږې زخم کړ ور مخته
هغو کښېښووه سره اوسپنه ورباندي
لوګے پورته شو او غوښه ئې د زخم
شوه پخه داسي چي وينه ئې شوه بنده
که هر څو به دې د دهٔ خوږ او دردونه
بېخي زيات شول او دَے ډېر زيات په عذاب شو
خو بيا هم بېرته په جنګ باندي ور ګډ شو
او دا ځل ئې کار له تُوري سره نهٔ وُ
ګُزارونه ئې کول په خپله ژبه
چي کتل به دي نو دلته به ولاړ وُ
تا به سترګي لا هم نهٔ وي رپولي

کتابتون پولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهٔ به هلته بیا خپل ځان ؤ رسولے
اوس به ؤ د خپل لښکر پر یَوه څنډه
اوس دستي به نې ؤ بلي ته راغلے
په دې شان به له یَوهٔ ځایه بل ځای ته
د برېښنا په ګام هغه رساوهٔ ځان خپل
او په مست غوندي آواز به نې ویله
د مېړاني او د ننګ داسي سندره
چي د خپل لښکر سرتېري نې تول مست کړل
نوے توان نې په لاسونو کي پېدا شو
خپلو تُورو ته نې دا رنګه زور ورکړ
چي درَبے او خرپَهار نې په خپل کور کي
د دښمن خوندو او مندو اورېدای شو
دغه هسي ګُزارونو ته تینګ نهٔ شول
دښمنانو و کړه تېښته او یا مړهٔ شول

❊ ❊ ❊

د دښمن تر دغه هسي تېښته وروسته
طبیبان د دُوی تر ډېرو شپو لګیا وو
د ټپیانو په دارو او په درملو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دا وروسته را طلب شول تول سرتېري
هغه ځای ته چي ؤ وېش پکي د برخو
دغه وېش د هغه مال ؤ چي په جنګ کي
د ولجې په رنګ ؤ دوی تر لاسه کړے
او د تورو پر سر باندي په دې ځای کي
دا وخت تول په جنګيالیو کي وېشل ؤ
بیا چي کله دغه کار د وېش روان شو
یو په بل پسې را تلل ور ته سرتېري
پر خپل وار باندي به هر یو ور پر مخ شو
ور ښکاره به نې وېشونکي ته کړه توره
او هغه به خپله برخه په لاس ور کړه
پای شاعر ته هم وار ورغے او دے هم
شو ور وړاندي خو پر ځای باندي د توري
وېش کوونکي ته ور وړاندي کړه دهٔ ژبه
او وېل نې چي همدا ده زما توره
ما په دې د روغ لښکر مور کړه ور بوره

❊ ❊ ❊

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لعلونه او سکروټي

چي نې هسک سرونه ځان ته وو ټيټ کړي
چي نې ډېر تاجونه وو په زور راوړي
چي نې شنهٔ زمري ترل په وامهٔ پړي
پای هغه باچا هم و ترله کډه
له جهانه نې کړې پټي خپلي سترګي
يَوه لويه باچهي نې په ميراث کي
تر شا پرېښووه د هغه زُوی دپاره
چي راغلے وُ پر نوې ځواني باندي
په دې سم نهٔ و خبر چي باچا څهٔ وي
په سينه کي نې وي کانړے او که زړهٔ وي

* * *

چي دا ځوان باچا په دې خبره پوه کړي
چي پر مخ باندي به څهٔ کول په کار وي
نو وزير نې ور ته دا قصه کوله
چي يو وخت د شني وياله رونو اوبو کړ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فرعون باچا محل ته ور دننه
یو سندوخ چي پکي پروت نښکلی ماشوم ؤ
باچا پوه نهٔ شو چي دا له کومه راغی
خو د ښځي ئي ډېر خوښ شو او هغي بیا
باچا هم په دې راضي کړ چي دا لوی کړي
زوی ئي نهٔ دی خو په شان به ئي د زوی کړي

* * *

وزیر زیاته کړه چي دا هلک او بو ته
خپلي مور ؤ له دې ویری غورځولی
چي فرعون باچا ته خپلو نجومیانو
وو ویلي چي ډېر ژر به ستا په ښار کي
یو هلک په اسرائیلو کي پیدا شي
دا هلک به آخر ستا تر سر تېرېږي
دې خبري فرعون و وېراوهٔ دومره
چي ئي و کمارل خپل سري و دې ته
چي هر ځای چي د یعقوب په اولاده کي
هلک زېږي هغه وژني بې له ځنډه
داسي ډېر هلکان و تېغ ته مخامخ شول

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هلک به هم حساب دا وخت په مړهٔ وای
غورځولے که ني مور اوبو ته نهٔ وای

* * *

هغه څوان باچا وُ غوږ ور ته نيولے
وزير بوتله قصه نوره مخ په وړاندي
او ويل ني چي فرعون په ناز او مينه
يوه ورځ دغه هلک په غېږ کي واخست
او هلک په دغه وخت کي خپل لاسونه
په غوته کړل ور اوږدهٔ د دهٔ و مخ ته
او راتينګ ني کړ د ږيري تر وېښتانو
دې خبري باچا وَ وېراوهٔ دومره
چي ويَل ني دا هلک هغه هلک دے
چي و ما ته نجوميانو وُ ښوولے
دا که پاته شو ژوندے نو ما به وژني
زهٔ ني سر کوتم او خان تري خلاصومه
خو راني ور ته ويَل دا يو ماشوم دے
ماشومان خو بس همدغه رنګه کاندي
هغوی غورځوي را غورځوي لاسونه

کـتـابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي هر څهٔ په لاس ور ځي هغه را نيسي
سمه نهٔ ده چي سړے ئې په دا نيسي

✿ ✿ ✿

هغه ځوان باچا وُ غوږ ور ته نيولے
د وزير قصه ئې اورېده په غور
چي وئل ئې: د راني په دې خبرو
د فرعون په درزا شوے زړګے نهٔ شو
د پښوا په شاني ببرته پر کراره
هغه غوښت چي ازمېښت پخپله و کړي
د ماشوم مخته ئې کښېښوول دوه تاله
په يَوهٔ تال کي پراتهٔ تک سرهٔ غمي وو
او دا بل ډک وُ د اور له سرو سکروټو
ماشوم تک سرهٔ غمي پرېښوول او لاس ئې
د سکروټو تال ته وا چاوهٔ په بيړه
په موټهٔ کي ئې سکروټه کړه را پورته
په يَوهٔ آن کي ئې خُلې ته کړه دننه
چي ئې و داغله داسي خپله ژبه
نرۍ ګوتي ئې د لاس کړلې تناکي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو فرعون باچا هم شو ور ته خوشحاله
دا خبره نې شوه سمه زړه ته تېره
چې د هر ماشوم په رنګه دا هلک هم
هسې غورځوي را غورځوي لاسونه
چې هر څۀ په لاس ور ځي هغه را نیسي
سمه نه ده چې سرے نې په دا نیسي

❊ ❊ ❊

ځوان باچا نې ؤ وېنا ته غوږ نیولے
او وزیر ور ته ګویا ؤ په دې توګه
چې فرعون باچا چې کوم آزمېښت ر کړ
هغه و نۀ نیو هیڅ خای د دۀ دپاره
کوم هلک چې دۀ ژوندے په کور کې پرېښوو
هغه لوی شو او هم دۀ ته موسیٰ جوړ شو
د دۀ خلۀ نې پاې په ختو کړه ور ډکه
او لاهو نې په ځپو د شنۀ درياب کړ
مګر نورو باچهانو له دې پېښې
دا چل زده کړ چې موسیٰ څنګه معلوم کړي
نو چې ته هم اوس له خېره خداى باچا کړې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ به هم و وینې ژر داسي وګړي
چي ستا ږیري ته در اچوي لاسونه
داسي خلک له تا هم آزمویل غواړي
په لعلونو او د اور په سرو سکروټو
خوک چي و نهٔ کړي لعلونو ته کتنه
لاس سکروټو ته ور واچوي په خوښه
او عذاب کاندي قبول نو په دې پوه شه
چي بل نهٔ دے بس همدغه ستا موسی دے
تر دې وراندي چي د دهٔ وار شي له مخه
او تا ستا د وینې سین ته ور غوځار کړي
تهٔ ئې و وهه سر. ځان ور خنې خلاص کړه
مګر چرته که په دې خبره پوه شوې
چي لعلونه قبلوي او سرهٔ زر اخلي
بیا نو دې ته ارتیا نشته چي آواز ئې
د تېرې تورې په زور باندې ور بند کړې
وازه خلهٔ ور دکوه په سرو لعلونو
دواړې شوندې ور ګنډه په تار د زرو
تورد نهٔ غواړي دا کار دے کار د زرو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر مځکه پروت زړګے

سپيني تُوري وې په سرو وينو لړلي

او پسې وې د وګړو په سرونو

د دې تولو تُورو شا ته يو يو لاس وُ

دغه تول لاسونه وو د هغو خلکو

چي نادر ترې خپل لښکر وُ تيار کړے

او په زور د دغه هسي لُوی لښکر ني

د ډيلي ښار په اسانه وُ نيولے

د ډيلي ښار هسي عام غوندي ښار نهٔ وُ

دا د تول هندوستان زړهٔ وُ او دا زړهٔ نن

تبرهٔ تيغ ته مخامخ وُ په دې توګه

چي نادر خپل دې خروري شان لښکر ته

امر کړے وُ چي خور شي په دا ښار کي

په وژنه او لوټنه کړي لاس پوري

له زړسويه په هيڅ حال کي کار وا نهٔ خلي

د ښاريانو په سرونو و کړي لوبي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه خلک تول په منډو باندي سر ؤ
پر وربو ئې خپل سرونه وو اخستي
ځغلول ئې کله دلته کله هلته
لښکريان تُوره په لاس ور پسې ځغاستل
يو به ورغے له دې اړخه ورباندي
بل به راغے پرې له هاغي خوا په منډه
د بنار خلک وو د تُورو په ګرداب کي
پر چا باندي به له وړاندي ګُزار و شو
د چا سر به لاړ د ځتي له طرفه
په سرو وينو شوې کوځې او لاري ډکي
لور په لور پراته وو مړي مړي مړي
ديوالونه په سرو وينو وو لړلي
د سېلاب په رنګه وېره بهېدله
وو اخستي ئې له ځانه سره خلک
هر وګړے ؤ د ځان بدي اخستے
ياد ئې نهٔ ؤ هيڅ شے هم له ځانه پرته
خو د دغي ځان ځاني په وخت هم دلته
يوه مور دا رنګه وه چي ځان ئې هېر ؤ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه د خپل ماشوم زوی غم په مخه کړې
دا ماشوم نې وُ په خوا پورې نیولے
تله په منډه کله وروسته کله وړاندې
تېرو تورو خلې په خلکو لګولې
خو تر اوسه پورې دې یا د دې زوی ته
د هیڅ تورې خوکه نهٔ وه رسېدلې
په دې حال کې غوغا زیاته شوه. زور ډېر شو
دغه مور چې وه پر مخ پکې روانه
هغه خلک ټول پر شا داسې راغبرګ شول
لکه مخته چې نې لویه پوله ور شي
او اوبهٔ بېرته پر شا باندې را ډب کړي
دغه پوله، دا چې خلک نې را تم کړل
دا پخپله وُ نادر چې په دا وخت کې
لکه قهر د خدای هلته را څرګند شو
په سرو وینو سره نېزه نې وه په لاس کې
د ګرداب رنګه نې خلهٔ وه په خګ ډکه
بې زړسویه لښکریان ور سره ملهٔ وو
لړزوونکې غوندې چیغې نې وهلې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

را ایسته به ئې نېزه له یوهٔ تنه
په وجود به ئې د بل کس ښخوله
هر طرف چینې د وینو خوټکېدلې
د دې مور چې باندې و لګېدې سترګې
په لیدو ئې دومره زیاته وارخطا شوه
چې ماشوم ئې له لاسونو داسې ولوېد
لکه زړهٔ چې ئې دا وخت د نادر مخته
له کوګله وي پر مځکه را لوېدلے
دا پر مځکه پروت زړګے چې نادر ولید
د نېزې څوکه ئې کړله پکې ښخه
کړ ور پورته ئې د مور غېږې ته داسې
لکه دے چې دا لوېدلے زړګے بېرته
په کوګل کې د هغې اېښوول غواړي
دا ئې و کړل او په قهر مخته تېر شو
دا ماشوم، دغه زړګے د دې ښوزلې
دا د دې په غېږ کې دا رنګه شو پاته
لکه چرته چې وېشتلے مرغهٔ رپې
دې د درد په دغه حال کې وېل خدای ته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي که تهٔ رښتيا خوب نهٔ لرې او وينښ نې
نادر وينې نو بيا ولې داسي چپ ئې؟
خو جواب د دې پوښتني ئې وا نهٔ وريد
او په دې خبره هيڅ خبره نه شوه
چي وينښ خدای ده په راتلونکې زمانه کي
د عبرت يوه دا رنگه ورځ هم ابنې
چي د دې زوی چي ئې وُ په تېغ پيلے
شي هغه نادر پر خپل زوی بد گمانه
او په جبر د هغه له ځوانه مخه
سترگي و باسي د تېغ په تېره څوکه
چي پرې اوښکي لا هم نهٔ وې څڅېدلي
پر هغه گرېوان ئې ويني شي رواني
جابر پلار چي د زوی دې وينو ته خير شي
زړهٔ ئې و کړي سوي څړيکي او دے پوهـ شي
چي خنجر ئې په خپل زړهٔ کي دے وهلے
چي ايستې به ئې د نورو خلکو سترگي
نو رښا د دهٔ د کسو زيا تېدله
خو د زوی په وار ئې ديد د دوارو سترگو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي تت شي چي په خپل او په پردي کي
زياتي فرق کول د دهٔ دپاره گران شي
شي پر خپلو خلکو باندي بد گُمانه
چي وهلې نې د دهٔ دپاره تُوري
دغه هسي ډېر لاسونه چي قلم کړي
نو خپل خلک بيا له دهٔ واړه په ډار وي
او دَے هم له هغو وېري وي اخستے
مخ د هغو تُورو واوړي د دهٔ خوا ته
چي په زور نې دهٔ نيول ياغي ملکونه
يَود شپه له دغو تُورو يَوه تُوره
د دهٔ خلک کړي د دهٔ په تن کي ښخه
خپل ورارهٔ نې ور ته ناخي، ور ته خاندي
چي د دهٔ پرېکړے سر شي ور ته وړاندي

* * *

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوومه ګُنبده

د باچا مخته دا وخت وې شپږ ګُنبدې
په دې شپږو کې پنځهٔ وې یو مخ بندې
لار له هيڅ يَوهٔ طرفه ور ته نهٔ وه
خو شپږمې ته سَرے ننوتَے شو
دې لرله يَوه لار او له دې لارې
اوس باچا کرار شو ور دننه
دا چې دَے شو ور دننه، دا ګُنبده
وه د دهٔ د باچهی پوره همزولې
وُ تاداو نې هغه ورځ اېښوول شوے
چې د خپل پلار پر ځای دَے وُ باچا شوے
زور وُ تللے او خلمے وُ باچا شوے

✲ ✲ ✲

چې د پلار پرځای خلمے وُ باچا شوے
نو هغه لره د تول اولس له پېغلو
وې-به چاڼ پنځهٔ رانې را ايستل شوي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د دهٔ په ویړ او لوی غوندی محل کې
د دې هري رانۍ ځان لره خپل ځای وُ
همداغه رنګه د هري رانۍ وار وُ
پر خپل وار به نې خلمے باچا مبلمه وُ
په پنځهٔ شپې کې به هري یوې یو ځل
تېروله شپه د خپل ځښتن په غېږ کې
تر پنځو کلو به دا تړون روان وُ
له دا پس به چاڼ شوې نوري پنځهٔ پېغلې
ځلبدونکي لکه ستوري پنځهٔ پېغلي

✲ ✲ ✲

چي د پلار پر ځای خلمے وُ باچا شوے
او هغه لره د تول اولس له پېغلو
وې په چاڼ پنځهٔ رانۍ را ایستل شوي
دغه وخت نو هر چا دا رنګه ګڼله
لکه ګرځ چي د زرتیا وي لري شوے
پر هر شي باندي وي بیا ځواني راغلې
تر پخوا هر ژوندے سرے زیات ژوندے وي
دا په دا چي د دې خلکو عقیده وه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په دې جهان کې ژوند په خپل هر رنګ کې
د باچا له زوره زور او قوت اخلي
چې باچا په بدن روغ، په وجود ځوان وي
زور ئې ډېر وي هم په متو هم په ملا کې
د پنځو ښځو اړتیا پوره کوے شي
او لګیا وي همېشه پوره کوي ئې
بیا نو مځکه زیاتې وچه نهٔ پاتېږي
برالبه کېږي په بیا بیا او ځنې زېږي
تاندې ونې، زرغونه وابنهٔ او بوټې
که مرغان وي په هوا کې، که ځاروي وي
یا د مځکې پر مخ نور نور ښناور وي
د باچا د ملا د زور له برکته
ښمبر د تولو ورځ په ورځ وي مخ په وده
د انسان مټ او مروند له زوره ډک وي
هر ماشوم چې راځي دلته دې نړۍ ته
هم خواکمن وي په بدن هم جوړ او روغ وي
مګر کوم وخت چې باچا د ډېرې خاورې
شي ناروغه یا ئې مخه شي زړتیا ته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وجود توان نې ورو ورو په کمېدو شي
نهٔ نې غړي د بدن وي هغه رنګه
نهٔ نې وي هغسي زور په ملا کې پاته
ور سره نو په وطن کې هم ډېر زغرده
د زوال نخښې ښکاري شي هر لور ته
لاندي درومي، هيڅ شے نهٔ ځي مخ په پورته

❀ ❀ ❀

چې د پلار پر ځاى خلمے ؤ باچا شوے
او له زوره نې تر ډېره وخته پوري
په وطن کې هر شي زور او قوت اخست
خو آخر دغه باچا هم يو انسان ؤ
او انسان پر يَوهٔ حال پاتېداى نهٔ شي
د ځوانى ډېوه د دهٔ هم شوه پاى ته
هغه زور نې پاته نهٔ ؤ اوس په ملا کې
چې اړتيا د پنځو ښځو ور پوره کړي
چې په دغه کمزورى نې رانى پوه شوې
نو له دود او له رواجه سره سم نې
پټ په پټه سرداران ياندې خبر کړل

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه کار اوس سردارانو ته شو پاته
چي ژر و ژغوري وطن له دې زواله
او هغو هم يَوه ورځ د خوب په حال کي
پر باچا باندي يو سپين ښادر هوار کړ
چي را ویښ شو او دا سپين ښادر ئې وليد
باچا پوه شو چي بس قام قرباني غواړي
او د دغي قرباني لاره وه تللې
پر طرف باندي د هغو شنو ګُنبدو
چي پنځۀ ئې وې يو مخ بندي ولاړي
لار له هيڅ يَوۀ طرفه ور ته نۀ وه
خو شپږمي ته سرے ننوتے شو
يَوه لاره ور ته وه اوۀ له دې لاري
باچا شو دغي ګُنبدي ته دننه
په ګُنبده کي وه ښکلې پېغله ناسته
د هغې پر څنګانۀ ئې خپل سر کښېښوو
او د تل دپاره د ګُنبدي
سردارانو کړله کلکه پسي بنده
د خپل پلار او هم د خپلو نيکۀ ګانو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شان دَے هم ژوندے و سپارل شو مرګ ته
او اولس ئې ځلمي زُوی ته پر سر باندي
تاج ور کښېښوو او پنځهٔ ښکلي رانۍ ئې
د اولس له پېغلو کړې ور لره غوره
خوشحالي شوه او هر چا داسي ګڼله
لکه ګرځ چي د زړتیا وي لري شوے
پر هر شي باندي وې بیا ځواني راغلې
تر پخوا هر ژوندے سرے زیات ژوندے وي
جشن جوړ وُ، لوی و کم په ګډا سر وُ
په دا شور، په دا غوغا او په دا زوږ کي
شپږ ګُنبدي یو طرف ته وې ولاړي
دغه شپږ ګُنبدي شپږ واړه وې بندي
لار له هیخ یَوهٔ طرفه ور ته نهٔ وه
او اوومه ئې په خوا کي جوړېدله
دې اوومي ته ئې لاره وه پرې ایښې
دا ئې هم د چا دپاره وه پرې ایښې

* * *

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جنت اوبهٔ

شاځلمیو چلولې خپلې تُوري
له دښمنه سره جنګ د دُوی روان ؤ
پاکو پېغلو وې اوبهٔ پسې اخستې
اوبَول به ئې زخمیان تر خپله وسه
په دا پېغلو کې زهٔ هم وم یَوه پېغله
او له دُوی سره په دغه کار وم بوخته
چې آواز یَوهٔ زخمي را پسې وکړ
هغه غوښتلې اوبهٔ، زهٔ شوم ور غبرګه
په چاګله کې مې وې څهٔ اوبهٔ پاته
دا اوبهٔ مې دغه تږي لره ور وړې
او چاګله مې ور پورته کړله خُلې ته
دهٔ لا خپلې وچې شونډې اېښې نهٔ وې
د چاګلې پر خُله باندې چې تر غوږ ئې
شو آواز د یَوهٔ بل زخمي ملګري
هغهٔ هم غوښتې اوبهٔ، ستونے ئې وچ ؤ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهٔ، ژر شوندي له چاګلي کړلې پورته
او ويَل ئې چي تهٔ ما دغسي پرېږده
دغه بل زخمي تر ما هم ترږے ښکاري
ستا اوبهٔ دي ښخي لږي، تهٔ دا ور وړه
د دې تږي او خوږمن وروړ کار ور و کړه
ما هم و منله ژر دغه خبره
دَے مي پرېښوو پر خپل ځاى باندي دغسي
او اوبهٔ مي دويم تږي لره ور وړې
مګر هلته هم داغه رنګه چل و شو
دا خبره بس همداسي اورېدېدله
کوم زخمي ته چي به ما اوبهٔ کړې وړاندي
هغه وخت به د بل تږي آواز راغے
دا چي ما به وې اوبهٔ ور ته نيولي
دې به و ويَل تهٔ ما دغسي پرېږده
دغه بل ورور تر ما زيات ترږے ښکارېږي
دا اوبهٔ ور وړه هغه باندي اوبهٔ کړه
په دې توګه به يوهٔ زخمي له ځانه
زهٔ لېږلمه د بل زخمي و خوا ته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې رنګه به اوبهٔ په لاس زهٔ تلمه
له يَوهٔ تړيه د بل تړي طرف ته
تر دې حده چي اووم سړي ته راغلم
خو د دې سړي تر وچو شونډو پوري
لا ما څاڅکے اوبهٔ نهٔ وې رسولي
چي د شا له خوا يو چا زما له لاسه
د اوبو چاګله و ايسته په زوره
ما چي څه رنګه ور واړولې سترګې
نو په وړاندې مې ولاړ يو ښکلے ځوان وُ
خداى ور کړې وه پياوړې دنګه ونه
شنهٔ زمرې نې ډاروﻻى شول په سترګو
د مېړاني نښانې ئې ښکارېدلې
له تنديه، له کړو وړو، له مړوندونو
چي ئې سارے چرته ما ليدلے نهٔ وُ
پر دا هسې يوهٔ آس باندې دَے سپور وُ
په ښي لاس کې ئې وه تکه سپينه تُوره
په کينڼ لاس ئې کړه چاګله پر سر پورته
په چاګله کې چي هر څومره اوبهٔ وې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پېژندنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په يَوه ايندهٔ ني تېرې کړې تر ستونې
کړه چاګله ني را تسه بېرته ما ته
د اوبو پکې يو غرپ هم نهٔ وُ پاته

❊ ❊ ❊

چې چاګله بېرته راغله زما مخته
ما په ځير ځير ور ته و کتل او بيا مې
مخ را واړاوهٔ چټک هغه زخمې ته
چې له تنه ني سرې وينې وې روانې
او څهره ني تکه زېړه وه آوښتې
پر وجود ني تېرېدې څپې د خوږو
په سينه کې ني سور اور له تندې بل وُ
په ارمان ني د اوبو رېبدې شونډې
زما زړهٔ دې نندارې په اور کباب کړ
او په قهر مې ور واړولې سترګې
يو ځل بيا هغه پياورې شا ځلمې ته
چې په زور ني وې اوبهٔ له ما اخستې
او هغه هم خپلې سترګې برابرې
کړې زما پر سترګو باندې او وِيَل ني

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي و ما ته داسي مهٔ ګوره په کرکه
دا زخمي چي پروت دے ستا د سترګو مخته
تر دهٔ زهٔ د دې اوبو وم زيات حقداره
کشولمه د مرګ و خلې ته تندي
دغه تنده مي وه داسي په سينه کي
لکه غشے د دښمن چي پکي ښخ وي
دغه غشے اوس زما له سينې و ووت
زياتي روغ يم پر وجود مي زخم نشته
ګډېدلاى شمه ببرته د جنګ اور ته
او کېداى شي چي په زور د خپلي تُوري
د دا خپلو جنګياليو خوا درنه کړم
خو دا کوم زخمي چي ستا و مخته پروت دے
له زخمونو ئې بهيږي تودېويني
دے خو هسي هم وتلے دے له کاره
پر وجود ئې غرونه غرونه خوږ پراتهٔ دي
په دې خوږو که د لږ ساعت دپاره
شي خواري د دغه تندي هم ور ګډه
دے دي دغه خواري و زغمي په نره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو شبې وروسته چې سا شي تر دۀ تېره
بل جهان ته د دنیا تر پُوله واوړي
د جنت اوبۀ به حوري ور ته راوړي

✲ ✲ ✲

ما چې واورېدې د ځوان دغه خبري
شوم غوړ غوړ ور ته او هر څۀ را نه هېر شول
تر هغو چې یو ځل بیا دۀ و خپل آس ته
پونده ور کړه او ور ګډ شو د جنګ اور ته
چې ور ګډ شو نو زۀ بېرته شوم را وینه
د رنو سترګو له دغه درانۀ خوبه
او چاګله مي په ورو ورو کړه را پورته
دواړي شونډي مي په مینه ور نزدې کړې
د چاګلي هغه خلُۀ مي په ناز بنکل کړه
چې وې شونډي بنکلي ځوان ور باندي ایښي
خومره خوږ وُ خدایه دغه خوب د وینبي

✲ ✲ ✲

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه مړي

قبر یو تیارېدهٔ او مړي دوه وو
مړي دوه وو او په وینو دواړه سرهٔ وو
دا یَوهٔ ته کُتل خلکو لږ په کرکه
د دا بل نې درناوَے کاوهٔ او تولو
دا ویَل په درناوي دا سَړے ارزي
دَے په نره په دښمن پسې ؤ تللے
ککری به نې ترې کور ته وای را وړې
که تګي ور سره خپلو نهٔ وای کړې

* * *

دا سړے، دا چې کېده نې اوس ستاینه
دهٔ یو خو ورځې له مخه وه را وړې
هغه ناوې چې د دهٔ د زړهٔ توته وه
خو د زړهٔ له دې توټې سره دَے دلته
دا مهال پاته کېدای نهٔ شو تر ډېره
ؤروان په خپل دښمن پسې له کوره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ني سر له خپله ځانه سره راوړي
خو تر تـګ وړاندي يو دود پوره کول ؤ
دود ؤ دا چي د دې خلکو عقيده وه
چي سړے چي د دښمن پر طرف باندي
په دې نيت وزي چي جنګ ور سره وکړي
نو کوم غشي چي ني وي پسې اخستي
په هغو کي دي يو بنۀ غشے کړي غوره
او په کور کي دي د دغه غشي څوکه
د يو چا د تن په غوبنه کي کړي بنخه
د دې زخم د ذارو درملو کار دي
د خپل کور نورو وګړو ته ور پرېږدي
دَے دي واخلي په دښمن پسې دا غشے
او دا غشے، دا چي خوند ني دے کتلے
د انسان د تن د سرې او خوږې غوبني
دا چي کله پر دښمن باندي ور خلاص شي
د هغه غوبني ته سم رسوي ځان خپل
کېداى نۀ شي چي خطا کاندي نښان خپل

❁ ❁ ❁

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ډولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي تر تـک وراندي دا دود پوره کول وُ
نو په دا دې سرې غوښت چي ژر تر ژره
په خپل کور کي د خپل غشي شوکه سره کړي
د يو چا د تن په سره او خوږه وينه
خو دې کار ته چا ځان نۀ شو تينګولای
پای د دهٔ ښايسته ناوې دهٔ ته راغله
او وَيل ني ستا دښمن غواړم چي ورک شي
د دا کار دپاره يم دې ته تياره
چي دا غشے دي زما په زړهٔ کي ښخ کړې
د زړګي په وينه ژبه ور خوږه کړې
چي يو ځل ني د دې ويني خوند تر خلهٔ شي
له دا پس چي ني پر چا باندي ور خلاص کړې
دَے به زړهٔ ته د هغه رسوي ځان خپل
کېدای نۀ شي چي خطا کاندي نښان خپل

✻ ✻ ✻

چي ني واورېده د ناوي دا خبره
دا سرے بې اندازې زيات شو خوشحاله
په زړګي خو ني و نۀ لارهٔ هيڅ کار هم

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون هوليه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ورانهٔ نې د هغې غشے ور ښخ کړ
د دې غشي چې په وینو خلهٔ خوره شوه
هله دهٔ له خپله ځانه سره واخست
ژر د خپل دښمن په ښکار پسې روان شو
د مېړاني په لوی کار پسې روان شو
چې د دهٔ د زړهٔ توته وه هغه ناوې
د ورانهٔ له دغه زخمه سره دلته
تر شا پاته شوه په کور او په کالهٔ کې
د دې کور، د دې کالهٔ او د دې سیمې
خلک وو په دې باور چې په امان وي
جنګیالے د جنګ په وخت تر هغو پوري
چې ئې ښځه وفاداره وي په کور کې
کوم سړے چې په دښمن پسې وي تللے
خپله ښځه ئې په کور کې وي پرې ایښې
که دا ښځه دغه وخت خیانت و کړي
د پردي سړي لاس پرېږدي و خپل ځان ته
نو مېړهٔ به ئې ارومرو په جنګ کې
وژل کیږي د دښمن په ګزارونو
(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوتل کېږي به نې تن په ګزارونو

❊ ❊ ❊

دا سرے چې د دښمن په ښکار روان وُ
نو تر شا ور پسې پاته وه په کور کې
فرشتې غوندې سپېځلې پاکه ښځه
او هم دغسې یو غشے ور سره وُ
چې په څوکه کې نې مرګ د دښمن پروت وُ
د دا هسې ښکمرغۍ په مهال دهٔ ته
په څرګنده توګه هیڅ خطر هم نهٔ وُ
مګر کله چې دښمن ته مخامخ شو
هغه وخت ئې نهٔ دا خپل غشے په کار شو
نهٔ نې ورغله په ښه وفا د ښځې
د دښمن له لاسه ژر په وینو رنګ شو
دغه جنګ د دهٔ د ژوند آخري جنګ شو

❊ ❊ ❊

چې دا جنګ د دې سړي آخري جنګ شو
او د دهٔ مړے نې سور په وینو راوړ
نو دا چیغه شوه له هرې خوا را پورته

کـتـابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د دهٔ بنايسته ناوې بېوفا ده
دَے چي کله په دښمن پسې وُ تللے
هغې ځان ته د بل چا لاس دے پرې ابښے
ځکه سر دغه غريب و خوږ په جنګ کي
د داهسي کار سزا په کانو مرګ ده
خو تر داسي مرګ نې وړاندي دا حق هم شته
چي وروستے ارمان نې موږ سم ور پوره کړو
او د دې وروستے ارمان بل څهٔ کېداى شو
بې له دې چي په کوتلي سر دا کله
د ړندو او د کنو له دنيا درومي
نو شي کوزه له خاوند سره ملګرې
يوهٔ قبر ته او کور د دواړو يو شي
دا سبب وُ چي کوم وخت په درنو کانو
خلکو و وژله دا مظلومه ښځه
د دې مړے نې هم هغه ځاى ته راوړ
چي وُ پروت پکي د دې د څښتن مړے
اوس نې دلته لُوى و کم په ننداره وو
قبر يو تيارېدهٔ او مړي دوه وو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاروَے

را روان ؤ لاروَے له لري ځايه
را پرېږ کړې نې وه ډېره لويه لاره
د دا کوم مزل په ګرځ چي نې مخ پټ ؤ
دا د دهٔ لومړے مزل نهٔ ؤ په ژوند کي
نور هم ډېر ؤ ګرځېدلے په جهان کي
وې تر مخ نې تېري شوي ډېري پېښي
خو دا رنګ حېرانوونکې بله پېښه
چرته هم په مخه نهٔ وه ورغلې
لکه دا وخت چي نې ؤ د سترګو مخته
پروت د شنو او د سپېرو کانو په منځ کي
يو باچا په خپلو وينو کي بېهوښه
خادمان نې شا و خوا ور ته ولاړ وو
کتل تولو په مړو سترګو و يو بل ته
يو هم دې ته تيار نهٔ ؤ چي له ځکي
دغه خپل خوږمن باچا کانډي را پورته

(WWW.KITABTOON.COM) كـتـابـتـون ټـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تمام اولس بابا ګاندي را پورته

❋ ❋ ❋

لاروَے ؤ را روان له لري ځایه
خپل مزل ئې واهۀ ورو ورو مخ په وړاندي
چي ئې دغه نندارہ مخي ته راغله
دلته و کتل دۀ هر شي ته په غور
په یَوه خبره باندي خو سم پوه شو
چي باچا پر دې غریځه لاره باندي
د آسونو ګاډی وه روانه کړې
ګاډی ده ګوره چي څۀ رنګه اوښتې
دَے ئې دے پر مځکه باندي غورځولے
خو په دې باندي ئې هیڅ هم سر خلاص نۀ شو
چي دا دومره خادمان ور ته ولاړ دي
دې خبري ته دُوی ولي تیار نۀ دي
چي ور و دانګي د خپل بادار کومک ته
کړی په غېږ کي ئې را پورته ژر تر ژره
بیا ئې و رسوي کور ته ژر تر ژره

❋ ❋ ❋

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاروَے وُ را روان له لري ځايه
خبر نهٔ وُ چي د دې خلکو په فکر
باچا داسي مبارک او پاک سړے وي
چي تر دهٔ پوري دا نور وګړي واړه
ډېر خيرن او ډېر مترڼ ګنلي کېږي
چي تر خو پوري د دهٔ خپل امر نهٔ وي
تر هغو هيڅوک هم دا کولای نهٔ شي
چي نې پاک او مبارک تن ته لاس ور وړي
که نې ور وړي نو دا وي داسي يو جرم
چي سزا ئې د قانون له رويه مرګ ده
هغه څوک به وژل کېږي په هر حال کي
چي نې ګوتي له باچا سره وي نښتي
که و نهٔ وژل شي ځان په څهٔ چل خلاص کړي
نو د دې سړي سزا به تول اولس ته
ور کوي د آسمانونو باچا داسي
چي راځي به يو ډېر لوی عذاب وربانديي
وي به تول بيا د بلا تر ګزار لاندي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاروې وُ را روان له لري ځايه
په ليدو ئې د دا هسي خادمانو
دواړي ستركي شوې په اور د قهر ډكي
خو په خُلهٔ ئې هيڅ هم و نهٔ ويَل چا ته
چي توبنه ئې وه په شا پوري تړلې
له هغې ئې د اوبو پتک را واخست
نور ئې واړه شيان كښېښوول پر مځكه
او په بيړه د باچا خوا ته ور تېر شو
په ډاډه زړهٔ د هغه و سر ته كښېنوست
دغه وخت چي ئې د دوو ستركو په وړاندي
په سرو وينو رنګ دا كومه ننداره وه
دا د دهٔ د ژوند لومړی ننداره نهٔ وه
دهٔ دا رنګه نور هم ډېر ځهٔ وو ليدلي
ځكه اوس د دغه خپل پتک په مرسته
په لږ وخت کي په خپل كار كي بريالے شو
په كوښښ د دهٔ باچا په هوښ كي راغے
د دې لُوی اولس بابا په هوښ كي راغے

(WWW.KITABTOON.COM) كتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاروے له لري ځايه ؤ راغلے
په کومک ئې اوس باچا په هوښ کي راغے
باچا و کتل يَوې او بلي خوا ته
چي ورو ورو ور ته خبره شوه څرګنده
نو ئې وکړ خادمانو ته دا امر
چي ما و رسوئ ژر خپلي مانۍ ته
اجازه چي خادمانو وته و شوه
هغه وخت نو لاروَے دې ته حېران ؤ
چي دا خلک خو تر اوسه تيار نهٔ وو
چي باچا له سپېرو خاورو کړي را پورته
مګر اوس ورباندي دا رنګه کړېږي
لکه تول چي پتنګان د دې څراغ وي
وس کوي چي ژر ئې يوسي خپل محل ته
بيائې بوت لاروَے هم ور سره هلته

* * *

لاروَے له لري ځايه ؤ راغلے
اوس مبلمه ؤ د باچا په لُوی محل کي
چي زخمونه د باچا د بدن جوړ شول

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو پر دې خبره باندي غور و شو
چي کوم چا چي د باچا بې اجازته
د هغه وجود ته خپل لاس دے ور وړے
دا مهال په کار ده څهٔ ور سره و شي؟
د قانون له رویه وه خبره سپینه
بله هیڅ چاره نې نهٔ وه بې وژلو
چي باچا نې وُ د مرګ له خلې ژغورلے
د مرګ خلې ته اوس هغه پوري وهل وُ
پر تخته باندي د دار پورته ولاړ وُ
او زندی نې وه تر غاړي رسېدلې
باچا لاندي وُ ولاړ، ور ته وېل نې
چي ستا بنهٔ به تر قیامته موږ هېر نهٔ کړو
یو په دا چي زهٔ دي خلاص کړمه له مرګه
بل دا اوس چي دلته تهٔ قرباني کېږې
ستا د دغي قرباني په برکت به
دا خطر شي د دې قام له سره لري
چي راځي به یو ډېر لوی عذاب ور باندي
وي به واړه د بلا تر ګُزار لاندي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو سر په يوهٔ غمي

ماشوم زُوى د هغې كوندې چې خلمے شو
د دې ورږ شو چې د پلار ميراث خوندي كړي
نو دې مور هغه پېسې په ګوتو ور كړې
چې له پلاره نې په مرګ وې پاته شوي
پر دې كوندې كه هرڅو خوارى او لوږې
وې راغلي د كونډتون په دغو شپو كې
دې ور ورے دې پيسو لره لاس نهٔ وُ
وې له ځانه نې لا هم پټې ساتلې
چې وخت راغے نو يتيم زُوى نې خبر كړ
د مړهٔ پلار دا امانت نې په لاس ور كړ

* * *

امانت چې د مړهٔ پلار دغه ځلمي ته
په لاس ورغے، دا وخت نو هغه وخت وُ
چې چنګيز او د هغه درنو لښكرو
وطنونه وُ په مخه ړا اخستي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبَول ئې په سرو وينو اولسونه
دا مهال ئې د دُوی خاوره وه په وړاندي
د دا هسي لُوی لښکر يَوه دسته شوه
يَوه ورځ د دُوي په سيمه هم ور ګډه
او لګيا شوه په لوټلو، په وژلو
په لږ وخت کي ئې سپيرې کړې ډېري مېنې
چي هر څهٔ په لاس ور تلل هغه د دُوی وو
ډېر مالونه ئې را غونډ کړل لور له لوره
خو له چا سره چي نغدي څهٔ پېسې وې
هغو ټولو د دې کونډې د زُوی رنګه
له دښمنه کړله پټه دغه پنګه

✻ ✻ ✻

چي له چا ښخه دا پنګه دُوی کړه پټه
دا د هغه لُوی لښکر يَوه دسته وه
چي د دُوی هېواد ئې تول وُ لاندي کړے
وُ باچا ئې هم له تخته غورځولے
دلته هلته هغه ځغاست په ټېښته ټېښته
دوه زامن د دې باچا په دا ناورين کي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډُوی سیمي ته را و رسېدل داسي
چي د پلار د خزانې ډېر زيات غمي ني
هم له ځانه سره را وړل مګر دلته
دواړه ورغلو په لاس د يرغلګرو
هغو تېره کړه چاړهٔ د ډُوی پر غاړه
ترې قبضه نې کړل دا ښکلي غمي واړه

* * *

دې دښمن لره چي ورغلل په ګوتو
دغه هومره ښهٔ غمي، نو هغو وکړ
دا اعلان چي ډُوی له دې ځایه روان دي
خو تر تګ وړاندي يو کار لري په نيت کي
هغه دا چي دغه ښکلي غمي خرڅ کړي
دا غمي که وو هر څو د ګراني بيي
ډُوی ور و لګول خلکو ته ارزانه
خلکو و ګڼله دا په خپل خپل فکر
چي ليدلي دې تاتارو هيڅ هم نهٔ دي
په ارزښت د دې غميو څهٔ پوهېږي
دا په نغده پيسه باندي خوشحالېږي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک نغده پیسه دُوی ته په لاس ور کړي
نو بیا دا خبره نهٔ ښکارېږي ګرانه
چي دا تول غمي ترې واخلي په ارزانه

✲ ✲ ✲

په ارزانه چي غمي خرڅېدل پېل شول
نو د ډېرو خلکو زړهٔ ور ته نرے شو
چي نې وې خپلي پیسې پټي ساتلي
د غمیو سوداګرو ته نې راوړې
مخ په مخه نې سودا ور سره و کړه
چي نې بیه د یوهٔ غمي درلوده
هغه واخست یو غمے او ترې روان شو
چي څلور غمي به کوم چا اخستے شول
د هغه به وو څلور غمي په لاس کي
په دې رنګ دلته خبره وه تر وسه
چا چي څومره وس درلود په هغه شمېر نې
غمي اخستو او ووت به له مېدانه
پای د کوندي زُوی هم خپلي پیسې راوړې
کوم غمي چي اخستل د دهٔ په وس وو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه دوه یا څلور نهٔ وو، پوره لس وو

✲ ✲ ✲

یرغلګرو چي غمي ارزانه ور کړل
په دې چل ئې هغه خلک تول معلوم کړل
چي پېسې ئې وې له دُوی پټې ساتلي
په دې خیال چي څوک بیا دا رنګه و نهٔ کړي
یو ځل بیا د دُوی له اړخه اعلان و شو
په اعلان کي ئې ویل چي موږ تاتار یو
په خپل ژوند کي مو لیدلي هیڅ هم نهٔ دي
په ارزښت باندي د شي سم نهٔ پوهېږو
د دې خپلي نالیده ورځي له لاسه
په ارزانه تول غمي را څخه لاړل
دا غمي په ګرانه بیه بېرته اخلو
د یوهٔ غمي په ځای کي به هر چا ته
ورکوو پرېکړې سر د انسان دلته
په دې رنګ ئې بیا سودا کړله روانه
چي د چا کره به هر خومره غمي وو
په هغه حساب به دُوی د تیغ په څوکه

(www.kitabtoon.com) کتابتون بولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د همدغه کور د خلکو له بدنه
بېلولې ککرۍ او بيا ئې بېرته
د همدغه کور تر ټولو مشر کس ته
د غميو په بدل کې ور کولې
چې د کونډې کره دا سوداګر راغلل
د هغې د زوۍ سر يو او غمې لس وو
سوداګرو وېل دا سر داسې سر دے
چې قيمت ئې تر يَوهٔ غمې ډېر زيات دے
په يَوهٔ غمې ئې نهٔ ور کوو چا ته
خرڅوو ئې په پوره لسو غميو
بيا ئې پرې کړ دغه سر په تبره تُوره
لس غمې ئې له دې کونډې کړل تر لاسه
او د زوۍ پرېکړے سر ئې په لاس ور کړ
د هغې تر خُلې ختلې سوې چيغې
او وېل ئې زهٔ يم خومره بد نصيبه
چې پېسې مې وې ټول عمر خوندې کړې
په هغو مې نن د خپل بچې سر واخست
پر ورو مې د وير خومره لُوۍ غر واخست

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلمے سردار

چي د مرګ په سفر تللي وو کوم خلک
و هغو ته هم لېږل دُوی پېغامونه
او د قام د هر وګړي دا باور ؤ
چي دا هر یو پېغام مړو ته سم رسېږي
د ژوندیو په احوال هغوی خبرېږي

٭ ٭ ٭

د غو خلکو چي به تل د مړو جهان ته
په ځۀ توګه ور لېږل خپل پېغامونه
هغه دا وه چي د مړۀ نوم او نښان به
د دې قام سردار استازي ته ور وښوو
له دا پس به ئې پېغام په ښو ښو واره
ور ته واوراوۀ ورو ورو په خوږه ژبه
چي استازي به ئې هر یوټکے یاد کړ
نو سردار به اشاره وکړه جلاد ته
او جلاد به ئې سر و ـواهۀ په ـ تُوره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې توګه به استازې د ژوندیو
ور دننه شو د تللو وېر جهان ته
چي خپل مړهٔ ته پیغام و رسوي هلته
مګر کله به بیا پیښي دوې او درې وې
نو سردار او د دهٔ قام به فکر وکړ
چي یو کس دا سمي نهٔ شي رسولای
داسي وخت به د یوهٔ پر ځای دوه تنه
دُوی لېږل د مړو جهان ته له وطنه

✻ ✻ ✻

بیا چي کله د سردار عمر آخر شو
نو تر مړینه ئې لږ مخکي خپل زُوی پوه کړ
چي زهٔ ځم د مړو جهان ته په دوه لاسه
قام، رمې، ورشو، رغونه، غرونه، سمه
هر څهٔ ستا دي او و تا ته پاته کېږي
زما حق که شته نو دومره دے چي هلته
د دې ځای د هري پیښي خبر مومم
را رسیږي هم استازې هم پیغام ستا
لمانځل کېږم کله کله په سلام ستا

کـتابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

✻ ✻ ✻

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي خلمے سردار د پلار پر گدی کښېنوست
نو د پلار وروستی خبره ئې په یاد وه
چي هر ځای به یَوه نوې پېښه و شوه
د هغې حال به ئې تول استاوۀ دۀ ته
تر هغو چي یو بل قام له بلي مځکي
د دُوی خاوري ته رانښوت په زوره
چي خلمے سردار پر خپله خاوره باندي
مخامخ شو د دا هسي دښمنانو
چور، چپاؤ، یرغل، تالان، لوټ او تېري ته
نو د خورږ او زخمي شوي پړانـګ په رنګه
قهر واخست او د جنګ چیغه ئې وکړه
جنګیالي د قام ئې تول شا ته را غونډ شول
له غلیم سره ئې داسي جنګ روان شو
چي په وینو کاني بوټي تول ککړ شول
پای راغلي یرغلګر تېښتي ته اړ شول

❊ ❊ ❊

چي راغلي یرغلګر په تېښته لاړل
او په سیمه کي کړاره کراري شوه

کتابتون تولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو څلمي سردار ته بیا پلار ور په یاد شو
زړهٔ ئې غوښت چې بیا ور و لېږي استازے
خو دا ځل کار د یَوهٔ استازي نهٔ وُ
دلته وې دومره خبرې پېښې شوي
چې یَوهٔ استازي نهٔ شوې رسولای
دغه کار لره په کار وو ډېر سرونه
څکه ډېر مړیان را غونډ کړل دهٔ خپل مخته
چې هر یو سم په خبره باندې پوه کړي
کړي بیان و هر یَوهٔ ته یَوه پېښه
دغه پېښه کړي په زده ټکے په ټکي
بیا ئې یو په بل پسې واستوي پلار ته
دا سې ولېږي ټول حال زاړهٔ سردار ته

❊ ❊ ❊

چې څلمي سردار را غونډ مخته مړیان کړل
هغه وخت جلاد هم تېغ په لاس ولاړ وُ
د دهٔ خنګ ته او کتل ئې دې سرو ته
چې یو خیال ئې په مغزو کې را پېدا شو
هغه دا چې که دا هر یو سر قلم شي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون نولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هر کس لاړ شي د تللو و جهان ته
زوړ سردار به په دې خومره په عذاب شي
چي وي جوړه ور ته داسي ګنه ګونه
او له هر يَوهٔ دے روغه قصه اوري
ښائي دا خبره داسي شي اسانه
چي ځلمي سردار ته هر څهٔ ور معلوم دي
هره پېښه نې په ذهن کي خوندي ده
دا مړيان چي به کوم کار کوي په تولو
دَے هغه شي په يواځي سر کولای
دَے دي لاړ شي په يواځي سر خپل پلار ته
زموږ حال دي يوسي تول زموږ سردار ته

❊ ❊ ❊

د ځلمي سردار د تګ دغه کوم خيال چي
را پيدا شو د جلاد په ککری کي
دې ساده وګړي داسي و ګڼله
چي بس دهٔ د اساني دغسي لاره
کړه پيدا چي د بل چا ور ته پام نشته
د زارهٔ سردار د حق ادا کولو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټوټنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې کار کي نې له خَندِه کار وا نهٔ خست
شو را وړاندې او په رپ کي نې د سترګو
د خَلمي سردار سر و واهۀ په تُوره
د هغه د وينو داري شولې پورته
کوم مړيان چي وو ولاړ په دغه ځاى کي
هغوى پوه نهٔ شول چي خوب دے دا که وينه
يو ګړے داسي درنه چپيا خوره شوه
لکه وي چي کائـناتـو سـا نيولې
او بيا پورته شو يو شور، زوږ او نارې شوې
مړيان تول پر دې جلاد باندي را مات شول
په وهلو په کوتلو نې ور مات کړل
په پوستکي کي دننه تول هډونه
او په ډېره ناروا توکه نې مړکړ
هغه څوک چي دُوى نې واږه په دې ځاى کي
وو د مرګ له درنو ژامو را ايستلي
دا مړيان، دا چي د دهٔ تر سر اوس تېر شول
دهٔ دې تولو ته وَ نوے ژوند ورکړے
که دَے نهٔ واى اوس به هر يو واى يو مړے

(WWW.KITABTOON.COM) کـتابـتـون تـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ړومبي باران

د ګوليو دا باران وروستی باران دے
چي نن زهٔ ور سره دلته مخامخ يم
دا باران را يادوي هغه وختونه
چي په ژوند کي په ړومبي ځل پر ما باندي
وېرووونکي سرې ګولۍ وې اورېدلي
زهٔ ماشوم وم په هيڅ شي مي سر خلاص نهٔ وُ
له خپل ځان سره مشغول ومه په لوبو
کړې خپلوانو د توپکو خُلې را خلاصي
ترې را و وتې لمبې او دزهار شو
را رواني شوې ګولۍ زما و خوا ته
لګېدلې دلته، هلته، مخته، شا ته
زهٔ د وېري ښپو واخستم په مخه
سوي چيغي مي له ستوني شوې را پورته
خبر نهٔ وم چي د دُوی دغه نيت نهٔ دے
چي زما وجود غلبيل کړي پهٔ ګوليو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُوی دا غواړي چي په دغه ماشومتوب مي

د توپک له ډز او ډوز سره اشنا کړي

د ګولۍ وېره مي و باسي د زړهٔ نه

او دې حال ته تنها زهٔ مخامخ نهٔ وم

دلته دا له هر ماشومه سره کېږي

موخه داوي چي دا رنګ به زړَور شي

د زمري جنګ ته به ځي چي کله ستر شي

* * *

د ګوليو دا باران وروستے باران دے

دا باران رایادوي هغه وختونه

چي خپلوانو را ته سم کړل توپکونه

او ګولۍ شوې را رواني زما خوا ته

هغه وخت هم لکه نور وختونه تېر شو

خو د دغسي وختونو وېره پاته

د سړي په ککرۍ کي شي دا رنګه

چي تول ژوند بیا ترې ځان نهٔ شي خلاصولای

دا د ذهن د بې شمېره دېوالو نه

شا ته وي چرته دا رنګه غلې ناسته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پوهنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي سړي ته نې پخپله پته نهٔ وي
او هغه نې په دا رنګ بې خبرۍ کې
همېشه پوري وهي او ور پسې وي
تل کوي ورباندي دا رنګه کارونه
چي کوونکے نې په اصل سبب باندي
خبر نهٔ وي خو کوي نې، بس کوي نې
لکه موږ چي تل لګيا يو سره وژنو
يُو خپلوان خو وهو يو د بل سرونه
خبر نهٔ يو چي دا ولي سره وژنو
او وهو ولي دا يو د بل سرونه
په خپل کاني کوتو څله خپل سرونه

* * *

د ګوليو دا باران وروستے باران دے
دا باران را يادوي هغه وختونه
چي خپلوانو را ته سم کړل توپکونه
په دې نيت چي ما په دغه ماشومتوب کي
د توپک له ډز او ډوز سره اشنا کړي
د ګولۍ وېره مې و باسي، د زړهٔ نه

(WWW.KETABTOON.COM) کتابتون پوهنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي بیا وروسته زَړور غوندي خلمے شم
په ځرګنده د دُوی دا هیله پوره شوه
زهٔ خلمے شومه او داسي زَړور شوم
چي په سیمه او اولس کي چي به چرته
څوک پیاوړے او تر تولو زَړور وٗ
نو هغه به وٗ اغزے زما د سترګو
وم لګیا به چي ور مات نې کړم لاسونه
ژر تر ژره نې را پرېباسم له برمه
او زیاتره به په دې کي بریالے وم
مګر اوس چي ور ته ګورم داسي ښکاري
چي په ما کول دا هر څهٔ هغي وېري
چي زما د دې خپل ذهن په دنیا کي
ګوره چرته د دېوال شا ته وه غلې
دغه وېره وه د سرو ګولیو وېره
دا ګولې هغه ګولې وې چي خپلوانو
اورولي وې پر ما په وړوکوالي
د خپلوانو د توپک او ګولي وېره
را پسي وه نو به دا به مي په خیال کي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو همېش د دغه خپل اولس وګړي
دا وګړي مې همه واړه خپلوان وُ
دا خپلوان که به تش لاس وو خو نو بنه وه
که په کور کې به د چا چرته توپک وُ
نو بیا ما لره خوب نهٔ راتهٔ په شپه کې
وس مې دا وُ چې توپک ور ته پېدا کړم
وخت ور نهٔ کړم چې دَے وار کاندي له مخه
خُلهٔ د خپل توپک پر ما کاندي را خلاصه
ترېږ را اوزي سرې لمبې او ډزهار شي
را رواني شي ګولۍ زما و خوا ته
مخامخ مې یو ځل بیا کاندي بلا ته
❊ ❊ ❊
د ګولیو دا باران وروستے باران دے
دا باران راولي خیال ته دا خبره
چې دا سترې تنها ما ته پیښهٔ نه ده
دا اولس داسې اولس دے چې ډېر خلک
وي لګیا پکې دا رنګه لکه ما چې
د خپلوانو خلاف بیا ټن سنګر ونیو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د توپک خُلهٔ مي هغو ته کړله سمه
هغو هم په دغه ژبه جواب راکړ
اوَروي مي سرې ګولۍ پر سنګر باندي
د ګوليو دا باران وروستے باران دے
بيا بل دا رنګه باران ليدلای نهٔ شم
اجل واړه خُلهٔ ولاړ دے زما مخته
په بدن کي مي ګولۍ ده لګېدلې
دا ګولۍ داسي کاري ده لګېدلې
چي اړتيا به نوره دې ته پاته نهٔ شي
چي به بيا څوک اوَروي ګولۍ را باندي
د ګوليو دا باران وروستے باران دے
دا وروستے باران په دغه وروستي وخت کي
را ولي هغه ړومبے باران و خيال ته
چي خپلوانو مي ګولۍ را اوَرولې
را ته سم وو توپکونه، دزهار وُ
زما زړهٔ لاندي تر غرونه ډار وُ

✽ ✽ ✽

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زني

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې منظومو زنې

په دې کتاب کې راغلې هره منظومه چې له کوم زنې یا
څخه را ټو کېدلې ده. هغه که څوک کتل غواړي نو په لاندنیو کرښو
نې کتلای شي.

۱. ووړ سر: امیر تیمور چې کله بغداد ونیو. هغه مهال
قهرېدلې و. لښکریانو ته نې امر وکړ چې هر یو دي د بغداد د یوه اوسېدو
پرېکړې سر راوړي. بس بیا څه و. لښکریانو ټولو سرونه وهلو ته ملا تړلې
د بغداد خینو سېدانو، عالمانو او شېخانو د پناه دپاره په ځنه ډول د
پناه دربار ته خان و رساوه. هغوی پناه وموندله او له دغه آفته په امان شو
محمود حکیمي/ هزار و یک حکایت تاریخي (ځلورم ټوک)

۲. د دښمنې تراخه: متل دې چې سخترې یو تر بل
په پښتنې تولنه کې چې کوم شیان د دغسې سخترو زېږندویه وي. په
کې د توپک نوم تر ټولو له مخه راځي. ځکه خو ویل کېږي چې توپک
دې راته مخ شه مه ځ شا.

۳. د وني ډډ: په دې منظومه کې چې کومې پېښې
شوې دي. دا ټولې تاریخي پېښې دي. او ما د فارسي ژبې له هغه
کتاب څخه اخستې دي چې نوم نې دې "زندګي پر ماجرای نادرشاه
او لیکونکې نې دکتور محمد حسین میمندي نژاد نومېږي.

۴. د مار سر: کله کله موږ د خینو پوهو خلکو له خلې
چې ښځه دې چې یو د بل د زړه په حال نه یو خبر. او دا خبره سمه
ده چې د خلکو په زړونو کې کله کله داسې خواهشونه پټ وي چې
خلک پرې خبر شي نو ځرمن به نې په ژوند واړوي.

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون هولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵. ایره: د برطانوي نیوګنې په ختیځو قبایلو کې چې څوک مار
ر کړي نو بیا ئې سوځي. او ایره ئې ځنګل ته د تګ په وخت په خپلو
ښو پورې مږي. دا ځکه چې په داسې کولو سره بیا دوی یو څو شېې
ه مارانو په امان وي ــ فریزر ــ ګولډن بو (دریم باب)

۶. زړسوے: دا قصه د قاضي احمد غفاري له تاریخ نګارستان
نخه محمد احمد پناهي سمناني په خپل فارسي کتاب "چنګیز خان ـ
چهرهٔ خون ریز تاریخ" کې رانقل کړې ده. او له یوې تاریخي پېښې څخه
نظم جوړولو په خاطر ما څه لږ غوندې بدلون پکې کړے دے.

۷. دریم ژوی: ژوند د یوهٔ داسې داستان په څېر دے چې څوک
حمق ئې اوروي. شر و شور پکې ډېروي خو معنٰی هیڅ نهٔ بندي ـ شېکسپیر
مېکبث ـ د پنځم ایکټ پنځمه ننداره.

۸. بلا پر بلا واوښته: انسان په هر څهٔ کې نوے والے خوښوي.
دې حده چې جابران په یوهٔ رنګ له سزا ورکولو څخه هم خوا توري شي. کوم
ې پاڅهٔ جابران او په خپل دغه هنر کې کمال ته رسېدلي واکمن تېر شوي دي
نو د سزا ورکولو هم نوي طریقې را ایستلي دي. چې یوه ئې
داکتر مهمندي نژاد په حواله په دې منظومه کې په لږ بدلون سره خای شوې ده.

۹. خوب: له شلو کالو راهسې یو انځور کله په یوه او کله په
ه بنه زما ذهن ته راځي. خو زهٔ ئې له نظم کولو ډډه کوم. اوس چې مې
خل بیا ذهن ته راغے نو زړهٔ را ته و ویل چې پرې ئې ږده چې
ستونګي هم دغه وېروونکے خوب در سره و ویني.

۱۰. د رندو ګزار: .... چې د یوهٔ نوي عمارت د تاداو
ښوولو په وخت به ئې یو ژوندے انسان د بنیاد تر تیږه لاندې کړ او د عمارت

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دېوالونه به یې وربانډې پورته کړل. عقیده به یې داوه چې دا ډول به دا بنیاد ټینګ او عمارت به پایداره ابت شي ـ فریزر ـ ګولډن بو (اتلسم باب)

۱۱. خواست: .... چا چې د ښار ساتنه په کلکه کړې وه. هغه خلور زره تنه وو...... تیمور هغوی بخښلي وو او لوړه یې ورسره کړې وه چې په ښار کې به وینه نهٔ توییږي. خو کله چې ښار په لاس ورغے نو دغه خلور زره تنه یې ونیول. د وینې له توییدلو خو یې قسم کړے وو نو دوی یې په هغو خندقونو کې واچول چې ددهٔ په امر کندل شوي وو. داسې یې هغوی ژوندي په ګور دننه کړل ـ محمد احمد پناهي.

تیمورلنګ ـ چهرهٔ هراس انګیز تاریخ (لسم فصل)

۱۲. عذاب: ...... د دغه ټاپو خاصو خلکو ماته و ویل چې (تر اسلام راوړلو دمخه) د دې خای کومو خلکو چې به پېغلې لوڼې درلودې هغو به هره میاشت قرعه سره اچوله. د هر چا نوم چې به را وخوت نو هغه به خپله سمه سنګار کړې لور هغه پیري ته ور استوله چې .... هره میاشت به یوه شپه په سمندر کې راڅرګندېدهٔ. سهار چې به خلک د سمندر د غاړې هغې بتخانې ته ورغلل چې بیګاه دوی پېغله ور استولې وه. نو پېغلې به ژوند او پت دواړه له لاسه ورکړي وو. او مړے به یې دوی را واخست ـ د ابن بطوطه سفرنامه. (د مالدیپ د ټاپو ګانو بیان)

۱۳.سورسترګے: درانهٔ مشر پوهاند عبدالشکور رشاد په خپل یوهٔ اثر "نېروتني" کې د خینو نورو لیکونکو تر څنګ د اروانباد غلام محمد غبار هغه تاریخي نېروتنه هم په ګوته کړې ده. چې د میرافغان نور محمدخان علیزي د قام په باره کې یې کړې ده. د دغې لیکنې پېل استاذ د نادر افشار په ذکر سره کړے دے. او د هغه د ظلم په اړه یې یو څو کرښې لیکلې دي. د استاد دغه څو کرښې زما د ذې منظومې ټومنه ده.

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۴. **شاګرد:** د خینو خلکو خیال دے چې د حضرت خضر په بته ګوته کې هډ نشته. ځکه نو دغسې خلک چې د روغبړ دپاره چا ته لاس ورکوي د هغه پر بته ګوته باندې د دې دپاره زور راوړي چې پې هډه خو نهٔ ده که داسې وي نو مطلب به نې دا وي چې خضر په لاس ورغلے دے. او د خضر په وسیله د سړي د زړهٔ هر مراد پوره کېداے شي.

۱۵. **یو رسم:** دا رسم نه تش د پښتنو په خینو سیمو کې تر دې نژدې وختونو پورې تر سره کېدهٔ. بلکه د پښتنو په خینو ګاونډیو قامونو کې هم موجود وُ. بله دا چې پوهانو چې د دنیا دودونه او رسمونه را غونډ کړي او په کتابونو کې نې خوندي کړي دي. له هغو څخه څرګندېږي چې د دا کوم مقصد دپاره چې پښتنو دغه رسم تر سره کاوهٔ. د هغه د ترلاسه کولو په نیت د نړۍ په بېلا بېلو سیمو کې دې ته ورته بېشماره رسمونو وجود لرلے دے. ما یو خل پخوا هم دغه رسم د پابند شعر په شکل نظم کړے او چاپ کړے وُ. خو بیا مې له خپله کلامه ایستلے وُ. اوس نې یو خل بیا په دې نوې شکل په دې نظم کوم چې زموږ له موضوع سره سمون خوري.

۱۶. **اووم سر:** د فیوډا وحشي قبایلو به قاتل ته د اتل په سترګه کتل. په ډېرو قبایلو کې نجونو له هغه چا سره وادهٔ کول نهٔ خوښول. چې په روا یا ناروا توګه به نې خوک نهٔ وُ وژلے. د سرونو د ښکار رواج خو لا تر اوسه هم په فلپاین کې شته. په د غسې ښکار کې چې به چا تر ټولو زیات سرونه راوړل. هغه چې به بیا د کلي پر کومه نجلۍ باندې ګوته اېښوده نو هغې به په دې هیله ورسره ډېر په خوشحالۍ وادهٔ کاوهٔ چې له دهٔ نې ګونډي سړي وزونکي زامن وشي ــ ول ډېورانټ ــ د انساني تهذیب ارتقاء(څلورم باب)

۱۷. **د سرونو دوه څلي:** د کِش په ښار کې د شیخ شمس الدین فاخوري په نامهٔ یو پیر وُ چې خلکو نې ډېر زیات درناوے کاوهٔ.

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل کیږي چې تیمور ډېر د مفلسي په حال کې د خپل نن جامې خرڅې کړې او په دغو پیسو ئې یوه بزه واخسته. بیا ئې د یوهٔ پړي یو سر د بزې په غاړه کې او بل ئې په خپله غاړه کې واچاوهٔ او بزه ئې دا ډول د دغه شیخ دربار ته ور وسته ..... او هلته د شیخ پښو ته ور ولوېد .... شیخ چې دا هر څهٔ ولیدل نو وئې ویل چې دې سړي چې هر څه لرل هغه ئې موږ ته راوړل. او له موږه چې څه غواړي. (د مخکې د مخ باچهي) نو هغه د خداي په در کې د غوماشې د وزر برابر هم نهٔ دي. پکار ده چې موږ دے نا اُمیده نهٔ کړو. بیا ئې لاس پورته کړل. دعا ئې ور ته وکړه. له دغې ورځې پس تیمور ته د بخت مخه شوه. محمد احمد پناهي.

تیمور لنگ ــ چهرهٔ هراس انگیز تاریخ (شپږم فصل)

۱۸. **گوډه پېغله:** ډېر خله داسې کیږي چې یوه اورېدلې قصه زما نوره ښخې هېره وي. تش یوه ټوټه ئې داسې وي چې وخت نا وخته ذهن ته راځي. په د غسې ټوټو کې یوه دا هم ده چې یوه گوډه هوسۍ کله کله په داسې حال کې زما د ذهن پر پرده باندې راڅرگندیږي. چې یو ښکاري پر آس باندې ور پسې وي او چل ئې نه ور باندې جوړیږي چې ښکار ئې کړي.

۱۹. **خط:** د دې منظومې بنسټ چې پر کوم خط باندې اېښودل شوے دے هغه څهٔ خیالي یا افسانوي خط نهٔ دے. بلکه یو تاریخي خط دے. او د دکتور محمد حسین مهمندي نژاد د کتاب "زندگی پر ما جرای نادرشاه افشار" په پانو کې خوندي دے. دلته که پکې تر یو حده څهٔ کم شوي یا زیات شوي وي. نو هغه به هم بس دغومره وي چې د ادب چوکاټ ته د یوې تاریخي پېښې د راننه ایستلو په وخت اړتیا ور ته پېښېږي.

۲۰. **آخره خاتمه:** څوک چې په جنگ ته لاړ نو د هغه تر بېرته راتګه پورې به ئې د کور د یوهٔ نر څناور وژل د هر چا دپاره په کلکه منع و

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که چرته به داسي وشول نو بیا دا خبره یقیني ګڼله کېده. چي دغه جنګ ته تللي وګړي به هلته د خپل دښمن په لاس وژل کېږي ــ فریزر ــ ګولډن بو (دریم باب)

۲۱. شاعر: د اصفهان د کلابندۍ په دوران کي چي پښتانهٔ (د شاه محمود په مشرۍ کي) له ایرانیانو سره په جنګ ووړ زهٔ له پُل عباس سره نژدې ولاړ، د جنګ ننداره مي کوله. یو پښتون مي ولید چي ښي لاس ئې پرې شوی وُ او پر شا باندي را روان وُ. د صفونو شا ته چي کوم څارونکي ولاړ وو. د هغو خیال شو چي له جنګه تښتي. څکه د دهٔ وژلو ته تیار شول. دهٔ خپل پرې شوی لاس ورته را مخته کړ. خو هغوی ئې عذر بیا هم و نهٔ مانهٔ. او ور ته و ئې ویل چي یو لاس که دي پرې شوی دی نو دا بل خو دي روغ دی. په هغه جنګ وکړه. که هغه پرې شي. نو بیا خُله لرې په خُلهٔ جنګ وکړه او د دښمن پر مخ لاړي ور تُو کړه چي خدای ﷻ ئې عوضونه در کړي. دا ډول ئې هغه بیر ته جنګ ته واستاوهٔ ـ کروسنیسکي ـ (تاریخ سیاح مسیحي)

۲۲. لعلونه او سکروټي: د هر وطن تولي خزانې به تر هغه تخت لاندي ګڼل کېدې بلکه په رښتیا به لاندي وې هم. چي د دغه وطن باچا به ورباندي ناست وُ او دغسي هر باچا هر چرته چي به وُ. په دې وېره به مبتلا وُ چي د دنیا هر بنامار غواړي چي دی و وهي او دغه خزانې تر خپله تتي ورڅخه لاندي کړي. څکه به ئې نو له خانه سره داسي یو هوده ګر ساته چي د دغسي مارانو د غاښ پخولو او د هغو د زهر کمولو په چل به پوهېدهٔ. دغسي هوده ګر ته به ئې وزیر ویل.

۲۳. پر مخکه پروت زړګی: په دې منظومه کي خای کړل شوي پېښي تولي د تاریخ په کتابونو کي راغلي دي. خو کومه وړه پېښه چي د منظومې زړی یا تخم ده هغه ما د اردو ژبې د مشهوره ورځپاڼي "جنګ" په یوهٔ کالم کي لوستي وه. کالم بناغلي محمود شام لیکلی وُ. خو د ورځپاڼي د دغي ګڼي د چاپ نېټه مي هېره ده.

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پروژه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۴. **اوومه گنبده:** د جاهلیت په زمانو کې داسې ډېر اول

تېر شوي دي چې د قدرت نښې وښادی او همدغه راز د قدرت له

رانلونکې خواری به نې تولې د باچا له ذاته سره تړلې گڼلې او د دغسې

او ښادیو د ترلاسه کولو او له خوارېو څخه د خان ژغورلو دپاره نې خ

تاکلې لارې جارې درلودې. چې د ډېرو حال نې موږ د فریزر په لیکنو

لوستلای شو. اوومه گنبده هم د همدغو لیکنو پر بنسټ باندې ولاړه ده.

۲۵. **د جنت اوبهٔ:** دا خیال وړاندې ما په یو بل شکل

کړے وُ چې تر همدې عنوان لاندې چاپ شوے هم وُ. بیا وروسته مې

منسوخ کړ او خیال چې څنگه په لومړي خل زما ذهن ته راغلے وُ. هما

مې دا دے بیا نظم کړ.

۲۶. **دوه مرې:** فریزر د یوې وحشې قبیلې دا مقوله راوړې

چې کله چې د ښکار دپاره توپک ډکوې نو گولۍ نې په توپک کې تر اچ

دمخه یو خل په خپله خُلهٔ کې اچوه. دا ډول به دا خبره یقیني شي. چې

دغه گولۍ ویشتلے ښکار به ستا خُلې ته راخي. او گولۍ به نهٔ خطا کېږي.

د دغسې خلکو دا عقیده هم بیانوي چې کوم څوک چې جنگ ته تللے

او ښخه نې تر شا په کور کې پاته وي. دغه ښخه که په دغه دوران کې

وفائي وکړي نو جنگ ته تللے مېړهٔ به نې د دښمن په لاس وژل کېږي. دا

به د بېوفایۍ په تور ډېرې ښځې وژل کېدلې هم.

۲۷. **لاروے:** د سیام د باچهانو بدن ته لاس وړ وړل یا پ

بله توگه هغوی مس کول منع وُ. او که به چرته چا دغه کار وکړ نو دا

داسې جرم وُ. چې سزا نې مرگ وه. همدغه راز د کمبوډیا باچا یې د

له امره چا مس کولای نه شو ـ فریزر ـ گولډن بو (یو ویشتم باب)

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۸. يو سر په يوهٔ غمي:...... او د هغه (جلال الدين) نورو
ېو ورونو آق شاه او اوزلاغ شاه د قوچان ولايت ته خان رسولے ؤ. دلته د تاتارو
ېوې دسته په لاس کښېوتل. هغو دواړه ووژل. کوم ګران بيه غمي چې ورسره
ې هغه د مغلو په لاس ورغلل. مغلو دغه غمي د دغه خاى پر خلكو باندې
ارزانه بيه په دې نيت خرڅ كړل چې په قتل او كشتار ئې بيا بېرته ورخنې
خلې. محمد احمد پناهي - چنګېز - چهرهٔ خونريز تاريخ (ديارلسم فصل)

۲۹. خلمے سردار: د وحشي دور انسانانو به ځېني وختونه مړو
به با قاعده توګه پېغامونه لېږل. په يوه قبيله كې د دغسې پېغامونو د لېږلو
ريقه دا وه چې د يوهٔ مريي (غلام) مخته به د قبيلې سردار خط ولوست او بيا
ئې د دغه خط د لېږلو دپاره د هغه سر قلم كړ. كه به له سرداره د خط كومه
خه هېره شوې وه. نو د هغه دپاره به ئې د يوهٔ بل مريي سر ووههٔ -
ل ډيورانټ - د انساني تهذيب ارتقا (څلورم باب - څلورم فصل)

۳۰. ړومبے باران: ما د هلكوالي په زمانه كې د ځينو
ښنني قبيلو په باره كې اورېدلي وو چې هغوى د خپل يوهٔ ماشوم
وزنه داسې كوي چې كله كله له لرې خطالي ډزې ورباندې كوي.
وخه ئې دا وي چې دارنګه هغه زړهٔ ور آموخته كړي او د توپک
و ګولۍ وېره ئې له زړهٔ وباسي.

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

Digital Library

...له آدمه تر دې دمه انسان هر وخت، هر خای چې شوے دے، بلا نه مخامخ پاته شوے دے، خو بلا هر څومره چې لويه او زوروره وي. دهٔ نه يواځې دا چې له هغې څخه د خان ژغورلو هڅه کړې ده. بلکه په پړله پسې توګه يې دا کوښښ کړے دے چې خپل زور دومره زيات کړي چې د بلا سر و وهلای شي. خو د بلا سر چې يې وهلے دے. د هغې پر وجود باندې دوه نور سرونه را پيدا شوي دي. او دغو دوو سرونو که هر څو دهٔ ته خطر يو په دوه کړے دے. بلا بيا هم توانېدلې نهٔ ده چې دے له منځه يو سي. بلکه ورو ورو دهٔ خپل وس دومره ور ته زيات کړے دے چې د بلا دغه دوه سرونه يې هم وهلي دي. او چې وهلي يې دي نو د بلا سرونه بيا څلور شوي دي. دا ډول د انسان ستونزې او خوارۍ چې څومره زياتېږي. هغه د دهٔ د زور د زياتېدو سبب ګرځي او چې د دهٔ زور څومره زياتېږي. هغه په هغه اندازه د دهٔ ستونزې او خوارۍ زياتوي. داسې د دهٔ زور او د دهٔ خوارۍ يو د بل په مقابل کې تل په زياتېدو پاته شوي دي. او دا وخت چې انسان په خپل دې مخ په بره مزل کې څومره پورته ختلے دے. د خپل زخم زخم وجود پر زينه باندې په داسې حال کې ختلے دے. چې له يوهٔ زخمه پښه اخلي. پورته يې په بل زخم کې ږدي. او له بله يې اخلي بيا يې په بل کې ږدي. په دغه په وينو لړلې لار کې چې پر دغه اتل باندې څهٔ تېر شوي دي. په دې کتاب کې همدغه غميزه په داستان پسې د داستان په شکل نظم شوے ده. دغه داستانونه که څهٔ هم هر يو پر خپل ځای باندې يو بشپړ داستان دے. مګر له لويه سره دا ټول داستانونه د هغې لويې غميزې بېلا بېلې ننداري دي. چې وراندې يې يادونه وشوه...

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library